

دَفْتِہِیْ کِتَابُ نَوَلِہِ پَانُو شَحْنَدَہِ

(پنخمہ برخہ)

نکاح او طلاق

مُفْتِیْ کَفَايَتِ اللہِ قَدَرِ

د کتاب په اړه

د کتاب نوم : د فقهي کتابونو
له پاڼو څخه (۵)

لیکوال : مفتي کفایت الله
وردگ

د کمپیوټر چارې : محمد نذیر
(ذبیح) 03138182431

د چاپ چارې : ابو منظر
(افغاني)

د چاپ وار : لمری
د چاپ شمېره : ۱۰۰۰ ټوکه

ZamZam

Publication Company

زم زم

خبرتويه ټولنه

✉ Zamzam_publication@yahoo.com

00923009808094
00923009101098

Unit R 7 Alwajid Plaza, Faisalcolony Chawk, Dalazak road
Peshawar, KPK, Pakistan

د فقهی کتابونو لړۍ

- 1
- 4 سريزه
- 5 د نکاح تعريف
- 6 د نکاح فضيلت
- 15 نکاح نيم دين
- 15 نکاح د زنا څه د حفاظت کاميابه لاره
- 19 د نکاح په نه کولو وعيد
- 21 په نکاح کې بيره کول
- 23 استخاره
- 25 د جينی کتل
- 26 د بل چا د پيغام لپاسه پيغام نه لېږل
- 26 کونډې ته د نکاح پيغام ور لېږل
- 28 د نکاح آثار
- 29 د نکاح فايدي
- 32 د نکاح حکم
- 34 محرمات
- 36 محرمات په نه ډوله دي
- 36 محرمات بالنسب
- 40 محرمات بالصهرية
- 45 محرمات بالرضاع
- 49 محرمات بالجمع

- 52 الاماء المنكوحه على الحرة
- 53 المحرمات اللتي يتعلق بها حق الغير
- 53 المحرمات بالشرك
- 57 المحرمات بالملك
- 59 المحرمات بالطلقات
- 60 د نکاح اركان
- 61 د ايجاب او قبول الفاظ
- 64 د نکاح شرطونه
- 73 په نکاح کې ولي
- 78 په نکاح کې وکالت
- 83 مهر
- 88 د مهر ټينگونکي شيان
- 89 متعة
- 92 واده کونکو ته دعا
- 93 وليمه
- 96 د متعددو ښځو په مينځ کې تقسيم
- 99 مختلفي مسئلي
- 101 نکاح المحلل
- 102 د محرم نکاح
- 103 نکاح الشغار
- 104 متعه په اسلام کې
- 105 د نيکي مېرمن صفات
- 117 د نېک خاوند صفات
- 125 په ښځه باندي د خاوند حقوق
- 133 په خاوند باندي د مېرمن حقونه

- 140 طلاق
- 141 د طلاق تعريف
- 142 د طلاق د روا والي حكمت
- 149 د طلاق حكم .
- 149 د طلاق ارکان
- 150 د طلاق قسمونه
- 151 د چا طلاق واقع كيږي؟
- 153 د طلاق واقع كېدل
- 154 د طلاق صريح الفاظ
- 155 د طلاق كنايي الفاظ
- 157 په ليك كې طلاق
- 159 مېرمن ته د طلاق حق وركول
- 160 ايلاء
- 162 خلع
- 164 په مال باندې طلاق
- 164 ظاهر
- 167 د ظاهر كفاره
- 168 لعان
- 171 لعان به څنگه كيږي؟
- 172 العنين
- 174 عدت
- 175 عدت څومره وي؟
- 179 د عدت احكام
- 181 د مېرمن نفقه
- 182 د مېرمن لباس (جامه)

- د مېرمن مسکن (هستوګنځی) 183
- د ماشومانو نفقه 184
- د مجبورو خپلوانو نفقه 186
- ماخذونه 187
- د مؤلف چاپ شوي آثار 190

د فقهې كتابونو لړۍ

په زړونو کې د اسلامي جذبې لرونکو څو وړونو زمونږ ددې لپاره ملا تړلې ده چې تر پورتنۍ نوم لاندې د کتابونو يوه سلسله روانه وساتو پدې سلسله کې مونږ کوښښ کوو چې په ساده او روانه پښتو کې د ښي ضروري مسئلې را غونډې او خپلو پښتنو وړونو ته يې وړاندې کړو سره ددې چې پدې موضوع کې کتابونه له وړاندې نه هم ډېر دي هرچا د خپل وس مطابق کوښښ کړي دی مونږ د هغوی د ټولو کوښښونو قدر کوو او د الله ① نه ورته اجر عظيم غواړو لکن په زمزم کې شريکو ملگرو چې ددې سلسلې لپاره کومه نقشه تياره کړېده هغه تر بهتر څخه هم بهترينه ده پدې سلسله کې به داسې مسئلې را جمع کيږي چې په اسلامي معلوماتو کې څوک د صفر نه واخلې د مهارت تر حد پورې يې ورسوي او ددې سلسلې به له ډېرو صفاتو څخه يو صفت دا وي چې که څوک په ځان ددې د مطالعې التزام وکوي نو بغير د استاذ نه به په کور کې دی ترېنه داسې مسئلې زده کولی شي لکه ژوندی استاذ چې دده سره په کور کې وي .

پدې کتابونو کې :

تاسې ته ستاسې په ژبه ديني مسائل وړاندې کول .

لتاسې سره د سمې لارې په پيدا کولو کې مرسته کول .

تاسې ته د اسلامي مطالعې لپاره د ښو او فايده منو موادو په لاس درکول .

له لويو کتابونو څخه لويې خبرې تاسې ته ستاسې د اسانتيا لپاره د وړو رسالو په شکل کې درکول .

ديني ضروري مسئلې چې کېدای شي اوس ستاسې هېرې شوې وي بېرته تاسې ته در په زړه کول .

مقدس دين ته په ښکلي پښتو ژبه خدمت کول .

او داسې نور مطلبونه خوندي دي .

پدې سلسله کې مونږ کوښښ کوو چې يوه خبره هم د خپل دماغ نه پکې ځای نه کړو د کتاب په آخر کې به مونږ د هغه فتاواوو او کتابونو لست خامخا ستاسې خدمت ته وړاندې کوو چې مونږ ترېنه اخذ کوو او په دې رساله کې به ټولې خبرې د حضرت امام ابي حنيفه رحمه الله د مذهب او مسلک مطابق وي .

که پدې اړه ستاسې څه ډول اعتراض، سوال، نيوکه، نکته، نظريه او يا مشوره وي نو ددې

سلسلې چلونکي به يې لتاسې څخه نه يوازې د کور ودانې په ويلو سره په ورين تندي واوري بلکه د بيا چاپ کولو په وخت به ستاسې مشوره د خپلو کتابونو بنسټ وگرځوي

لله الحمد داده ستاسې تر لاسونو پورې ددې مبارکې لړۍ پنځمه کړۍ در ورسېده او پدې کړۍ کې مونږ د نکاح او طلاق اړوندې يو څه ضروري مسئلې را ټولې کړې دي اميد دی چې ستاسې د خوښې وړ به وگرځي .

مننه

د زمزم خپرندويه ټولنې اداره

E-mail: zamzam_publication@yahoo.com

[Fb.com/zamzam07](https://www.facebook.com/zamzam07)

سريزه

نکاح هغه طريقه ده چې الله پخپله د انسانانو د ژوند ، توالد تناسل، د انساني ژوند د سلسلې د روانې ساتلو لپاره انتخاب کړېده او يو نظام دی چې الله د دوو انسانانو (نارینه او ښځينه) د يو بل سره د نېږدې کېدلو لپاره غوره کړی دی ستاسې په لاس کې کتاب کې د نکاح تعريف، اهميت ، شرطونه او ځينې مسئلې تاسې ته بيانوي ترڅو پدې اړه ستاسې په علم کې زياتد راولي .

نکاح په ژوند کې پاكي ده ، تسکين دی ، د الله د قدرت نښه ده ، د نسل ساتنه ده الله د نکاح په اړه فرمايي :

سورة الرُّوم آية ۲۱

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
(۲۱)

ترجمه : او دهغه د نښو د قدرت څخه دي چې هغه تاسې ته ستاسې له نفسونو څخه جوړې پيدا کړې ترڅو تاسې (د هغوی طرف ته په ميلان سره) سکون پيدا کړئ او ستاسې په مينځ کې يې مينه او مهرباني پيدا کړه بېشکه پدې کې نشي د قدرت دي د هغه کسانو لپاره چې هغوی فکر (غور) کوي.

سره ددې چې زما دا وړوکی کتاب نشي کولی چې د نکاح ټولې مسئلې را ټولې کړې لکن بیا هم زه کوښښ کوم چې ځینې ضروري مسئلې هغه چې په ورځني ژوند کې ډېرې په کار کېږي را ټولې کړم او شروع کوم له تعریف نه .

د نکاح تعریف

نکاح په لغت کې یو ځای والي ته ویل کیږي شریک والي او خلط کېدلو ته ویل کیږي عرب وایي (نکح المطر الارض) یعنې باران په زمکه کې خلط شو کله چې په باغ کې ځینې ونې ځینو ته نږدې شي نو عرب وایي (تناکحت الاشجار) ونې یو بل ته سره نږدې شوې.

په اصطلاح کې (عقد يتضمن إباحة وطء بلفظ إنکاح أو تزویج أو ترجمته) یعنې داسې عقد دی چې وطی روا کوي که په لفظ د نکاح سره وي یا تزویج سره وي او یا په بله ژبه ددې ترجمه وي. نو کله کله نکاح عقد ته ویل کیږي لکه عرب چې وایي نکح فلان فلانة معنی یې دا وي چې فلاني له فلاني سره د نکاح عقد وکولو او کله

کله جماع ته ویل کیږي لکه الله ① چې فرمایي : **فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ** (یعنې که یې بیا طلاقه کړه بیا ده ته بېرته تر هغه وخته پورې نه روا کیږي ترڅو بل خاوند ورسره جماع ونه وکوي)

د نکاح فضيلت

په قران کريم کې الله ① فرمايي چې نکاح او واده کول د پيغمبرانو له سنتو څخه دي ا الله فرمايي :

سورة الرعد آية ۳۸

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَ ذُرِّيَّةً

ترجمه : او بېشکه مخکې له تا هم مونږ پيغمبران لېږلي دي او هغوی ته مو جوړې (مېرمنې) او اولادونه ورکړي وو.

په بل ځای کې الله ① فرمايي :

سورة النساء آية ۳

وَ إِن خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ

النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَ ثُلَاثَ وَ

رُبْعَ فَإِن خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ط ذَلِكَ

أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ط (۳)

ترجمه : او که تاسې ددينه ډارېدی چې د يتيمانو په مينځ کې به عدل ونشي کولی بيا په نکاح کړئ هغه بشپړې چې ستاسې خوښې وي دوه دوه ، درې درې او يا څلور څلور او که تاسې ډارېدئ چې تاسې د خپلو مېرمنو په مينځ کې عدل نشي کولی نو بيا يوه بس ده او يا هغه وينزې چې

تاسي يي مالکان ياست پدي سره به تاسي د بي انصافي نه وساتل شي .

په بل ځای کې الله ① فرمايي :

سورة البقرة آية ۲۳۵

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۖ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۖ وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ (۲۳۵)٪

ترجمه : په تاسي څه گناه نشته که تاسي په اشارو کې ښځې ته د نکاح بلنه ورکوئ (هغه ښځې چې خاوندان يې وفات شوي وي او دوی لا تر اوسه په عدت کې وي) الله ① خبر دی چې تاسي به هغوی ته نکاح ور يادوئ لکن له هغوی سره به پټه وعده نه کوئ (د عدت په وخت کې) مگر دا چې تاسي کومه ښه خبره وکوئ له دوی سره د نکاح اراده مه کوئ تردې چې د دوی عدت ختم شوی نه وي پدې پوه شئ چې الله ① په هغه څه پوهیږي چې ستاسي په زړونو کې دي د الله ① نه وډار شئ او پدې پوه شئ چې الله ① ښونکی او مهربان دی .

په بل ځای کې الله ① فرمايي : سورة النور آية ۳۲

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۖ إِنَّ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (۳۲)

ترجمه : اوپه واده کوئ هغه بي واده بشخې او سري خپل او په نکاح کړئ هغه چې نېکان وي ستاسې له غلامانو او وينزو څخه که دوی غريبان وي الله ① به يې له خپل فضل نه مالداران کړي بېشکه الله ① فراخي راوستونکی او عالم دی

په بل ځای کې الله ① فرمايي :

سورة اعراف آية ۱۸۹

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا

ترجمه : الله ① هماغه ذات دی چې تاسې يې له يوه نفس څخه پيدا کړئ او له هماغه نفس نه يې پيدا کړه دهغه جوړه ترڅو له هغې نه سکون حاصل کړي .

د بشخو سره د ژوند په اړه الله ① فرمايي :

سورة النساء آية ۱۹

وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ

تَكْرَهُنَّ شَيْئًا وَجَعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

ترجمه : او د هغوی (خپلو مېرمنو) سره په ښه
طریقه ژوند وکوي او که هغه تاسې نه خوښوي دا
څه عجیبه نه ده چې یو شی ستاسې خوښ نه وي لکن
الله ① په هغې کې ستاسې لپاره زیات خیر واچوي.

په همدې اړوند الله ① په بل ځای کې فرمایي :

سورة البقرة آية ۲۲۸

وَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ

دَرَجَةٌ ۖ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

ترجمه : او په سړیو باندې د دوی همداسې حق دی
لکه په دوی باندې چې د سړیو دی په نېکه طریقه
سره او د سړیو لپاره په هغوی باندې درجه ده
الله ① تعالی غالب او د حکمت خاوند دی .

په بل ځای کې الله ① فرمایي :

سورة النساء آية ۱

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً

ترجمه : ای خلکو وډار شئ د ستاسې د هغه رب نه
چې تاسې یې له یو نفس نه پیدا کړئ او له هغه
نه یې د هغه مېرمن پیدا کړه او له هغوی دواړو

نه يې (د زمکې په مخ) خپاره کړل ډېر سړي او
بښخي .

په ابي داود کې حديث دى حضرت عبد الله بن مسعود

⑦ فرمايي : التمسوا الغنى فى النكاح ، يقول الله ① :
(إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ)

ترجمه : يعنى په نكاح كې مالداري ولټوئ الله ①
فرمايي (كه دوى فقيران وي الله ① به يې له خپل
فضل نه مالداران كړي) .

د نكاح په اړه رسول الله ﷺ فرمايي :

(أربع من سنن

المرسلين: الحناء ، والتعطر، والسواك ، والنكاح)
رواه الترمذي

ترجمه : څلور شيان د پيغمبرانو له سنتونو څخه
دي : نكړيزې، عطر لگول، مسواک استعمالول، او
نكاح كول)

رسول الله ﷺ فرمايي :

تَنْكِحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ : لِمَالِهَا ، وَلِحَسَبِهَا ، وَلِجَمَالِهَا ، وَلِدِينِهَا ،
فَظَفَرُ بَدَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ (متفق عليه)

يعني ښځه د څلورو شيانو له امله په نكاح
اخستل كيږي (د نكاح لپاره خوشول كيږي) ۱. د
هغې د مال له امله ۲. د هغې د جمال (ښائست)
له امله ۳. د هغې د نسب له امله ۴. د هغې د
دين له امله او ته په هغې باندې كامياب شه

چې د ښه دين خاونده وي لاس د په خاورو سپېره
شه (ددې مطلب ښېرا نه ده بلکه مطلب يې دى چې
مالدار شي ځكه مال ټول په اصل كې خاوره ده
(فتح الباري))

رسول الله ﷺ فرمايي :

يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ ، " مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ ... "
أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ

ای ځوانانو په تاسې کې چې د چا وس وي هغه د
واده وکوي .

د حضرت انس بن مالک ⁷ په یو روایت کې هغه
فرمایي :

جاء ثلاث رهط إلى بيوت أزواج النبي صلى الله عليه
وسلم، يسألون عن عبادة النبي صلى الله عليه
وسلم، فلما أخبروا كأنهم تقالوها، فقالوا:
أين نحن من النبي صلى الله عليه وسلم؟ قد غفر
الله ^① له ما تقدم من ذنبه وما تأخر، قال
أحدهم: أما أنا فإني أصلي الليل أبداً، وقال
آخر: أنا أصوم الدهر ولا أفطر، وقال آخر: أنا
أعزل النساء فلا أتزوج أبداً، فجاء رسول الله صلى
الله عليه وسلم فقال: (أنتم الذين قلتم كذا
وكذا؟ أما والله أتي لأخشاكم لله وأتقاكم له، لكني
أصوم وأفطر، وأصلي وأرقد، وأتزوج النساء، فمن
رغب عن سنتي فليس مني) (متفق عليه)

ترجمه درې ډوله کسان د رسول الله ﷺ د مېرمنو کورونو ته راغلل د رسول الله ﷺ د عبادت په اړه يې پوښتنې کولې کله چې هغوی ورته د رسول الله ﷺ د عبادت په اړه و فرمايل نو دوی وويل : مونږ ته گوره او رسول الله ﷺ ته گوره هغه ته خو الله ① د هغه مخکني او وروستني گناهونه ټول معاف کړي دي نو په دوی کې يو وويل : زه به همېشه د شپې مونځ کوم .

بل وويل : زه به ټول عمر روژه نيسم او کله به يې هم نه ماتوم .

بل وويل : زه به د ښځو نه عزل کوم او کله به هم واده نه کوم (خپل ټول وخت به عبادت ته ورکوم)

رسول الله ﷺ راغلو دوی ته يې وويل : تاسې هغه کسان ياست چې دا دا خبرې مو کړې دي؟ رښتيا خبره داده چې زه تر تاسې ټولو نه د الله ① څخه زيات ډارېدونکی او وېرېدونکی يم لکن زه روژه نيسم او کله يې خورم ، کله مونځ کوم او کله ویده کيږم ، او د ښځو سره واده کوم هغه کسان چې زما د سنتو څخه مخ واړوي زما له ډلې څخه نه دي .

حضرت انس ابن مالک ⑦ فرمایي رسول الله ﷺ
 فرمایيل : تَزَوَّجُوا الْوُدُودَ الْوُلُودَ . إِنِّي مُكَاتِّرٌ بِكُمْ الْأَنْبِيَاءَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ (متفق عليه)

يعني تاسي د داسي ښځو سره واده کوئ چې هغه
 مينه ناکي وي او د ډېرو اولادونو پيدا کونکي
 وي بېشکه زه به د قيامت په ورځ ستاسي په ډېر
 والي باندې فخر کوم .

نکاح يو هغه عمل دی چې انسان ته په اسلامي
 طريقه او په حلاله لاره د جماع کولو ضمينه
 مساعدوي او جماع د ۳ شيانو لپاره کيږي :

۱. د توالد او تناسل لپاره چې الله ① انسان ته
 نېک اولاد ورکړي او نېک اولاد د الله هغه نعمت دی
 چې هم په دنيا کې انسان ته په کار کيږي او هم
 له مرگ نه وروسته دده د نېکوعملونو ثواب او د
 هغه دعاگانې په والدينو پسې رسيږي او ددې
 لوی نعمت لپاره يوازې نکاح سبب کېدلی شي .

۲. له بدن څخه د هغه اوبو د وېستلو لپاره چې
 کله کله يې په بدن کې پاتې کېدل بدن ته تاوان
 کوي .

۳. صرف د خپل جنسي حاجت د پوره کولو لپاره او
 د لذت اخستلو لپاره د او د بدن د جنسي تقاضې
 د پوره کولو لپاره . (په جنت کې به جماع صرف
 د همدې غرض لپاره ترسره کيږي) (تحفة العروس)

نکاح نیم دین

نکاح ا گر چې په ظاهر نظر یو دنیایي کار
ښکاره کیږي لکن دا د دین برخه ده په یو حدیث
کې چې صحیح الترغیب و الترهیب نقل کړی دی
رسول الله ﷺ فرمایي :

إِذَا تَزَوَّجَ الْعَبْدُ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ نِصْفَ الدِّينِ ، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ فِيمَا بَقِيَ

کله چې انسان واده وکوي نو نیم دین یې پوره
شو په پاتې نیم کې دې د الله ① نه و ډارشي .

نکاح د زنا څه د حفاظت کامیابه لاره

زنا په کبیره گناهونو کې لویه گناه ده چې ځان
ساتل ترینه په هر صورت کې فرض دي الله تعالی
انسان بیا بیا پدې پلید عمل کې د واقع کېدلو
څخه ډار کړي دي او دا هغه گناه ده چې د عالم
نظام ورسره خرابیږي د یو چا عزت پکې له مینځه
ځي، نسب پکې ورکيږي ، د یو معصوم پیدا شوي
طفل پلار پکې ورکيږي او کله کله پکې د محبت نه
ډکو انسانانو په مینځ کې دشمني پیدا کیږي
کله کله پکې د قتل معاملې هم راځي او داسې
نور امام احمد رحمه الله ① فرمایي چې په اسلام

کې تر قتل وروسته د زنا څخه لویه گناه ماته نه ده معلومه الله تعالى یې په حرمت او ناروا والي باندې تاکید کوي او فرمایي :
سورة الفرقان آیه ۶۸ او ۷۱

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ

الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ^٥ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ

أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَعَّفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَخُلِدَ فِيهِ مُهَانًا

﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ

يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ^٦ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿٧١﴾

ترجمه : او د الله ① رشتیني بندگان هغه دي چې د الله ① سره بل معبود نه مني او هغه نفس چې الله ① یې وژل حرام کړي دي هغه نه وژني او دوی زنا نه کوي او څوک چې دا کوي دا په سخته گناه کې مبتلا کیږي د قیامت په ورځ به هغه ته عذاب دوه چنده کیږي او په ذلت او خواري سره به دوی پکې هلته همېشه پاتي کیږي مگر هغه چې توبه یې

وويسته او نېک عملونه يې وکول نو د هغه کسانو به الله ① گناهونه په نيکيو ورته بدل کړي او الله ① بشونکي او مهربان دی او هغه کسان چې توبه وباسي او نیک عملونه کوي بېشکه هغوی د الله ① لوري ته رجوع کوي .

په پورتنی آیت کې الله ① زنا د شرک او د قتل سره په یو ځای راوړه او سزا يې ورته په اور کې د همیشه والي وښوده او د عذاب څو چنده کېدل او سپکاوی يې ورته یاد کړل تر هغه پورې چې انسان توبه ایستلې نه وي او الله ① ته راجع شوی نه وي .

په بل ځای کې الله ① فرمایي :

سورة الاسراء آية ۳۲

وَلَا تَقْرُبُوا الزَّنى إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا

ترجمه : زنا ته مه نږدې کيږئ ځکه دا یوه فاحشه ده او ډېره بده لاره ده .

په پورتنی آیت کې الله ① ورته فاحشه ویلي ده او بده لاره يې گڼلې ده ترڅو د انسانانو په نفسونو کې ترینه نفرت او کینه پیدا شي په صحیح بخاري کې د حضرت عمر و بن میمون الاودي ⑦ نه روایت دی هغه فرمایي: رأيت فى الجاهلية قرداً زنا بقردة فأجتمع القروء عليهما فرجموها حتى ماتا (صحیح البخاري)

يو وخت د جاهليت په زمانه کې په يو ځای کې ما وليدل چې يو شادو د بلې شادي سره دا بد عمل کولو نور شادو گان ورباندې را ټول شول او دوى يې دواړه په تېرو باندې وويشتل ترڅو دواړه ووژل شول .

په دنيا کې هرڅوک دا کوښښ کوي چې کامياب شي هرڅوک د کاميابي لټون کوي لکن الله ① په قران کريم کې د کاميابي لپاره دا خبره ضروري گڼلې ده چې د خپلې شرمگاه حفاظت به انسان کوي بيا به کامياب کيږي الله ① فرمايي :

سورة المومنون آية ٥-٧

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَفْوَاجِهِمْ حَفِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا

مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ أَتَّبَعِ وَرَاءَ

ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٧﴾

ترجمه : (په تحقيق سره کامياب شول) هغه کسان چې د خپلو شرمگاهونو حفاظت کوي مگر صرف د خپلو ښځو او د هغه وينزو نه چې دوى يې مالکان دي خپلې شرمگاه نه ساتي (او د هغوى سره په مباشرت کولو کې) په دوى باندې هېڅ ډول ملامتيا نشته او ددېنه بغير چې چا د شهوت لپاره د

نورو طلب وکولو دوی (د الله ① د معلوم کړل شوي حد نه) تجاوز وکولو. په پورتنیو دریو آیتونو کې درې لویې خبرې شوې دي .

۱. هغه څوک چې د خپلې شرمگاه حفاظت ونه کوي هغه نشي کامیاب کېدلی .
 ۲. هغه څوک چې د شرمگاه حفاظت ونه کوي هغه به ملامت وي .
 ۳. هغه څوک چې د خپلې شرمگاه حفاظت ونه کوي هغوی تجاوز کونکي دي .
- نو ددې ټولو مشکلاتو او د انسان په مینځ کې نکاح د سپر او ډال په توګه کار کوي .

د نکاح په نه کولو وعید

لکه مخکې چې تېر شول رسول الله ﷺ فرمایيل : د چا چې وس وي هغه د نکاح وکوي همدارنګه د هغه کسانوته چې وس يې وي او نکاح نه کوي رسول الله ﷺ وعید ورکړی دی په یو حدیث کې د حضرت ابي قلابه ⑦ نه روایت دی هغه فرمایي چې رسول الله ﷺ فرمایيل : " مَنْ تَبَتَّلَ فَلَيْسَ مِنَّا " (چا چې قطع وکوله (په واده نه کولو سره يې نسل قطع

کړو او یا یې ځان له دنیا نه قطع کړو لکه راهبانو به چې کول) نو هغه زمونږ له ډلې څخه نه دی.

ځکه دا د نصاراوو طریقه وه چې هغوی به فکر کاوه که مونږ نکاح و کوو نو بیا مونږ الله ① ته نشو رسېدلای او دا نکاح نه کول به یې هم عبادت گڼلو .

په پورتني حدیث کې علماء فرمایي د وعید وجه داده چې هر انسان نفسي تقاضې لري او د نکاح نه کول د ډېرو مشکلاتو لامل گرځيږي ځکه فطري تقاضې انسان له خپل ځان څخه نشي ختمولی او کله کله دا تقاضې داسې حد ته هم ورسېږي چې هغه د انسان تر برداشت لوړې شي نو کله چې انسان نکاح وکوي ددې تقاضو د پوره کولو لپاره بهترینه ذریعه شي .

سره ددې چې انسان په ځان خوراک کم کړي روژې ونیسي او نور کوښښونه وکوي نو دا فطري تقاضې یو څه اندازه کمولی شي لکن دا ختمېدلی نه شي .

او هغه کسان چې په مالي یا صحي لحاظ د نکاح کولو څخه معذور وي هغوی ددې حدیث څخه مستثنی دی .

په نکاح کې بیره کول

کله چې هلک ځوان شي او جینی پېغله شي نو چې څه صحي او مالي مشکلات نه وي نو په واده کې بیره کول مستحب دي ترڅو ځوان او ځوانه د ځوانۍ له شروع څخه له فساد او فتنې څخه وساتل شي رسول الله ﷺ فرمایي :

"إِذَا أَتَاكُم مِّن تَرْضَوْنَ خُلُقَهُ وَدِينَهُ فَرَّجُوهُ إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ عَرِيضٌ".

ترجمه : کله چې تاسې ته داسې څوک راشي چې دهغه اخلاق او دیانت ستاسې خوښ وي نو تاسې هغه ته واده ورکړئ او که داسې ونه کوئ نو دا به په زمکه کې فتنه او لوی فساد شي .

حضرت علي رضی الله عنه فرمایي ماته رسول الله ﷺ وفرمایي :

يا علي ثلاثة لا تؤخروهن : الصلاة اذا أتت ، والجنابة اذا حضرت ، والأيم اذا وجدت كفوا
ترجمه : ای علي درې شيان مه وروسته کوه : مونځ چې وخت یې شي ، جنازه چې تیاره شي او پېغله جینی چې سیال ورته پیدا شي (رواه الترمذي)

حضرت عبد الله ابن عباس ⑦ فرمایي رسول الله ﷺ وفرمایي :

مَنْ وَلَدَ لَهُ وَلَدٌ فَلْيُحْسِنِ اسْمَهُ وَأَدَبَهُ ، فَإِذَا بَلَغَ فَلْيُزَوِّجْهُ فَإِنْ
بَلَغَ وَلَمْ يُزَوِّجْهُ فَأَصَابَ إِنْثًا ، فَإِنَّمَا إِنْثُهُ عَلَى أَبِيهِ

د چا چې زوی پیدا شي نو ښه نوم د ورباندې
کېږدي او ښه ادب د ورکړي کله چې بالغ شي نو
واده د ورته وکوي او که بالغ شو او واده یې
ورته ونه کولو هغه څه گناه وکوله نو گناه یې
په پلار ده (مشکواة)

د حضرت انس بن مالک **7** او حضرت عمر ابن
الخطاب **7** نه روایت دی هغوی فرمایي : رسول
الله ﷺ فرمایي : في التوراة مكتوب : من بلغت
ابنته اثنتي عشرة سنة ولم
يزوجها فأصاب إثمًا فإثم ذلك
عليه . (١ البیهقي في شعب الإيمان)

ترجمه : په تورات کې لیکل شوي دي د چا چې لور
دولس کلونو ته ورسېږي او واده یې نه کړي که
هغې گناه وکوله نو دا گناه یې په پلار ده .

استخاره

کله چې په مېرمن او خاوند کې ټول اړخونه وکتل شي او د هغوی د کورنۍ حالتونه هم په نظر کې ونیول شي نو بیا ښه خبره داده چې دوی استخاره وکوي استخاره د الله ① سره په یو کار کې مشوره کول دي پوره تفصیل او طریقه یې ددې سلسلې په اول کتاب کې د مانځه په برخه کې تېره شوې ده دلته یې یو ځل ستاسې د توجه لپاره را گرځول غواړم .

☞ دوه رکعته مونځ به وکوي او د مانځه له شروع نه به یې په نیت کې وي چې د استخارې لپاره مونځ کوي او د مانځه نه وروسته به راتلونکې دعا ولولي :

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ (دلته به د هغه کار نوم واخلي چې د کوم کار لپاره استخاره کوي د مثال په توګه پدې ځای کې ددې معلوم کس یا معلومې جینۍ سره واده کول دي) خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قَالَ : عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَأَقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ اللَّهُمَّ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ

هَذَا الْأَمْرَ (دلته به خپل کار یاد کړي) شَرُّ لِي فِي
 دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قَالَ : عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ
 فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ
 ارْضِنِي بِهِ . وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ (خپل حاجت به دلته یاد
 کړي) په یو روایت کې به (ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ) هم
 ورپسې ووايي (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ)

چې دا استخاره وکوي نو ذهن به یې خپله یو طرف
 ته لار شي او که دا احساس یې هم نه درلود نو د
 الله ① سره چې څوک مشوره وکوي الله ① هغه ته صرف
 سمې او دده د گټې نه ډکې لارې ته دده هدايت
 کوي .

د جینی کتل

کله چې د دوو کورنیو په مینځ کې نورې خبرې ټولې حل شي خاوند کولی شي جینی وگوري لکن پداسې حالت کې چې بل څوک به ورسره وي او صرف لاسونه او مخ به یې ښکاره کیږي د حضرت مغیره ابن شعبه **7** نه روایت دی چې یوې ښځې ته مې د واده پیغام ورلېږلی وو رسول الله ﷺ راڅخه وپوښتل : **أَنْظَرْتَ إِلَيْهَا ؟** (لېږلې ده ؟) ما ورته وویل : نه یا رسول الله ﷺ بیا رسول الله ﷺ راته وویل : **فَانْظُرِي إِلَيْهَا فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَنْ يُؤَدِمَ بَيْنَكُمَا** (ورشه وپېگوره دا ستاسې دواړو لپاره غوره ده) (بخاري) حضرت جابر **7** فرمایي رسول الله ﷺ فرمایل : **إِذَا خَطَبَ أَحَدُكُمُ الْمَرْأَةَ فَإِنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى مَا يَدْعُوهُ إِلَى نِكَاحِهَا فَلْيَفْعَلْ**

يعني : کله چې تاسې کومې ښځې ته د نکاح غوښتنې پیغام ور لېږلو نو که مو کولی شواى چې هغه ووينئ نو وپېگورئ . (ابن ماجه / ابی داود)

د بل چا د پیغام لپاسه پیغام نه لېږل.

کله چې څوک خبر شي چې فلانی جینی ته د چا لخوا د واده پیغام ورغلی دی نو د هغه د پاسه د بیا پیغام نه ورلیږي ترڅو یې چې هغه ته ځواب نه وي ورکړی کله چې معلومه شوه چې هغه مخکني کس ته یې ځواب ورکړو او له هغه سره د دوی خپلوي نه کیږي او یا مخکني پیغام لېږونکی ورته اجازه وکوي بیا به ورته خپل پیغام ور ولیږي د بخاري شریف په یو حدیث کې دي .

نهی ❁ "يَخْطُبُ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَثْرَكَ الْخَاطِبُ قَبْلَهُ أَوْ يَأْذَنَ لَهُ الْخَاطِبُ"

یعني رسول الله ❁ منع کړېده لدېنه چې یو څوک د خپل ورور (بل مسلمان) د نکاح د پیغام لپاسه خپل پیغام ور ولیږي تردې چې هغه مخکینی کس یې پریري او یا ده ته اجازه وکوي .

کونډې ته د نکاح پیغام ور لېږل

هغه ښځه چې خاوند یې په حق ورسیري تر عدت پورې (خلور میاشتي او لس ورځې) به دې ښځې ته څوک د نکاح پیغام نه ور لیږي او که اشارې

ورته کوي (په غور يې وهي) نو خير دی الله ① پدې اړه فرمايي :

سورة البقرة آية ۲۳۵

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ

ترجمه : او په تاسې څه گناه نشته که تاسې په کنايي خبرو کې (کونډې ښځې ته چې لا تر اوسه په عدت کې وي) د نکاح پیغام ورکوئ او یا له هغې سره د نکاح کولو خواهش په زړه کې ساتئ الله ① ښه پوهیږي چې یو وخت به یې تاسې ورته یادوئ لکن (د عدت په شپو کې) له هغې سره پټه وعده مه کوئ (چې له عدت وروسته به زما سره نکاح کوې) مگر دا چې تاسې یوه نېکه خبره کوئ او (ترڅو چې عدت تېر شوی نه وي) تاسې د نېکاح تړلو ټینګه اراده مه کوئ او پدې پوه شئ چې کومې خبرې ستاسې په نفسونو کې دي الله ① ورباندې پوهیږي نو د هغه الله ① نه و ډار شئ او پدې پوه شئ چې الله ① ښونکی او نرمي لرونکی دی .

د نکاح آثار

کله چې دوو کسانو په مینځ کې نکاح وشي لاندې
اثار ورباندې مرتب کيږي .

۱. نکاح او منکوحه یو د بل له بدن څخه په روا
او په شرعي توګه فایده اخستلی شي .

۲. په نکاح کې چې کوم مهر یاد کړل شي که لږ
وي او که زیات په خاوند یې ورکول لازميږي .

۳. خوراک جامه او هستوګنځی په خاوند باندې
لازميږي .

۴. د خسرګنۍ حرمتونه صورت مومي یعنې اوس دا
ښځه کله هم د سړي د پلار سره او یا سړی د ښځې
د مور سره نکاح نشي کولی .

۵. د دینه وروسته چې اوس ددې ښځې ماشومان پیدا
کيږي نسب یې د همدې سړي نه ثابتيږي .

۶. د دوی دواړو په مینځ کې اوس د میراث مسئلې
عملي کيږي .

۷. که ددې سړي نورې ښځې وې دا ښځه اوس د هغوی
سره علی السویه په حقونو کې شریکيږي .

۸. په ښځه باندې لازم دي چې ددې سړي متابعت او
اطاعت به کوي .

د نکاح فايدي

۱. هغه کس چې واده کوي الله ① يې مرسته کوي رسول الله ﷺ فرمايي :

ثلاثة حق على الله عونهم: المجاهد في سبيل الله، والمكاتب الذي يريد الأداء، والناكح الذي يريد العفاف

ترجمه : درى کسان دي د هغوى مرسته په الله ① ده .

۱. هغه چې د الله ① په لاره کې جهاد کوي .

۲. هغه مکاتب (غلام) چې د خپل ځان د خلاصی لپاره کوښښ کوي.

۳. هغه نکاح کونکى چې صرف د ځان د پاکي (له گناه نه د ځان ساتلو) لپاره نکاح کوي.

۲. واده کول د تنهایی د لرې کولو لپاره اسلامي ، اخلاقي او مذهبي لاره ده رسول الله ﷺ فرمايي :

حُبِّ إِلَيَّ من دنيآکم: النساء والطيب، وجُعِلَتْ قَرَّةَ عيني في الصلاة.

ترجمه : ستاسې له دنیا نه ماته زناڼه (بیبیانې) او پاکي محبوب دي او زما د سترگو یخ والی (خوشحالي) په مانځه کې کېښودل شوی دی .

۳. له خپلي مېرمن سره مينه او کور والی کول
 ثواب دی رسول الله ﷺ چې کله دا خبره وکوله نو
 صحابه وو ورته وويل يا رسول الله ﷺ مونږ به خپل
 شهوت پوره کوو او ثواب به هم مونږ ته راکول
 کيږي؟ رسول الله ﷺ ورته وويل هو ! ولی که دا په
 ناروا کې پوره شي نو گناه نشته؟ دوی ورته
 وويل هو شته بيا رسول الله ﷺ ورته وويل نو ځکه
 چې په روا طریقه باندې پوره شي نو د گناه نه
 ځان وساتل شو ځکه دا اجر دی .

۴. واده او نکاح د انساني ژوند د بقا ذریعه
 گرځي او همدا د نېک اولاد د پیدا کېدلو وسیله
 کېدلی شي او نیک اولاد هغه نعمت دی چې هم
 انسان ته په ژوند کې په کار کيږي او هم له
 مرگ نه وروسته .. رسول الله ﷺ فرمایي :

إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ:
 صدقة جاریة، أو علم يُنتَفَعُ به، أو ولد صالح
 يدعو له

ترجمه : کله چې انسان مړ شي د هغه عمل دده نه
 قطع شي مگر د دریو شيانو ثواب ورپسې ور رسيږي
 ۱. صدقه جاریة ۲. هغه علم چې له ده څخه پاتې
 وي خلک ترېنه فايده اخلي ۳. نېک اولاد ورڅخه
 پاتې وي هغوی ورته دعا کوي.

۵. ښځه او خاوند د یو بل لپاره په ژوند کې ښه
 مرستندوی شي او دواړه یو له بل سره مرسته

کوي ښځه ورته د کور کارونه کوي او خاوند ورته مصارف را پيدا کوي پدې ډول د دوی خپل ژوند او د هغوی د ماشومانو ژوند په سمه توګه روان وي .

٦. په واده سره د ښځې او خاوند لپاره د خپلوانو کړی نوره هم فراخه شي او خپلوان يې زيات شي د خاوند لپاره د ښځې خپلوان ټول او د ښځې لپاره د سړي خپلوان ټول خسر خپل شي او دا کله کله ډېر فايده من شي لکه په غزوة بني المصطلق کې (تفصيل يې د اسلامي تاريخ له پاڼو څخه کتابونو کې تېر شوی دی) چې کله رسول الله ﷺ ډېر کسان بنديان ونيول په هغوی کې يوه بختوره بي بي حضرت جویریة بنت الحارث (رضی الله عنها) هم وه رسول الله ﷺ هغه په نکاح کړه نو کله چې صحابه پوه شول چې دا قبيله اوس د رسول الله ﷺ خسر خپل شول نو هغه ټول بنديان يې د رسول الله ﷺ د خسر ګنی د احترام لپاره پرېښودل .

٧. د خپل کورواله او خپلې بي بي سره نيکي کول د ثواب ذريعه کيږي رسول الله ﷺ فرمايي :

وإنک لن تنفق نفقة تبتغی بها وجه الله إلا أجرت عليها، حتی ما تجعل في في (فم) امرأتک (متفق عليه)

يعني ته چې د الله ① د رضا د حاصلولو لپاره څه ډول نفقه کوي تاته ورباندې اجر درکول کيږي

تردې چې هغه نورې چې د خپلې ښځې په خوله کې
يې دې ورکوي په هغې سره هم ثواب درکول کيږي .

د نکاح حکم

د نکاح حکم د انسان له حالاتو سره په لاندې
توگه تغیر خوري:

۱. واجب

د هغه کس لپاره چې په ځان ډارېږي چې که نکاح
ونه کوي په نا روا کې به واقع شي نو نکاح کول
واجب دي ځکه د گناه نه ځان ساتل چې په هره
طریقه کيږي په انسان باندې واجب دي .

۲. سنت مؤکد

که په وس یې نکاح کول وي او شهوت یې هم وي
نکاح ته یې زړه کيږي لکن په ځان یې اعتماد
وي که نکاح ونه کوي هم په گناه کې نه واقع
کيږي نو پدې صورت کې سند مؤکد ده .

۳. مستحب

هغه کس چې په ځان یې د گناه نه د محفوظ ساتل
کېدو یقین وي او نکاح ته یې زړه نه کيږي دهغه
لپاره نکاح مستحب ده .

٤. مکروه .

هغه کس چې د کومې بيماري يا عمر زياتوالي او يا په پيدائشي ډول په جماع کولو قادر نه وي (عنين وي) او پدې پوهيږي چې که واده وکوي د ميرمن حقونه نشي پوره کولی د هغه لپاره نکاح مکروه ده .

همدارنگه هغه کس ته هم نکاح مکروه ده چې مخکې يې بله مېرمن وي او دی پدې پوهيږي که دی نکاح وکوي نو د مېرمنو په مينځ کې به انصاف ونشي کولی.

همدارنگه د هغه چا لپاره هم نکاح مکروه ده چې دده گمان وي که واده وکوي نو د مالي مشکلاتو له مخه به د مېرمن حقونه پوره نشي کولی او نه به خپل ژوند په سمه توگه روان کولی شي.

۵. حرامه

په هغه صورت کې نکاح حرامه ده چې انسان په دار الحرب کې ژوند کوي او د دشمنانو له لوري یې ژوند په خطر کې وي او هره لحظه د خپل ځان د خطر احساس کوي .

محرمات

محرمات هغه ښځو ته وایي چې د سري نکاح ورسره نه کیږي د محرماتو په اړه الله ① فرمایي :

سورة النساء آية ۲۳ او ۲۴

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُوراً رَّحِيماً {23} وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ

غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا {

ترجمه : حرامې دي په تاسې باندې (نکاح نه ورسره کيږي) ستاسې مورانې ، ستاسې لورانې، ستاسې خورانې، ستاسې عمه گانې، ستاسې گانې، ستاسې وریرې، ستاسې خورزې ، ستاسې رضاعي مورانې، ستاسې خواښې گانې، ستاسې پر کټیانې (د ښځې لور چې د بل خاوند څخه وي) د هغه ښځو نه چې تاسې ورسره جماع کړې وي او که تاسې ورسره جماع نه وي کړې نو بیا یې که (د بل خاوند نه لور په نکاح کوئ) نو په تاسې څه گناه نشته (حرامې دي په تاسې باندې) ستاسې نېوروانې د هغه زامنو ښځې چې ستاسې له شا گانو څخه وي او حرام دي تاسې ته دا چې دوه خورانې په یوه نکاح کې سره ټولې کړئ او هغه چې مخکې شوي دي الله ① بښونکي او مهربان دی او مېړوښي ښځې هم تاسې ته حرامې دي مگر هغه چې ستاسې لاس ته د وینزو په شکل کې راشي (اسیرانې شي) دا احکام تاسې ته الله ① لیکلي دي او ددېنه بغير نورې تاسې ته حلالې دي دا چې تاسې خپل مال مصرف کړئ او نکاح ورسره وکوئ پداسې حالت کې چې تاسې د پاکي طلب کونکي یاست نه د شهوت پوره کولو لپاره هغه ښځې چې تاسې یې په بدن

باندي فايده پورته کوئ هغوی ته یې مهرونه ورکړئ دا فرض دي او که د مقرر کولو څخه وروسته تاسې په مهر کې کمښت او یا زیادت کوئ پدې کې هېڅ گناه نشته الله ① عالم او د حکمت خاوند دی .

محرمات په نه ډوله دي

اول ډول

محرمات بالنسب

هغه دي چې د نسب له امله انسان ته حرامي وي .

۱. موراني

په پورتنی آیت کې الله ① فرمایي **حُرِّمْتُ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ**

ترجمه : حرامي دي په تاسې باندي ستاسې موراني

په مورانو کې د سړي ټولې انا گانې داخلي دي که د مور له اړخه وي او که د پلار له اړخه وي تر هرڅو پورې چې لوړې وي.

۲. لوراني

الله ① فرمایي : وَبَنَاتُكُمْ

ترجمه : حرامې دي په تاسې باندې ستاسې لورانې په لورانو کې د سړي خپلې لورانې د لورانو لورانې او د زامنو لورانو داخلي دي تر هرڅو پورې چې شکته وي .

۳. خوراني

الله ① فرمایي : وَأَخَوَاتُكُمْ

ترجمه : حرامې دي په تاسې باندې ستاسې خوراني په خورانو کې ټولې خوراني داخلي دي چې هغه د مور له اړخه وي او که د پلار له اړخه وي او که د دواړو نه وي.

۴. عمه گانې.

الله ① فرمایي : وَعَمَّائُكُمْ

ترجمه : حرامې دي په تاسې باندې ستاسې عمه گانې

چې د پلار سکه خوراني وي او که ناسکه وي همدارنگه د پلار عمه گانې د مور عمه گانې د اناگانو او بابا گانو عمه گانې ټولې پدې گروپ کې داخلي دي او نکاح ورسره نه کېږي .

د عمه عمه په دوه ډوه ده که دا نېږدې عمه د سړي د پلار سکه عمه وي او یا یې د پلار له لوري

عمه وي نو دهغي د عمه سره بيا نکاح نه کيږي
او که دا نېږدې عمه د سړي د پلار صرف د مور له
خوا نه وه نو بيا ورسره کيږي (عالمگيري)

۵. خاله گانې

الله ① فرمايي : **وَحَالَاتُكُمْ**

ترجمه : حرامې دي په تاسې باندې ستاسې خاله
گانې

خاله گانې هم ټولې خاله گانې دي که د مور سکه
خور او که ناسکه خور وي ټولې پکې داخلې دي .
د خاله خاله کې څه حکم دی؟

که نېږدې خاله د سړي سکه خاله وه د مور او
پلار نه او يا يوازې د مور له لورې نه خاله وه
نو بيا د هغې د خاله سره نکاح نه کيږي او که
يې يوازې د پلار له لورې نه وه بيا ورسره کيږي
(محيط السرخسي)

۶. وريرې

الله ① فرمايي : **وَبَنَاتُ الْأَخِ**

ترجمه : حرامې دي په تاسې باندې ستاسې وريرې
د ورور لوراني او دهغه لمسی چې هرڅومره ښکته
وي دا ټولې پدې گروپ کې داخلې دي او نکاح
ورسره نه کيږي.

۷. خورزې

الله ① فرمايي : **وَبَنَاتُ الْأُخْتِ**

ترجمه : حرامې دي په تاسې باندې ستاسې خورزې
د خور لورانې او د هغه د زامنو او لورانو
لورانې هرڅومره چې بشکته وي ټولې په همدې گروپ
کې داخلي دي او نکاح ورسره نه کيږي.
دا ټولې د ټول عمر لپاره سړي ته نا روا دي
نکاح ورسره نه کيږي.

محرمات بالصهرية

هغه زنانه چې د خسرګنې له امله انسان ته حرامې وي :
دا څلور ډلې دي:

۱. خواشې

الله ① فرمايي : **وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ**

ترجمه : حرامې دي په تاسې باندې ستاسې خواشې ګانې

د ښځې موراو دهغې اناګانې هرڅومره چې لوري وي که د مور له اړخه وي او که د پلار له اړخه نکاح ورسره نه کېږي.

۲. د ښځې لورانې او دهغې لمسیانې

الله ① فرمايي :

وَرَبَائِبُكُمُ اللَّائِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّائِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

ترجمه : حرامې دي په تاسې باندې ستاسې پر کټیانې (د ښځې لور چې د بل خاوند څخه وي) د هغه ښځو نه چې تاسې ورسره جماع کړې وي او که تاسې ورسره جماع نه وي کړې نو بیا یې که (د

بل خاوند نه لور په نکاح کوئ) نو په تاسې څه گناه نشته.

چې ددې ښځې سره جماع وشي چې هرڅومره لاندې وي دا ښکته ټولې پرې ناروا شي بيا ورسره نکاح نه کيږي (الحاوی القدسي)

۳. نرور (د زوی ښځه)

الله ① فرمايي : **وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ**

ترجمه : حرامې دي په تاسې باندې ستاسې نرورانې د هغه زامنو ښځې چې ستاسې له شا گانو څخه وي

↪ د زوی د زوی او د لور د زوی (د لمسي) ښځه چې څومره په ښکته مرتبه کې وي ټولې ناروا دي نکاح ورسره نه کيږي.

↪ هغه هلک چې چا ورته زوی وي او د هغه نه چې ښځه پاتې شي او يا يې طلاقه کړي نو نکاح ورسره کيږي صرف په ويلو سره هغه داسې نه زوی کيږي چې ښځه يې پلار ته حرامه شي. (محیط السرخسي)

۴. د پلار او د نيکونو ښځې

الله ① فرمايي : **وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ**

ترجمه : او تاسې مه نکاح کوئ هغه ښځې چې په نکاح کړې وي ستاسې پلرونو .

د پلار او د نیکونو ښځې چې د هر اړخ نه وي
او که هرڅو لوړ وي نکاح ورسره نه کیږي
(الحاوی القدسي)

د خسرګنۍ حرمت هغه وخت ثابتیږي چې صحیح
نکاح وشي په فاسده نکاح سره د خسرګنۍ
حرمت نه راځي (محیط السرخسي)

که چا داسې نکاح وکوله چې د کومو اسبابو
له امله هغه فاسده وه نو په تش عقد سره
ددې ښځې مور پدې سر نه حرامیږي او که
جماع یې ورسره وکوله بیا حرامیږي (البحر
الرائق)

او کله چې وطی وشي که هغه حلاله وطی وي،
که په سهو سره وي، که په خطا سره وي او
که زنا وي په ټولو صورتونو کې د خسرګنۍ
حرمتونه لازمیږي د مثال په ډول اوس ددې
ښځې مور ددې سړي سره نکاح نشي کولی .
(فتاوی قاضي خان)

که یو سړي د یوې ښځې سره زنا وکوله اوس
ددې ښځې مور او اناګانې ټولې دې سړي ته
حرامې دي همدارنګه ددې ښځې لورانې او
لمسیانې همدارنګه ددې سړي پلرونه اوس دې
ښځې ته حرام دي همدارنګه ددې سړي زامن او
لمسیان اوس دوی نکاح نشي سره کولی. (فتح
القدير)

➤ زمونږ (د امام ابو حنيفه رحمه الله ① په مذهب) دا حرمت صرف د شهوت په نظر د مس کولو، مچي کولو او لاس لگولو، فرج ته په شهوت سره د نظر کولو سره هم ثابتيري (الذخيرة)

➤ په همدې حکم کې په شهوت سره غاړه ورکول هم دي (فتاوی قاضي خان)

➤ همدارنگه که يوه ښځه يو سړی په شهوت سره مس کړي سره ددې چې سړی مطمئن وي بيا هم ورباندې د خسرگنۍ حرمت لازميږي (الجوهرة النيرة)

➤ که سړی د ښځې بدن مس کړي او د شهوت نيت يې نه وي نو دا حرمت ورباندې نه لازميږي (البدائع)

➤ که په تياره کې سړي خپله مېرمن مس کول غوښتل او په غلطې کې ترينه داسې لور مس شوه چې هغه لويه وه او په هغې باندې يې په غلط فهمي کې د شهوت لاس ووهلو نو د جينۍ مور (دده ښځه) ورته د ټول عمر لپاره حرامه شوه (نعوذ بالله) (فتح القدير)

➤ دا مس چې حرمت لازمي هغه مس دی چې په بدن جامه نه وي او يا داسې نری جامه وي چې د بدن حرارت نه منع کوي (الذخيرة)

↩ دا چې جینی خومره وي لویه حسابیږي فتوی
پدې ده چې جینی د ۹ کلونو شي نو دا احکام
ورباندې ثابتیږي (معراج الدراية)

↩ که د داسې ماشومې سره جماع وکوي چې هغه
ډېره وړه وي او د عادي طبیعت له مخې هغې
ته شهوت نه راځي نو پدې سره حرمة
المصاهرة (د خسرګنۍ) حرمت نه ثابتیږي
(البحر الرائق)

↩ او که ښځه دومره زړه شوه چې بیا ورته د
عادي طبیعت له مخې شهوت نه راتلو نو د
هغې سره جماع کول حرمت ثابتوي (التبيين)

↩ همدارنګه که یوې ښځې د داسې ماشوم سره
لوبې وکولې چې د هغه سره نه کېدلې د مثال
په ډول د څلورو کالو ماشوم وو نو پدې سره
هم حرمت نه ثابتیږي (فتح القدير)

↩ د لاس لګولو په وخت یا د مس کولو په وخت د
شهوت اندازه د ځوان په حق کې داده چې آلت
یې منتشر شي او که منتشر وي چې په انتشار
کې یې زیادت راشي او د سپین ږيري او یا
عنین (چې د جنسي عمل نه معذور وي او آلت
یې انتشار نه کوي) د هغه په حق کې او د
زنانه په حق کې په زړه کې په کوم شي
باندي خوند اخستل د شهوت حد دی (المحیط)

↩ که چا اقرار وکولو چې ددې ښځې د مور سره
او یا لور سره ما جنسي تعلق درلود نو دده
دا خبره به قبول کیږي او دی به نیول

کیري او دا ښځه به دده څخه بیلري اگر که
دا اقرار یې دهغه وخت په اړه کړی وو چې
هغه وخت دوی لا نکاح نه وه کړې .
(عالمگیری)

دریم ډول

محرمات بالرضاع

هغه زنانه چې د رضاع (شودو رودلو له امله)
انسان ته حرامې وي او نکاح یې ورسره نه کیږي.
الله ① فرمایي :

سورة النساء آية ۲۳

وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ

الله ① فرمایي : حرامې دي په تاسې باندې ستاسې
رضاعي موراني

ټولې هغه ښځې چې پورته په نسب او خسر گڼي کي
تیرې شوې هغه ټولې د رضاع له لوري هم حرامیږي
د مثال په ډول کوم ماشوم چې د کومې ښځې شودې
وخوري نو ددې سره بیا نکاح نشي کولی لکه د
خپلې مور سره یې چې نشي کولی همدارنگه دا ښځه
چې کومو ماشومانو ته شودې ورکړي هغه ټولې دده
خورانې دي په همدې ترتیب ټول متعلقین (محیط
السرخسي)

⇐ شودې خوراک که لږ وي او که زیات وي حرمت
پیدا کوي (ضروري نه ده چې ماشوم به مور

شوی وي بيا به حرمت لازميږي) بلکه چې هرڅومره وي حرمت ثابت دی (الهداية)

لکن بيا يې هم لږ تر لږه اندازه داده چې دومه وي د ماشوم معدې ته ورسېږي (السراج الوهاج)

لکن دا د شودو خوراک به د شودو د خوړلو په وخت کې وي چې د امام صاحب په مذهب دېرش مياشتې اود امام ابي يوسف او امام محمد رحمه الله له نظره دوه کاله دی (فتاوی قاضي خان) پدې معنی چې که د دېرشو مياشتو نه وروسته ماشوم شودې وځوري پدې سره حرمت نه لازميږي . (الهداية)

لکن په نورو مسئلو کې د رضاعت موده دوه کاله ده يعنې په هغه صورت کې چې څوک د يو ماشوم د دوو کلونو د پوره کېدلو څخه وړاندې ښځه طلاقه کړي نو هغه طلاقه شوې ښځه اوس چې ماشوم ته شودې ورکوي نو دهغې پيسې غواړي نو تر دوو کلونو پورې به پلار مجبور کول کيږي چې دهغې پيسې ورکړي د دوو کلونو څخه وروسته ورباندې دا جبر نشته (فتاوی قاضي خان)

سره ددې چې ماشوم ته شودې ښځه ورکوي لکن حرمت ددې ښځې خاوند ته هم ثابت کيږي ددېنه وروسته ددې ښځې خاوند د هغه ماشوم پلار شو چې ښځې يې کوم ته شودې ورکړې د مثال په توګه که دا شودې خوړونکې ماشومه وي نو دا

چې كله لويه شي ددې ښځې د خاوند سره نکاح نشي کولی ځکه هغه يې رضاعي پلار دی او ښځه هم ترڅو چې د سړي نه لرې وي په سينه کې يې شودې نه راځي نو دا د مور تر سينه په راوتلو شودو کې پلار هم شریک دی .
(الظهیریة)

↪ نو کوم ماشوم چې د چا شودې وځوري دهغوی پورتنی خلک او ښکتنی خلک ټول ورباندې حرام شول که په نسب سره وي يعنې ددې ښځې زامن او لمسيان او همدارنگه د سړي او د دوی دواړو پلرونه او نیکونه او همدارنگه که په رضاعت سره وي يعنې که دا ښځه بل ماشوم ته شودې ورکړي هغوی هم په دوی حرام دي نکاح يې ورسره نه کيږي هغه ماشومان هم ددې ماشوم رضاعي وروڼه او خويندې دي . (التهذيب)

په رضاعت سره هر هغه څه حرامیږي چې په نسب سره حرامیږي او يا په خسرگنۍ حرامیږي لکن په څه مسئلو کې يې فرق دی د مثال په ډول :

↪ په نسب کې د خپل زوی خور څوک نشي په نکاح کولی ... ځکه د زوی خور به يا ستا څخه وي نو ستا لور شوه او يا به ستا د مېرمن څخه وي نو هغه ستا ربیبه شوه حکم يې تېر شوی دی چې هغه حرامه ده لکن د رضاعي زوی چې خور وي او هغې ستا د مېرمن شودې نه وي خوړلې نو نکاح ورسره صحيح کيږي ځکه هغه ستا رضاعي لور نه ده .

↪ په نسب کې څوک د ورور مور نشي نکاح کولی ځکه که دا مور دده ورسره شریکه وي نو بیا خو د دواړو مورده او که دا مور دده ورسره شریکه نه وي یعنې د دوی دواړو پلار یو او مورانې یې بدلې وي نو ددې بل ماشوم مور دده د پلار منکوحه ده حرمت یې مخکې تېر شو او د رضاعي ورور نسبي مور په نکاح کېدلی شي په هغه صورت کې چې دوو ماشومانو د یوې اجنبې ښځې شودې و خوړلې دوی سره وروڼه شول او دوی چې کله لوی شي نو د هر یومور له یو بل نه بالکل اجنبې ښځې دي نو نکاح ورسره کېدای شي.

↪ که چا یوه لویه ښځه درلوده او یوه وړوکې ماشومه یې وکوله چې تر دېرشو میاشتو نه کشره وه دا مشره ښځه راغله کشرې ته یې شودې ورکړې په خاوند باندې دواړه حرامې شوې (الهدایة)

↪ همدارنګه که دا مشره ښځه ویده وه او ماشومه راغله شودې یې ترېنه وخوړې نو په خاوند باندې دواړه د ټول عمر لپاره حرامې شوې همدارنګه که چا په زور باندې مشره مجبوره کړه چې ماشومې ته شودې ورکړي نو بیا هم حرمت ثابت دی په ټولو صورتونو کې (عالمگیری).

څلورم ډول

محرمات بالجمع

دا هغه ښځې وي چې په نکاح کې د نورو يا بلې ښځې له امله دا حرامې شوې وي او دا په دوه ډوله دي .

۱. د اجنبي ښځو له امله حرامې وي .

﴿ يو سړي ته نه دي روا چې تر څلورو زياتې ښځې په نکاح کړي او کله چې انسان څلور ښځې وکوي ترڅو چې دا څلور واړه ژوندی او دده په نکاح کې وي دی له پنځمې سره نکاح نشي کولی نو دا حرمت د پنځمې د نکاح ددې امله دی چې دده په نکاح کې څلور جمع شوي دي سره ددې چې دا څلور واړه به د پنځمې ښځې سره څه ډول خپلوي لري او که يې نه لري اعتبار ورته نشته (محيط السرخسي)

﴿ هغه کس چې غلام وي (مخکې به وو) نو هغه ته د دوو ښځو نه د زياتو کولو اجازه نه وه (البدائع)

﴿ که يو سړي په ترتيب سره د ښځو سره نکاح کولې او د پنځو سره يې نکاح وتړله نو د اولو څلورو سره نکاح صحيح ده پنځمه دده په نکاح کې نه ده دی او پنځمه ښځه به سره جدا کول کيږي او که په يوه عقد کې يې د پنځو واړو سره نکاح وکوله نو يوه هم دده په نکاح

کې نه ده نکاح د ټولو سره باطله ده دی به له ټولو ښځو نه بېلول کيږي .

⇨ همدارنگه که څوک نوی مسلمان شي او هغه تر اسلام وړاندې پنځه ښځې کړې وي نو که یې یوه په بله پسې کړې وي نو دده او د پنځمې په مینځ کې به جدایي راوستل شي او که یې ټولې په یو ځای کړې وي نو د ټولو نه به بېل کړل شي او که یې اول یوه کړې وه بیا یې څلور کړې وي نو صرف د یوې سره یې نکاح صحیح ده (فتاوی قاضي خان)

۲. د خپلوانو ښځو له امله

الله ① فرمایي : **وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ**

ترجمه : حرامې دي په تاسې باندې دا چې دوه خوراني په یوه نکاح کې سره یوځای کړئ

⇨ کله د یوې ښځې سره نکاح ددې امله نه صحیح کيږي چې له دې وړاندې د سړي په نکاح کې داسې ښځه وي چې دهغې سره د یو سړي په نکاح کې ددې بلې ښځې نکاح نه صحیح کيږي .

⇨ د خور سره د خور جمع کول نا روا دي یعنې چې یوه خور په نکاح کې وي د بلې خور سره نکاح نه صحیح کيږي دا که د نسب خوراني وي او که په رضاع کې سره خوراني وي (محیط السرخسي)

◀ همدارنگه ښځه او دهغي عمه او خاله سره جمع کول نا روا دي يعني چې کومه ښځه په نکاح کې وي ددې د عمه او خاله سره نکاح نه کيږي که د نسب نه وي او که د رضاع نه .

◀ پدې مسئله کې قاعده داده چې که په هغه دوو ښځو کې چې سړی يې نکاح کول غواړي يوه نارينه فرض کړي نو د بلې سره يې نکاح نه کيږي نو دوی دواړه په يوه نکاح کې جمع کول نا روا دي (المحيط)

◀ د ښځې او د هغې د خاوند لور چې د بلې ښځې نه وي په يوه نکاح کې جمع کېدلی شي ځکه که دا ښځه نارينه فرض کړو نو هغه کولی شي چې دهغي جينی سره واده وکوي سره ددې چې که هغه جينی (ددې ښځې د خاوند لور د بلې ښځې نه) نارينه فرض کړو نو ددې ښځې سره نکاح نشي کولی ځکه دا خو به يې د پلار منکوحه وي (عالمگیری)

◀ که دوه خوراني يې په يوه عقد کې په نکاح کړي وي د دوی په مينځ کې به جدایي راوستل کيږي او که جماع يې ورسره نه وه کړې نو هېڅ شی لازم هم نه دي او که جماع يې ورسره کړې وه نو دواړو ته به د مهر مثل او د یاد کړل شوي مهر کې چې هر یو لږ وي هغه به ورکوي . (المضمرات)

◀ او که جدا جدا يې په نکاح کړي وي نو چې کومه يې اوله په نکاح کړېده دهغي نکاح صحيح

ده د دوهمې فاسده ده د هغې او دده په مينځ کې به بېلتون راوستل کيږي لکه په مخکنۍ مسئله کې که جماع ورسره نه وه شوې بيا هېڅ شی نه لازميږي او که جماع ورسره شوې وه نو په مهر مثل او تعين شوي مهر کې چې هر يو کم وو هغه به ورکړي او ددېنه وروسته به دا عدت تيروي (تفصيل به يې په خپل ځای راشي) او که ددې ښځې ماشوم پيدا شي نو همدا سړی يې پلار گڼل کيږي او سړی به تر هغه وخته پورې د خپلې ښځې سره د نيزديکت نه ځان ساتي چې ددې بيلې کړل شوې ښځې عدت پوره شي (محيط السرخسي)

☞ که دوه خوراني يې جدا جدا په نکاح کړي لکن اوس دا نه وه معلومه چې کومه يې اول په نکاح کړېده نو د خاوند نه به ددې بيان وغوښتل شي که هغه بيان وکولو چې هرڅنگه هغه وويل هماغه صحيح دي او که يې ونه ويل نو دواړه به ورڅخه بيلول کيږي (شرح الطحاوي)

پنځم ډول

الاماء المنكوحة على الحرة

(د غلامانو او وينزو د وخت مسئله ده د بحث د پوره کولو په موخه ورته اشاره کول غواړم) دا هغه وينزې دي چې په اصيله باندې ور نکاح کړل

شي يعني اول د حرې سره نکاح شوې وي بيا د وينزې سره نکاح کيږي دا نا روا دي او که اول د وينزي سره نکاح شوې وه بيا د اصيلي سره کيږي نو نکاح صحيح ده او که دواړه په يوه عقد کې په نکاح شي نو د اصيلي نکاح صحيح ده او د وينزې باطله ده (فتاوی قاضي خان) شپږم ډل

المحرمات اللتي يتعلق بها حق الغير

هغه ښځې چې د بل چا په نکاح کې وي دهغوی سره نکاح کول هم حرام دي او نکاح ورسره نه کيږي .
 همدارنگه هغه ښځه چې په عدت کې وي که د طلاق عدت وي او که د مرگ عدت وي (خاوند ورڅخه مړ شوی وي) ترڅو يې چې عدت تېر نشي نکاح ورسره نه کيږي .

همدارنگه که په شبه کې يا نکاح فاسده کې يا سهو کې جماع ورسره شوې وي نو په ښځه عدت تېرول لازم وي پدې ټولو عدتونو کې نکاح نه صحيح کيږي (البدائع)
 اوم ډول

المحرمات بالشرك

دا هغه ښځې وې چې د شرک او کفر له امله یې مسلمان سړی نشي په نکاح کولی او نکاح ورسره نه کیږي.

الله ① فرمایي :

سورة البقرة اية ۲۲۱

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

ترجمه : مشرکو ښځو چې ترڅو ایمان نه وي قبول کړی نکاح ورسره مه کوئ او بېشکه مسلمانې وینزه له مشرکې ښځې څخه غوره ده اگر که هغه ستاسې خوښه وي او مشرکانو چې ترڅو ایمان نه وي قبول کړی مسلمانانې په نکاح مه ورکوئ بېشکه یو مشرک غلام تر هغه سړي غوره دی چې هغه مشرک وي اگر که هغه ستاسې خوښ وي دا مشرکان د اور لوري ته غوښتل کوي او الله ① تاسې د جنت او مغفرت لوري ته غواړي په خپل اذن سره او الله ① خپل آیتونه بیانوي د خلکو لپاره ښايي چې دوی ترینه پند واخلي .

د مجوسیاتو ، د مشرکاتو ، د بت پرستو او لمر ته د عبادت کونکو سره د مسلمان نکاح نه

کیري په دوی کې اخیلي او وینزي دواړه پدې حکم کې شریکي دي (السراج الوهاج)
 د اهل کتابو (یهودو نصاراوو) د ښځو سره مسلمان نکاح کولی شي که هغه د کفارو په ملک کې وي او که په اسلام ملک کې د ذمي په توګه اوسیږي.

الله ① فرمایي :

سورة المائدة آية ٥

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ
 مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ
 وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

ترجمه : او تاسې ته خلالي دي پاکدامنې مومنانې
 ښځې او پاکې ښځې چې د اهل کتابو څخه وي چې
 تاسې دهغوی مهرونه ورکړئ چې مطلب د پاکي طلب
 وي د شهوت پوره کول نه وي او دا ښځې په پټه
 توګه د دوستانو ساتونکې نه وي او هغه څوک چې
 د ایمان څخه وروسته کافر شي د هغه ټول کړي
 نېک عملونه ضائع شول او په آخرت کې به د
 تاوان کونکو کسانو له جملې څخه وي.

د لکن د اهل کتاب په اړه هم غوره خبره داده
 چې د دوی سره نکاح ونه کول شي او د اهل

کتابو ذبح شوی مال ترڅو چې ضرورت نه وي نه به خوړل کيږي (فتح القدير)

☞ که مسلمان سړي د کتابيې ښځې سره واده وکولو هغه کولی شي د کلیسا د تللو نه یې منع کړي او نور د اسلام کارونه ورباندې نشي لازم کولی د مثال په توګه که هغه د حیض یا نفاس یا جنابت نه وروسته غسل نه کوي نو په زور یې ورباندې نشي کولی (السراج الوهاج)

ټول هغه کفار چې په اسماني دین او کوم اسماني کتاب یا صحیفو باندې یقین لري هغوی اهل کتاب دي د هغوی نه مسلمان سړی واده کولی شي او د هغوی د لاس د حلالې خوراک روا دی

الله ① فرمایي :

أَجِلَ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ

ترجمه : او تاسې ته حلال دي پاک شيان او د هغه کسانو خوراک چې هغوی ته کتاب ورکړل شوی دی تاسې ته حلال دی او ستاسې طعام هغوی ته حلال دی .

☞ هغه ښځه چې په مور او پلار کې یې یو له اهل کتابو څخه وي او بل مشرک وي مسلمان ورسره واده کولی شي حکم یې د اهل کتابو دی (البدائع)

☞ که مسلمان د اهل کتاب د کومې ښځې سره واده وکولو او هغه بیا مشرکه شوه نو د دوی په

مینځ کې موجوده نکاح ختمه شوه دوی به سره جدا کیږي او که نصرانیة (عیسایي) ښځه یې کړې وه بیا یهوده شوه او یا یې یهوده کړې وه بیا نصرانی شوه نو نکاح نه مسخ کیږي (الجوهرة النيرة)

 هغه کس چې (نعوذ بالله) مرتد شي هغه اوس د مسلماني، بلې مرتدې، یهوديې او نصرانيې یوې سره هم نکاح نشي کولی (المبسوط)
آتم ډول

المحرمات بالملک

(دا هم د غلامانو او وینزو د وخت مسئله ده د بحث د تکمیل په موخه اشاره ورته کوم)
چې د سړي وینزه وي یا خو ټوله دده وي او یا دده له بل چا سره شریکه وي نو دی ورسره نکاح نشي کولی .

 همدارنګه که د نکاح نه وروسته ملک راغلو نو نکاح له مینځه وړي دمثال په توګه د یوې ښځې خاوند غلام وو هغه اوس دې واخیستو نو نکاح له مینځه لاړه همدارنګه که یې د بل چا سره په شریکه واخیستو او ددې پکې یو څه برخه راغله نو د دوی په مینځ کې موجوده نکاح له مینځه ځي (البدائع)

همدارنگه چې ښځه له خپل غلام او يا له بل چا سره د شريك غلام سره واده كوي نو دا هم نه ده صحيح (فتاوى قاضي خان)

المحرمات بالطلاق

په طلاقو سره حرامه هغه ښځه وي چې يو سړی يې په دريو طلاقونو سره طلاقه کړي ترڅو چې بل خاوند له هغې سره نکاح او بيا جماع نه وي کړې دې طلاقونکي خاوند ته نه روا کيږي او له ده سره يې نکاح نه کيږي الله ① فرمايي :

سورة البقرة آية ۲۳۰

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ

ترجمه : او که (د دوهم طلاق نه وروسته) يې بيا طلاقه کړه بيا ده ته تر هغه وخته پورې نه ده روا چې بل خاوند ورسره جماع ونه کوي .

د نکاح ارکان

د نکاح رکنونه (هغه شیان چې نکاح بغير ددېنه نشي راتلی) درى دي .

۱. بڼه او خاوند چې په هر صورت او له هره پلوه د نکاح د کولو څخه مانع ونلري.

۲. ايجاب (هغه لفظ دى چې د يوه لوري نه بل لوري ته د نکاح کولو دعوت ورکوي که په هره ژبه وي او که په هر ډول الفاظو سره وي)

۳. قبول دا د ايجاب لپاره په مثبت طريقه سره جواب وي چې هرڅنگه وي او که په هره ژبه وي.
(العناية)

د ایجاب او قبول الفاظ

✧ د ایجاب او قبول الفاظ چې تر هرې زمانې پورې تړلي وي (که په تېره زمانه کې وي او که د مستقبل الفاظ وي صحیح دي) (النهر الفائق)

✧ د مثال په ډول که یو ماضي (د تیرې شوې زمانې) الفاظ استعمال کړل هلک ورته وویل : ته ما ځان ته په نکاح کړې جینۍ ورته وویل : زه تا قبلوم (د راتلونکې لفظ دی) بیا هم نکاح صحیح ده .

✧ همدارنګه که له یو لوري نه د امر لفظ وو یعنې ورته یې وویل ماته ځان په نکاح راکړه له بل لوري نه ورته وویل شول چې ته ما قبول کړې نو بیا هم نکاح شوېده (البدائع)

✧ هغه کس چې ګونګی وي د هغه قبول او یا ایجاب په اشاره سره صحیح کیږي (البدائع)

✧ هغه کسان چې دواړه سره په یو ځای کې ناست وي یو ورته ایجاب او بل ورته قبول ولیکلو دا نکاح صحیح نه ده (النهر الفائق)

د ایجاب او قبول الفاظ په دوه ډوله دي .

۱. صریح

دا هغه الفاظ دي چې په ښکاره سره مطلب د نکاح تړبڼه را معلومېدلی شي د مثال په طور خپله

لفظ د نکاح یا د واده لفظ یا په عربي کې د تزویج لفظ او یا په بله ژبه کې ددې معادل او مروج لفظ استعمال شي .

۲. کنایي

↪ دا هغه الفاظ دي چې په عامه توګه د نکاح لپاره نه استعمالیږي لکن اوس په ایجاب او قبول کې وکارول شي لکه د اخستلو خرڅولو الفاظ یا د صدقې او تحفې الفاظ او داسې نور .

↪ د مثال په ډول که یوې زنانه سړي ته وویل ما تاته خپل ځان تحفه کړو هغه ورته وویل ما قبوله کړې نو چې د نکاح نور شرطونه (تفصیل یې لږ وروسته را روان دی) برابر وي نکاح وشوه (الهدایة)

↪ او که هغه ورته وویل ما تاته خپل ځان تحفه کړو او ده ورته وویل ما واخیستو نو پدې الفاظو سره نکاح نه صحیح کیږي (فتاوی قاضي خان)

↪ که چا وویل ما دا خپله لور ستاسې د خدمت لپاره تحفه کړه او هغه بل کس ورته وویل ما قبوله کړه پدې سره هم نکاح نه صحیح کیږي (الذخيرة)

↪ که یو سړي د ښځې نه د بد عملي مطالبه وکوله هغې ورته وویل ما تاته ځان درېښلی دی او

سري ورته وويل ما قبوله كړې يې پدې سره
 نکاح نه صحيح کيږي (فتاوی قاضي خان)
 ➤ که د صدقې او بيع الفاظ استعمال شي نکاح
 ورباندې صحيح کيږي (الهداية)
 ➤ همدارنگه که سري ښځې ته وويل ته زما شوې
 هغې ورته وويل هو زه ستا شوم نو پدې سره هم
 نکاح کيږي (الذخيرة)
 ➤ که يې ورته وويل په سل روپۍ زما ښځه شه هغې
 ورته وويل صحيح ده کېږم نو نکاح وشوه او
 همدارنگه که يې ورته وويل زر روپۍ به درکړم
 ته زما ښځه شه هغې ورته وويل صحيح ده نو
 نکاح وشوه (الوجيز للردري)
 ➤ که ښځې ورته وويل ما ځان ستا ناوې کړو سري
 ورته وويل صحيح ده نو پدې سره هم نکاح
 شوېده (فتاوی قاضي خان)

د نکاح شرطونه

د نکاح شرطونه هغه شیان دي ترڅو چې دا موجود نه شي نو نکاح نشي کېدلی دا په لاندې ډول دي :

۱. عقل

د نکاح لپاره عقل شرط دی ددې امله د لیونې نکاح نه تړل کیږي .

۲. بلوغ

ماشوم نکاح نشي تړلی او که داسې ماشوم وي چې هغه په معاملاتو باندې پوهیږي دهغه نکاح هغه وخت صحیح ده چې ددې ماشوم ولي یې قبوله کړي. (البدائع)

۳. د نکاح وړ ځای .

نکاح به د داسې چا سره کیږي چې په شرعي لحاظ د هغه سره په نکاح کولو کې څه مشکل نه وي د مثال په توګه له محرماتو (تفصیل یې تېر شو) څخه نه وي او داسې نور.

۴. په خبرو پوهېدل.

نکاح به پداسې الفاظو سره وي چې دواړه طرفه ورباندې پوهیږي که په داسې الفاظو سره وتړل

شوه چې دواړو طرفونو نه آورېدل او يا په داسې ژبه خبرې روانې وې چې دواړه طرفونه په هغه ژبه نه پوهېدل نو دا عقد نه صحيح كيږي .
(عالمگيري)

۵. گواهان

گواهان هم په نکاح کې هغه شی دي چې ددوی نه بغير نکاح نه صحيح كيږي (بدائع)
هغه کسان چې په نکاح کې يې گواهي صحيح كيږي په هغوی کې به څلور شرطونه وي:

۱. اصیل به وي (غلام به نه وي)
 ۲. عاقل به وي (د لیوني گواهي صحيح نه ده)
 ۳. بالغ به وي (د ماشوم گواهي نه صحيح كيږي)
 ۴. مسلمان به وي (د مسلمان په نکاح کې د کفارو گواهي نه کافي كيږي) (البحر الرائق)
- ☞ که په اسلامي ملک کې کفار اوسېږي (ذمین) که هغوی نکاح کوي نو د هغوی لپاره کفار گواهان که د دوی سره په یو ملت وي او یا مختلف وي گواهي يې صحيح كيږي. (البدائع)
- ☞ که مسلمان له ذمي ښځې سره نکاح کوله نو بیا ذمین هم د گواه په ځای کفایت کوي که هغوی د ښځې سره په یو ډول کفار وي او که بدل وي . (السراج الوهاج)
- ☞ په نکاح کې د ړانده او د فاسق گواهي هم کفایت کوي (فتاوی قاضیخان)

☞ په نکاح کې د هغه چا گواهي هم کفايت کوي چې په نورو معاملو کې يې نه کوي د مثال په ډول که د چا دوه زامن وي له بلې ښځې نه چې اوس بل واده کوي نو چې په مجلس کې يې دا دوه زامن حاضر وي نو د هغوی په وړاندې هم د دوی نکاح صحيح کېدلی شي. (البدائع / عالمگیری)

٦. د گواهانو تعداد.

☞ په نکاح کې د گواهانو تعداد هم شرط دی ددې امله د يو گواه په مخ کې نکاح نه ده صحيح لږ تر لږه دوه کسان به وي او يا به يو نارينه دوه ښځې وي (الهداية)

☞ بغير د نارينه څخه که د ښځو تعداد هرڅو ډېر شي نکاح نه صحيح کېږي. (فتاوی قاضیخان)

☞ په نکاح کې د گواهانو په حق کې هم ضروري ده چې هغوی به د نکاح کونکو دواړو کسانو خبرې آوري نو که په خوا کې ورته دوه کسان ویده وو هغوی د نکاح کونکو د ايجاب او قبول خبرې وا نه وري نو نکاح نه ده صحيح همدارنگه که د دوو کسانو په مخ کې نکاح تړي چې هغوی دواړه کانه وي اواز نه آوري نکاح صحيح نه ده (فتاوی قاضي خان)

☞ همدارنگه که د يو کس خبره يې آورېده او د بل خبره يې نه آورېده بيا هم نکاح نه ده صحيح بلکه دواړه به د دواړو خبرې آوري .

➤ که چېرته په دوو گواهانو کې د يوه غوړونه جوړ وو هغه د دوی خبرې واورېدې بل کس په غوړو کون وو هغه د دوی خبرې نه آورېدې چا ورته په غوړ کې چيغې ووهلې او د دوی خبرې يې ورته وکولې او يا لمړي گواه چې غوړونه يې جوړ وو هغه ورته په غوړ کې چېغې ووهلې او د هغوی خبرې يې ورته وکولې نو بيا هم نکاح نه ده صحيح ترڅو دواړو گواهانو په يو وخت کې نه وي آورېدلې. (فتاوی قاضي خان)

➤ همدارنگه گواهان به ددې خبرو په مطلب پوهېږي او که د هغوی نه وغوښتل شي چې مطلب ددې خبرو څه دی هغوی به په دې قادر وي چې مطلب يې ووايي او کنه نو بيا هم نکاح صحيح نه ده (فتاوی قاضي خان)

➤ که چېرته ښځې په خپله ايجاب او قبول کولو او مخ يې په جامه کې پټ وو نو بيا هم نکاح صحيح ده او که د احتياط له مخې گواهانو ترې وغوښتل چې مخ لوڅ کړه مونږ کتل غواړو چې ته څوک يې؟ او يا که چېرته بل ځای کې مونږ گواهي ورکوو مونږ څنگه پېژنو چې دا گواهي مونږ د چا په حق کې ساتلې ده نو پدې صورت کې گواهان کولی شي د ښځې مخ ته وگوري او ښځې ته هم د شريعت له نگاه نه هېڅ مانع نشته چې هغوی ته مخ ورښکاره کړي سره ددې چې هغوی اجنبي خلک دي. (محیط السرخسي)

↪ او که ښځه په مجلس کې حاضرې نه وه عقد يې وکيل کولو او د نکاح د تړلو په وخت کې ددې نوم او ددې د پلار نوم واخيستل شو چې گواهانو پېژندل نو بيا هم نکاح صحيح ده. (محيط السرخي)

↪ او که گواهانو په نامه باندې دا زنانه پېژندله او د نکاح په تړلو کې يې صرف ددې نوم واخيستو او گواهان پدې پوه شول چې دا هماغه ده چې مونږ يې پېژنو نو پدې صورت کې بيا هم نکاح صحيح ده. (محيط السرخي)

↪ که په مجلس کې ښځه هم حاضرې وه او پلار يې بل کس ته په نکاح ورکوله په مجلس کې د گواه په توگه يو خپله پلار او يو بل سړی حاضر وو نو بيا هم نکاح صحيح ده او که دا په مجلس کې حاضرې نه وه بيا نه ده صحيح (محيط السرخي)

۷. د طرفينو (خاوند او ښځې) رضا

ترڅو چې دواړه طرفونه رضا نه وي په اجباري ډول سره نکاح نه صحيح کيږي او هېڅوک نشي کولی ښځه او يا خاوند د نکاح لپاره مجبور کړي (فتاوی قاضي خان)

۸. ايجاب او قبول په يو ځای کې

↪ نکاح هغه وخت صحيح کيږي چې ايجاب او قبول دواړه په يوه مجلس کې وي او که چېرته ايجاب په يو مجلس کې وو او قبول په بل کې وو بيا هم نه صحيح کيږي او که چېرته د يو طرف نه د ايجاب ليک ولېږل شو او د بل لوري سره په مجلس کې گواهان حاضر وو چې کله ليک هلته ورسېدو او هلته په لور آواز سره ولوستل شو گواهانو ليک هم واورېدو او د هغه لوري قبول يې هم واورېدو نو بيا هم نکاح صحيح ده او که خط د دوی په وړاندې ونه لوستل شو بيا نه ده صحيح (البدائع)

↪ او که ښځې د دوو کسانو گواهانو په مخ کې وويل : فلاني ماته ليک را استولی دی هغه لما څخه غواړي چې له هغه سره واده وکوم زه ستاسې په وړاندې ددې گواهي ورکوم چې ما ځان هغه ته په نکاح ورکړو نو پدې صورت کې بيا هم نکاح صحيح ده (فتح القدیر)

۹. په ايجاب او قبول کې به مخالفت نه وي.

ايجاب او قبول به په تمامه معنی يو د بل سره په يو شان وي د مثال په ډول په ايجاب کې که ورته وويل شول ما تاته دا خپله لور په نکاح درکړه د ۱۰۰۰ درهمو مهر په بدل کې هغه ورته وويل ستا لور مې قبوله ده لکن ۱۰۰۰ درهمه مهر

مې نه دی قبول پدې ایجاب او قبول سره نکاح نه ده شوی.

او که یې نکاح قبوله کړه او په مهر باندې چپ پاتې شو بیا هم نکاح شوېده (عالمگیری)

۱۰. د نکاح نسبت به ټول ځان ته کیږي.

کله چې د نکاح عقد کیږي نو د نکاح نسبت به د منکوحې ټول ځان ته کوي او یا به داسې اندام ته کوي چې په هغه سره تعبیر د ټول ځان څخه کیږي لکه سر، غاړه یعنې داسې یې وویل ما تاته د خپلې لور سر په نکاح درکړو نو بیا هم صحیح ده لکه داسې چې ووايي ما تاته خپله لور په نکاح درکړه او که یې ورته وویل ما تاته خپله نیمه لور په نکاح درکړه او یا یې د هغې کوم اندام یاد کړو لکه لاس، پښه او داسې نور نو بیا نکاح نه ده صحیح (فتاوی قاضي خان)

۱۱. که ابهام وي نو تعین به کیږي.

په کوم ځای کې چې ابهام وي هغه به صفا کیږي او ترڅو چې هغه ابهام لرې نه شي نو نکاح صحیح نه ده د مثال په ډول که د یو سړي دوه لوراني وي هغه ووايي چې ماتاته خپله لور په نکاح درکړه نو ترڅو یې چې تعین نه وي کړی نکاح صحیح نه ده او که په دوو لورانو کې یې د یوې له چا سره نکاح شوې وه نو بیا

نکاح کيږي ځکه بيا د نکاح لپاره صرف يوه پاتې ده او هماغه پخپله تعين کيږي (النهر الفائق)

↪ اوس چې پلار يې تعين کوي نو ددې لپاره مختلفې طريقې دي او مشهوره يې د هغې نوم اخستل دي او کله داسې هم کيږي چې د يوې جينې دوه نومونه وي نو هغه نوم به يې ياد کړي چې کوم يې ډېر مشهور وي او که دواړه سره يو ځای ياد کړي دا غوره ده (الظهيرة)

↪ که د يو سړي يوه لور وه د مثال په ډول نبيله نوم يې وو هغه بل کس ته ويل چې ما تاته خپله لور په نکاح درکړه چې نائله نوم يې دی او پدې وخت کې جينې حاضره نه وه او هغې ته اشاره نه وه شوې نو دا نکاح صحيح نه ده او که يې صرف دومره وويل چې ما تاته خپله لور په نکاح درکړه او بالکل نوم يې وانه خيستو بيا نکاح صحيح ده. (المحيط)

↪ که د يو سړي دوه لوراني وې يوه نبيله نومیده مشره وه او بله نائله نومیده کشره وه ده ورته نبيله ورکول غوښتل او خبره ترې غلطه شوه ورته يې وويل زه تاته خپله لور نائله په نکاح درکوم هغه ورڅخه قبوله کړه نو د نائلي (کشرې) نکاح وشوه اگر که د پلار مطلب دا نه وو چې کشره د هغه ته په نکاح ورکړي او که يې ورته وويل چې زه تاته خپله مشره لور نائله په نکاح درکوم نو پدې خبره

نکاح بالکل نه صحيح کيږي ځکه دلته دواړه خبرې سره ټکر شوې دي مشره نبيله نومي او نائله د کشرې لور نوم دی. (الظهیرية)

همدارنگه که یو سړي وویل چې خپله نائله لور مې د علي زوی ته په نکاح ورکړه علي وویل ما د خپل زوی لپاره قبوله کړه او د علي دوه زامن وو چې تعین پکې ونشو نو دا عقد صحيح نه دی او که د علي یو زوی وو بیا صحيح دی او یا که د جینې پلار وویل چې ما خپله لور نائله د علي مشر زوی یا یې دهغه نوم یاد کړو (خان) ته په نکاح ورکړه او هغه وویل ما د خپل زوی لپاره قبوله کړه بیا هم نکاح صحيح ده. (عالمگیری)

۱۲. مهر به وي .

په نکاح کې به مهر تعین کيږي الله ① فرمايي :

سورة النساء آية ۴

وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً

ترجمه: او مېرمنو ته د هغوی مهرونه په خوشحالی سره ورکړئ

په نکاح کې ولي

ولي په څلورو شيانو باندې ثابتیږي .

۱. خپلولي

۲. ولاء (چې غلام چا ازاد کړی وي)

۳. امامه

۴. ملک

تر هرچا څخه نېټېږدې ولي د ښځې لپاره دهغې زوی دی بیا یې لمسی دی که هرڅو ترې ښکته وي بیا یې پلار دی بیا یې نیکه دی که هرڅو پورته وي (المحیط)

❧ نو ددې امله چې یوه ښځه وي او دهغې دماغي توازن برابر نه وي یو یې زوی وي او بل یې پلار وي او یا یې نیکه وي نو ددې ولایت او تصرف یې د زوی په لاس کې دی (السراج الوهاج)

❧ امام محمد رحمه الله پدې ځای کې فرمایي چې تصرف او ولایت د پلار په لاس کې دی لکن غوره خبره داده چې د ښځې پلار د ښځې زوی ته حکم وکوي چې دا ښځه چاته په نکاح ورکړي چې بالاتفاق خبره جوړه شي (شرح الطحاوي)

❧ بیا یې ولایت او تصرف د ورور په لاس کې دی چې ددې سکه (د مور او پلار دواړو څخه) وي بیا د هغه ورور حق دی چې ددې د پلار نه وي .

↪ بيا د هغه ورور زوی يې ولي دی چې ددې سکه ورور وي (د مور او پلار نه) بيا د هغه ورور اولاد ددې د ولايت حق لري چې ددې له پلار نه وي او دا اولادونه چې هرڅو ښکته وي .

↪ بيا يې هغه تره ولي او متصرف دی چې ددې د پلار سکه ورور وي (ددې د پلار سره په مور او پلار کې شريک وي) بيا هغه تره چې ددې د پلار سره په پلار کې شريک وي که دا کسان نه وو بيا يې د هغه تره زوی چې ددې د پلار سره په مور او پلار کې شرک وو او بيا د هغه تره زوی چې ددې د پلاره سره په پلار کې شريک وو دا اولادونه بيا ددې ښځې ولايت کولی شي که هرڅو ښکته وي .

↪ که دا کسان هم موجود نه وو بيا يې د پلار تره تصرف کولی شي په هماغه زاړه ترتيب اول بالکل سکه او بيا هغه چې ددې د پلار د پلار له اړخه تره وي که دا هم نه وي بيا په همدې ترتيب د نيکه تره که هغوی نه وي بيا په همدې پورتنی ترتيب د سکه او ناسکه د هغوی اولادونه .

↪ دا ټول پورتنی کسان دا په ذهني توگه معذوره ښځه او يا هلک او يا تر واړه ماشومان نارينه او ښځينه د نکاح لپاره مجبوره کولی شي (البحر الرائق)

↪ که دا کسان د چا موجود نه وو نو هغه کس يې بيا ولي دی چې چا ازاد کړی وي (که دا کس

مخکې غلام وو) او که ازادونکی يې اوس موجود نه وو نو چې دهغه څومره خپلوان دي هغوی بيا ټول په پورتنې ترتيب باندې پدې معذور او يا ماشوم کې تصرف کولی شي (التبيين)

↪ او که دا پورتنې کسان هيڅوک هم ديو ذهني معذور لپاره نه وو نو بيا چې څوک دوی ته په خپلولي کې نېږدي وي دا معذور مړ شي هغوی ترېنه ميراث ورلی شي اوس هغوی ددوی په حق کې تصرف کولی شي د امام ابي حنيفه رحمه الله په نظر بيا احق بالتصرف يې مور او بيا لور ده بيا يې لمسی ده (د لور لور) بيا يې د لمسي لور ده بيا يې د لور لمسی ده بيا يې خور ده چې د مور او پلار نه يې وي بيا يې هغه خور چې يوازې د پلار نه يې وي بيا هغه چې يوازې د مور نه يې وي او بيا ددې خلکو اولادونه (فتاوی قاضي خان)

↪ د دوی نه وروسته بيا عمه گانې او خاله گانې او د هغوی اولادونه د دوی ولي کېدلی شي (فتاوی قاضي خان)

↪ او که دا کسان نه وي نو بيا ددې هلک او يا جينې متصرف او ولي د وخت قاضي دی او د ملک بادشاه دی هغوی به په سمه توگه د دوی انتظام وکوي او په سمه توگه به ددې نکاح په مناسب ځای کې د کولو کوشش وکوي .

↪ که دا ماشومه قاضي بيا ځان ته نکاح کوله نو دا نکاح يې نه کيږي ځکه پداسې ځای کې د خپل

خان په حق کې قاضي بيا يو عام رعيت دی او چې خان ته يې نکاح کوي دی ولي پاتې نشو نو دا د ماشومې نکاح ده بغير د ولي نه او دا نه صحيح کيږي (عالمگيري)

↪ او که د تره زوی د يوې ماشومې متصرف پاتې شو هغه دا خپله د تره لور خان ته په نکاح کولی شي (الحاوي)

↪ همدارنگه که قاضي غواړي چې دا ماشومه چې بې ولي پاتې شوېده خپل زوی ته په نکاح کړي دا نشي کولی او که بل څوک يې ولي پاتې شو کوم کسان چې لږ وړاندې تېر شول نو هغوی کولی شي خپل زوی ته دا بې سر پرسته ماشومه په نکاح کړي.

↪ د کافر، ماشوم او ليوني ولايت په مسلمان ماشوم او ماشومه کې د قبول وړ نه دی . (الحاوي)

↪ همدارنگه په کافر ماشوم او کافره ماشومه باندې د مسلمان ولايت هم د قبول وړنه دی (المضمرات)

↪ د کافر سړي ولايت د کافر ماشوم او يا ماشومې په حق کې قبليري (التبيين)

↪ هغه څوک چې مرتد شي (العياذبا لله) بيا د هغه ولايت په هېچا باندې هم د قبول وړ نه وي نه په مسلم او نه په کافر او نه بل مرتد ماشوم باندې (البدائع)

⇨ که د کوم ماشوم دوه وليان وي او دواړه په يوه مرتبه کې وي نو دواړه تصرف کولی شي د مثال په توګه دوه وروڼه يې وي نو چې هر يو واده ورته وکوي صحيح ده هېڅ فرق نه کوي که هغه بل دا عقد قبول او که يې رد کړي (فتاوی قاضي خان)

⇨ که ماشوم او ماشومې ته پلار او يا نیکه واده وکوي دوی چې کله بالغان شي د قبول او د رد اختيار ورسره نشته او که بل ولي يې ورته وکوي کله چې دوی بالغان شي نو د قبول او يا رد اختيار لري (الهداية)

⇨ که دا ماشوم او يا ماشومه ځان ته پخپله واده وکوي او ولي يې هم اجازه ورته وکوي نو دا نکاح اوس صحيح ده لکن دا ماشوم چې کله بلوغ ته ورسېږي بيا يې هم د قبول او رد اختيار شته (محيط السرخسي)

په نکاح کې وکالت

↪ په نکاح کې وکیل نیول صحیح دي اگر که د وکالت گواهان د نکاح په مجلس کې حاضر نه وي هم نکاح کېدلی شي (التتارخانية)

↪ که یوې ښځې یو سړی وکیل کړو او ورته یې وویل چاته د چې خوښه وي ما په نکاح ورکړه هغه یې که اوس ځان ته په نکاح کوي نو نه ده صحیح (عالمگیری)

↪ همدارنگه یو سړي ښځه وکیله کړه چې ماته څوک وکوه هغې خپل ځان ورته په نکاح کول غوښتل نو دا نه ده صحیح (محیط السرخسي)

↪ که چا یو کس وکیل کړو چې ورشه فلانې ښځه (معینه یې ورته یاده کړه) ماته په بدل د دومره روپیو مهر کې په نکاح کړه هغه ورغلو خپل ځان ته یې په هماغه مهر باندې نکاح کړه نکاح د وکیل سره صحیح ده (المحیط)

↪ یوې ښځې یو سړی وکیل کړو چې زما د کارونو انتظام کوه هغه وکیل دا ښځه ځان ته په نکاح کړه کله چې ښځه خبره شوه هغې وویل دا ما ددې لپاره وکیل کړی وو چې صرف زما د تجارت د کارونو انتظام وکوي نو دا نکاح نه ده صحیح (عالمگیری)

↪ که یوې ښځې یو سړی وکیل کړو چې ما خپل ځان ته په نکاح کړه هغه لاړو د گواهانو په

وراندې يې دا ځان ته په نکاح کړه نو نکاح
صحيح ده (عالمگيري)

❧ يو کس بل وکیل کړو چې ماته واده وکوه هغه
لارو خپله ماشومه لور او يا ماشومه ورېره او
يا بله داسې ماشومه چې دی يې ولي وو د خپل
ولايت په قوت سره ده ته په نکاح کړه نکاح نه
ده صحيح او که خپل بالغه لور يې د لور په
رضا نکاح کړه بيا نکاح صحيح ده همدارنگه که
يې بالغه خور ورته په نکاح کړه نو صحيح ده
(المحيط)

❧ همدارنگه که يوې ښځې څوک وکیل کړو چې ما
چاته په نکاح کړه هغه خپل زوی او خپل پلار
ته په نکاح کړه دا نکاح د امام ابي حنيفه
رحمه الله په مذهب نه ده صحيح او که زوی يې
ماشوم وو نو بيا بالاتفاق نه ده صحيح
(فتاوی قاضي خان)

❧ که يوې ښځې څوک وکیل کړل چې ما چاته ورکړه
هغې داسې چاته په نکاح کړه چې هغه وړند وو،
شل وو، کم عقل وو، ماشوم وو، خصي وو، په
جنسي عمل نه وو قادر نو نکاح صحيح ده
همدارنگه که سړي څوک وکیل کړل چې ده ته ښځه
په نکاح کړي هغه ورته وړنده ، شله ، لیونی
، اصيله يا وينزه، مسلماننه يا اهل کتابه
او يا وړوکې ماشومه په نکاح کړه په ټولو
صورتونو کې نکاح صحيح ده .

↪ که یی وکیل ته وویل چي ماته سپینه بښخه په نکاح کړه هغه ورته توره په نکاح کړه او یا یی ورته وویل چي ماته توره بښخه په نکاح کړه هغه ورته سپینه په نکاح کړه نو نکاح صحیح نه ده او که یی ورته ویلي وو چي ماته ږنده په نکاح کړه هغه ورته جوړه په نکاح کړه نکاح صحیح ده (عالمگیری)

↪ که چا وکیل ته وویل ماته یوه بښخه په نکاح کړه هغه ورته دوې په یوه عقد کې په نکاح کړي نو یوه هم په ده لازمه نه ده چي قبوله یی کړي او که یی وویل چي صحیح ده دواړه صحیح دي نو بیا یی دواړه بښخي دي او که یی یوه قبوله او بله رد کړه نو دده اختیار دی هره یی چي قبوله کړه هغه یی بښخه ده (عالمگیری)

↪ او که یی دواړه په بېل بېل عقد کې ورته په نکاح کړي نو اوله یی دده بښخه ده او دوهمه موقوفه ده که یی اجازه وکوله نو دده بښخه ده او که یی ونه کوله نو بیا ورباندې لازمه نه ده . (العيني شرح الهداية)

↪ که چا څوک وکیل کړل چي فلانی بښخه ماته نکاح کړه هغه دا هم ورته په نکاح کړه او ورسره یی یوه بله هم ورته په نکاح کړه نو هغه چي ده یاده کړي وه هغه په ده لازمه ده او دوهمه بیا لکه په مخکني صورت کې تر اجازې پورې موقوفه ده . (العيني شرح الهداية)

↪ که ښځې وکیل کړو چې ده ته په یوه عقد کې دوه ښځې په نکاح کړي او ده ورته یوه په نکاح کړه نو نکاح صحیح ده او که ښځې ورته ویلي وو چې د دوو نه به ماته بغير نکاح نه کوې بیا ده ورته یوه په نکاح کړه نو پدې صورت کې دا یوه ورباندې لازمه نه ده .

↪ که ښځې وکیل ته وویل چې زما په قوم کې به ماته ښځه په نکاح کړې او ده ورته په بل قوم کې په نکاح کړه نو په وکیل کونکي لازمه نه ده چې خامخا د دا ښځه قبوله کړي (الخلاصة)

↪ که ښځې وکیل ته وویل چې دا فلانۍ ښځه ماته نکاح کړه هغه ورته په نکاح کړه لکن مهر یې تر عام مهر نه زیات وو که پداسې اندازه زیات وو چې انسان ته پدې اندازه باندې دوکه ورکول کېدلې شي نو بیا دا د وکیل کونکي ښځه ده او که دومره زیات مهر یې ورسره تعین کړی وو چې انسان تر دومره حد پورې دوکه نه خوري نو بیا ورباندې لازمه نه ده . (المحیط)

↪ که ښځې وکیل ته وویل چې دا فلانۍ ښځه ماته د زرو روپیو مهر په بدل کې په نکاح کړه هغه ورته د دوو زرو مهر په بدل کې په نکاح کړه په وکیل کونکي لازمه نه ده چې قبوله یې کړي او که وکیل وویل چې زه به زر روپی له خپله جيبه ورکړم لکن دا نکاح قبوله کړئ بیا هم ورباندې لازمه نه ده (عالمگیری)

➤ که یی ورته وویل چي دا فلانی ښځه ماته په زر روپیو مهر کي نکاح کړه هغه ورته په دوه زره کي نکاح کړه لکن نکاح کونکی پرې خبر نه شو تردې چي هغه ورسره جماع وکوله وروسته خبر شو بیا هم دده اختیار شته چي دا نکاح رد کړي ښځه به ترې جدا کيږي او دی به هغې ته په مهر مثل (چي څومره مهر د ښځې په کورنی کي رواج وي) او یا ۱۰۰۰ روپیو کي چي هر یو کم وي هغه به ورکوي او که یی نکاح قبوله کړه نو چي په هرڅو باندې وکیل ورته نکاح ترلې وه هماغه ورباندې لازم دي .

➤ که ښځې خپل وکیل ته وویل چي ما د ۲۰۰۰ روپیو مهر په بدل کي په نکاح ورکړه وکیل هغه د ۱۰۰۰ په بدل کي چاته په نکاح کړه دا په خپل مهر خبره نه وه هغه کس لدې سره جماع وکوله نو د جماع نه وروسته هم ددې اختیار شته چي دا نکاح رد کړي او یا یی قبوله کړي نو که یی قبوله کړي په همدې ۱۰۰۰ درهمه به رضا کيږي او که یی رد کړي ددې مهر مثل (هغه مهر چي ددې په کورنی کي رواج وي) په خاوند لازم دی چي هرڅومره وي. (خزانة المفتین)

➤ که یی وکیل ته وویل چي ماته دا فلانی د ۱۰۰۰ روپیو په بدل کي په نکاح کړه وکیل چي ورغلو هغه ښځه په ۱۰۰۰ روپیو رضا نه شوه بیا وکیل له خپل لوري نه یوه جوړه ورسره زیاته کړه هغه رضا شوه او نکاح یی وتړله وکیل کونکی

چې خبر شي اوس هم اختيار لري چې يا دا نکاح قبوله کړي او يا يې رد کړي ځکه وکیل که ددې جامې (جوړې) د ورکولو نه انکار وکوي تاوان ورباندې نه راځي تاوان بيا هم په وکیل کونکي خاوند راځي ځکه وکیل خو متبرع (احسان کونکی دی) په احسان کونکي تاوان نه راځي.

مهر

↪ نکاح د مهر نه بغير نه کیږي او د مهر لږ تر لږه اندازه لس دراهم دي که سکه کړل شوي وي او که نه وي (التبیین)

↪ د مهر زیاته اندازه محدوده او معلومه نه ده د جینی او یا د هغې د وکیل خوښه ده چې هغه څومره مهر غواړي او سړي ته اختیار دی چې یا د هغې په ویل شوي مهر هغه نکاح کوي او که یې پرېږدي د مثال په ډول که یوه جینی او یا د هغې وکیل په اوس وخت کې سل لکه روپی مهر غواړي نو هغه سړی چې ددې جینی نکاح کول غواړي دوه اختیاره لري یا به یې په همدې مهر نکاح کوي او یا به یې پرېږدي د مهر زیاته اندازه تعین شوې نه ده .

او تر لسو درهمونو څخه به مهر کم نه وي.

↪ او چې لس درهمه موجود نه وي نو دهغې قېمت به ورکول کیږي او یا که بل شی په مهر کې

ورکوي نو لږ تر لږه د لسو درهمونو قېمت ته به رسيږي او لس درهمه اوس څومره کيږي؟

د دې خبرې ځواب ځکه د اختلافونو څخه ډک دی چې د رسول الله ﷺ په وخت کې چې کوم درهم استعمالېدو دهغه بعينه خاصه اندازه نه ده معلومه هغه يا د وربشو او يا د نورو دانو په تول سره معلوم کړل شوی دی او هغه چې په دقيق وزن سره وزن کيږي نو زيات فرق وي پکې لکه د مثال په توګه ضروري نه ده چې هرې لس د وربشې دانې دې د نورو لسو سره برابري شي پدې اړه چې ما کومه څېړنه وکوله ماته درې خبرې ډېرې مخې ته راغلې .

۱. يو درهم 2.975 (دوه اعشاريه نه سوه پنځه اويا) گرامه سره زر کيږي نو دا چې په لسو کې ضرب کړو ددېنه 29.75 (نه ويشت اعشاريه پنځه اويا) گرامه سره زر جوړوي

۲. يو درهم 2.457 گرامه سره زر کيږي او دا چې په لسو کې ضرب کړو ددینه 24.57 گرامه سره زر جوړيږي

۳. يو درهم 3.12 گرامه سره زر کيږي نو دا چې په لسو کې ضرب کړو ددېنه 21.02 گرامه سره زر جوړوي .

په هر صورت هروخت چې زمونږ د مهر لږ تر لږه اندازه په کار وي ددومره خالصو سرو زور

قيمت چې معلوم كړو مهر بايد تر هغه څخه كم نه وي.

↪ كه په جامه يا بل شي باندې نكاح كيږي نو د نكاح د تړلو په ورځ يې قېمت معتبر دی چې پدې ورځ باندې د لسو درهمو قېمت ولري په مهر کې يې ورکول صحيح دي او په کومه ورځ يې چې ښځې ته حواله کول که بيا يې قېمت تر لسو درهمو څخه ښکته شوی وو د خاوند نه د تاوان غوښتلو حق نه لري. (عالمگيري)

↪ او که چېرته دا جامه د نكاح د تړلو او دېته ته ددې جامې د ورکولو په مينځ وخت کې د کوم جز په ورکېدلو يا سوزېدلو سره ددې قېمت ښکته شي نو د ورکړې په وخت کې د ښځې اختيار دی که دا همدا ناقصه جامه قبلوي او که لس درهمه غواړي .

↪ كه په مهر کې يې داسې شي تعين كړل چې هغه مهر نشوای صحيح كېدلی نو بيا مهر مثل لازميږي (مهر مثل هغه مهر وي چې د ښځې په كورنۍ كې ددې په ډول د نورو ښځو څومره مهر رواج وي) د مثال په توگه يو چا ښځه نكاح كړه او د مهر په ځای يې دا ورسره شرط كړه چې زه به تاته درس وايم ، تاته به قران در وښيم نو پدې صورت كې به مهر مثل ورکوي. (فتاوی قاضي خان)

↪ كه په نكاح كې داسې مهر تعين شو چې هغه تر لسو درهمونو څخه كم وو نو دومره څه شی به

ورکوي چې لس درهمه پوره شي او که داسې څه
يې تعين کړي وو چې د هغې قېمت لسو درهمونو
ته رسېدو او يا ورڅخه زيات وو نو بيا يې
همدا مهر دی .

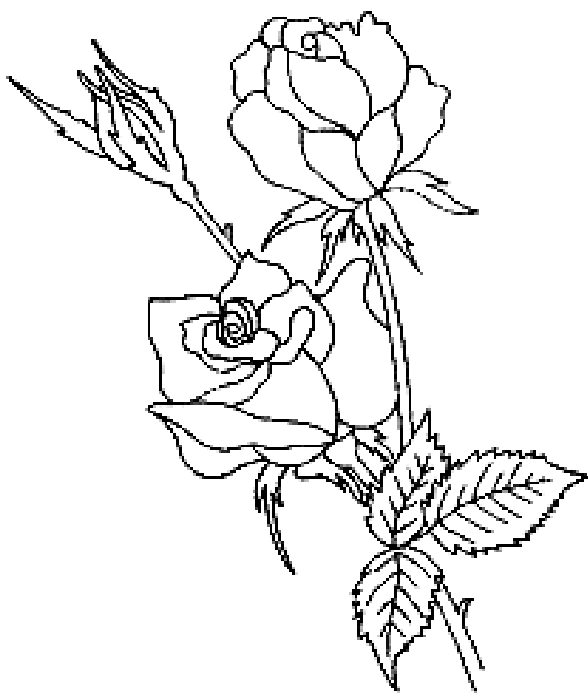
⇨ همدارنگه که يو مسلمان سړي د مسلمانې ښځې
سره نکاح کوله او په مهر کې يې ورته خنزير
يا شراب تعين کړل نو ددې ورکول ورباندې لازم
نه دي ددې په ځای به مهر مثل ورکوي
(عالمگيري)

⇨ همدارنگه که چا ښځه نکاح کړه او د مهر په
ځای يې دا ورباندې لازم کړل چې ته به پخوانۍ
ښځه پرېږدې او يا به فلانۍ سړی قتل کوي او
يا به ما حج ته بيایي دا کارونه په خاوند
لازم نه دي خاوند به يې مهر مثل ورکوي
(فتاوی قاضي خان)

⇨ که چا د ښځې سره نکاح وکوله او په مهر کې
يې ورته يو کور ياد کړو يا زمکه او يا موټر
بيا وروسته ښکاره شوه چې هغه کور ، زمکه او
موټر خو دده نه وو پردي وو اوس هم نکاح
شوېده خاوند به هماغه نومول شوي شيان له
مالک نه اخلي او ښځې ته به يې ورکوي او که
هغه شيان يې مالک نه خرڅول نو ښځې ته به
دهغه ياد کړل شوي شي قېمت ورکوي (المحيط)

⇨ که يوه ښځه يې نکاح کړه او په مهر کې يې
داسې څه شی ورته يادکړل چې اوس موجود نه دي
د مثال په ډول په مهر کې يې د راتلونکي کال

د زمکې فصل يا د باغ حاصل تعين کړل نو دا
 مهر نه صحيح کيږي نکاح صحيح ده ښځې ته به
 مهر مثل ورکول کيږي همدارنگه که يې ورته
 وويل څه چې زما د اوښ په گډه کې دي که
 جونگی وي او يا جونگی او يا څه چې زما د
 مېړو په گډو کې دي پدې ټولو صورتونو کې
 به مهر مثل لازميږي (المحيط)

د مهر ټينگونکي شيان

⇐ مهر په دريو شيانو سره موکد کيږي او ټينگيږي يعنې چې دا دری کارونه وشي نو مهر په خاوند باندې وواښت .

۱. جماع

۲. خلوت صحیحة (چې ښځه او خاوند يوازې په يوازې سره بغير د حسي ، طبعي او شرعي موانعو د جماع نه سره په يو ځای کيني (فتاوی قاضي خان) اگر که جماع هم ونه کوي نو مهر وواښت)

۳. په ښځه او خاوند کې د يو مرگ .

کله چې دا دری کارونه وشي نو بيا د مهر نه هېڅ نشي کمېدلی او څومره چې وي ورکول يې لازم شي ترڅو چې ښځې يا دهغې وارثانو (که هغه مړه وه) ورته ټول او يا څه برخه بشلې نه وي .
(البدائع)

متعة

 که چا نکاح وکوله او مهر یی تعیین کړو بیا د واده (د جماع نه وړاندې) یی دا ښځه پرېښودل غوښتل نو نیم مهربه ورکوي .

 که چا نکاح وکوله او مهر یی بالکل یاد نه کړو او یا یی دا شرط کړه چې مهر به یی نه وي پدې صورت کې هم مهر مثل واجب دی او پدې صورت کې یی که د جماع او یا خلوت صحیحه څخه وړاندې طلاقه کړه نو دېته به متعة ورکوي .

 همدارنګه په هر عقد کې چې مهر مثل لازم شي نو که تر جماع وړاندې طلاق ورکړل شي نو متعه ورکول لازم شي (عالمگیری)

الله ① فرمایي :

سورة البقرة آية ۲۳۶

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ

تَفَرَّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً^ج وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى

الْمُقْتَرِ قَدَرُهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ^د حَقًّا عَلَى الْحَسَنِ ②

ترجمه : په تاسې باندې څه گناه نشته که تاسې ښځې مخکې ددې طلاقوئ چې هغې ته ور نېږدې شئ او

يا هغې ته مهر معلوم كړئ نو بيا به هغوى ته
يوڅه مصرف وكوئ (څه شى ورته وركړئ) مالدار
يې دې د خپلې مالداري په اندازه وركړي او
غريب يې دې د خپل غربت په اندازه دا متعه
وركول په ښه توگه په نيكانو باندې يو ډول حق
دى .

متعه څه شى وي؟

↪ يوه جوړه سر تر پښو جامه وي ضروري نه ده
چې بايد ډېره اعلى وي او ډېره ادنى بايد هم
نه وي (المحيط)

↪ او دا د ښځې د حوصلې لوړولو او دهغې د زړه
د ښه كولو په موخه وركول كيږي ځكه هغه به
په طلاق باندې درېدلې وي نو پدې سره به يو
څه خوشحاله شي .

↪ كه چېرته د خاوند سره جامه نه وه او هغه
ورته د جامې قېمت نقد وركول غوښتل ښځه
اختيار نلري چې انكار وكوي هغه به يې په
اخستلو مجبوره كول كيږي (البدائع)

↪ متعه به دومره قېمته نه اخستله كيږي چې د
مهر مثل د نيم نه يې قېمت زيات شي او دومره
به ارزانه هم نه وي چې تر ه درهمو كمه شي .

↪ لكه په پورتنې آيت كې چې ښكاره شوېده په
متعه كې به د سري حالت ته كتل كيږي كه
مالدار وو نو عالي كه متوسط وو نو متوسطه
او كه غريب وو نو ادنى متعه به وركوي
(الهداية)

⤴ که پداسې صورت کې چې مهر يې تعين کړی وي او يا يې نه وي تعين کړی خاوند تر دخول او يو ځای والي وړاندې په حق ورسېږي او يا د کومې وجې له امله قاضي د دوی په مينځ کې جدايي راوړي متعه نشته (المحيط)

⤴ زمونږ په مذهب کې متعه په درې ډوله ده

۱. واجبه

لکه په پورتنیو صورتونو کې چې تېره شوه چې نکاح وشي مهر تعين نشي او طلاقه کړل شي دليل يې هم پورتنی آيت تېر شو.

۲. مستحبه

د هغې ښځې لپاره ده چې نکاح يې تېل شوې وي او مهر ورته نه وي ياد کړل شوی او تر جماع وروسته طلاقه کړله شي .

۳. نه مستحبه او نه واجبه

د هغې ښځې لپاره ده چې مهر ورته تعین کړل شوی وي او تر جماع وروسته طلاقه کړل شي

واده کونکو ته دعا

هغه کسان چې واده یې کړی وي هغوی ته د مبارکي ورکولو په وخت یوه دعا سنت ده د حضرت ابي هريره ⁷ نه روایت دی هغه فرمایي کله به چې رسول الله ﷺ هغه چا ته مبارکي ورکوله چې نوی واده به یې کړی وو نو ورته به یې ویل :

بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي الْخَيْرِ

ترجمه : الله ^① د تاته پکې برکت واچوي الله ^① د په تا باندې برکت نازل کړي او الله ^① د تاسې په خیر کې سره جمع کړي .

ولیمه

ولیمه د خاوند او مېرمن تر یو ځای کېدلو وروسته کول سنت دي د حضرت فاطمې رضی الله عنها ولیمه رسول الله ﷺ همداسې کړې وه .

رسول الله ﷺ په خپله مېرمن حضرت زینب باندې ولیمه جوړه کړه ټولو خلکو ته یې خوراک ورکړو حضرت انس ⁷ فرمایي مسلمانان یې په ډوډۍ او غوښه باندې ماره کړل .

د حضرت انس بن مالک ⁷ نه روایت دی چې رسول الله ﷺ په یوه مېرمن باندې واده جوړ کړو بیا یې زه ولېږلم ما ورته خلک را وغوښتل .
په ولیمه کې سنت ده چې نیکان خلک ورته را وغوښتل شي رسول الله ﷺ فرمایي :

لَا تُصَاحِبُ إِلَّا مُؤْمِنًا وَلَا يَأْكُلَنَّ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيٌّ (رواه مسلم)

یعني : ملګري مه کوه مګر د مومن سره او ستا خوراک د صرف متقیان وځوري .

که یې په وس کې وه په ولیمه کې پسه (ګډ) او یا تر دې زیات شی حلالول سنت دي رسول الله ﷺ فرمایي : **أَوَّلُهُمْ وَلَوْ بِشَاةٍ** (یعني ولیمه وکوه اگر که په یو پسه سره هم وي) (رواه مسلم)

چې کله حالت ښه نه وي انسان په مالي لحاظ کمزوری وي نو چې په هرشي باندې یې وس بر وي

نو هغه د په وليمه کې ورکړي حضرت انس بن مالک ⁷ فرمايي :

رسول الله ﷺ د مديني او خيبر په مينځ کې درې ورځې پاتې شو هلته يې په صفية بنت حبي باند واده جوړ کړو ټول مسلمانان يې وليمې ته را وغوښتل په وليمه کې نه ډوډۍ وه او نه پکې غوښه وه د څرمنې څخه جوړ لوبښۍ يې را وغوښتلو په هغې کې يې خورما شودې او غوړي واچول بس همدا وليمه وه (اخرجه البيهقي)

د وليمې په تيارولو کې د واده د څښتن سره مرسته کول هم سنت دي د حضرت انس ⁷ په يو حديث کې روايت دی چې کله رسول الله ﷺ په حضرت ام المومنين صفية باندې واده جوړ کړی وو (د وليمې ډوډۍ يې ورکوله) نو رسول الله ﷺ وويل له چا سره چې څه شي وي را د وړي بيا دسترخوان خپور کړل شو يوه سړي به شودې راوړې يوه سړي به خورما راوړي او يوه سړي به غوړي راوړل په شريکه ترينه حلوا جوړه کړل شوه دا وليمه وه . (النسايي)

چې صرف مالدار خلک وليمې ته را وغوښتل شي دا ناروا ده رسول الله ﷺ فرمايي :

شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ يُمْنَعُهَا مَنْ يَأْتِيهَا وَيُدْعَى إِلَيْهَا مَنْ
يَأْبَاهَا وَمَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ (صحيح
البخاري)

ترجمه : بد خوراک هغه د ولیمې خوراک دی هغه
څوک چې ورته راځي هغه ترینه منع کول کيږي او
هغه کسان ورته را غوښتل کيږي چې هغوی ورته نه
راځي او څوک چې وغوښتل شي او ورنشي (غوښتنه
ونه مني) هغه د الله ① او د الله ① د رسول نا
فرماني وکوله .

☞ کله چې څوک ولیمې ته وغوښتل شي ورتلل لازم
دي لکه په پورتنی حدیث کې چې تېر شول څوک
چې وغوښتل شي او لار نشي د الله ① او د هغه د
رسول نا فرماني یې وکوله .

که څوک و غوښتل شي دده روژه وي نو روژه دې
وخوري حضرت ابي سعید الخدري ⑦ فرمایي : ما
رسول الله ﷺ ته خوراک تیار کړو نو دی او صحابه
راغلل کله چې خوراک کېښودل شو یو کس وویل زما
روژه ده رسول الله ﷺ ورته وفرمایي : ستاسې
ورور تاسې را وغوښتي یاست او تاسې ته یې
تکلیف کړی دی بیا یې وویل روژه د وخوره او
ددې په ځای یوه بله ورځ روژه ونیسه چې خوښه
د شوه . (متفق علیه)

د متعددو ښځو په مينځ کې تقسيم

هغه کس چې تر يوه زياتې ښځې ولري د دوی په مينځ کې عدل او برابري ضروري ده. جامه خوراک هستوگنځی او د شپې تېرول به ټولو ته په يو شان ورکوي او يوه به پر بله باندې نه زياتوي او دا هغه شيان دي چې د انسان په وس کې وي او هغه څه چې په هغې کې برابري کول د انسان په وس کې نه وي لکه د زړه مينه او يو لوري ته ميلان په هغه باندې الله ① انسان نه نيسي (فتاوی قاضي خان)

↪ انسان به خپلې ټولې ښځې نوې او زړه، پېغله او کونډه، جوړه او بيماره، حايضه او پاکه، حامله او غير حامله ټولې به په يو شان گڼي او د ټولو سره به د خپل نمبر مطابق ژوند کوي همدارنگه که ځينې ښځې يې مسلمانې او ځينې يې له اهل کتابو څخه وي دا به ټولې په يو ډول ژوند کې ساتي .

↪ که په ښځو کې کومې يوې د خاوند سره د شپې تېرولو د نمبر حق بلې بڼې (بلې ښځې) ته ورکول غوښتل نو ورکولی يې شي او چې کله يې زړه وغواړي بېرته يې ځينې را گرځولی شي (الجوهرة النيرة)

↪ که کومې ښځې له خاوند سره نکاح وکوله یا یې خاوند ته مال ورکړو یا یې له هغه څخه مهر کم واخیستو او یا یې هغه ته روانې څه پیسې ورکولې پدې شرط چې دی به ددې سره تر نورو څخه یو څه زیات وخت تېروي نو دا شرط یې باطل دی تقسیم به یو برابر کيږي او دا خپل ورکړی مال له خاوند څخه اخستلی شي (عالمگیری/ التتارخانیة)

↪ همدارنگه که خاوند یوې ښځې ته پیسې ورکړې چې دا دې له خپلو حقونو څخه تېره شي او د خاوند سره د خپل نوبت بلې ملگرې ته ورکړي نو دا معامله باطله ده دا مال به بېرته خاوند ته سپارل کيږي .

↪ که د کوم سړي صرف یوه ښځه وه لکن ده هره ورځ روژه نیوه او هره شپه یې مونځ کولو نو ښځه یې قاضي ته شکایت کولی شي قاضي به ده ته امر کوي چې ځینې شپې د خپل مونځ کوه او ځینې شپې له دې سره اوسېږه او ځینې ورځې روژه نیسه او ځینې ورځې یې ددې لپاره خوره (فتاوی قاضي خان) ددې خوراک او روژې لپاره به کوم معلوم او معین وخت نه وي (بحر الرائق)

↪ کله چې په سفر روانېدو او یوه ښځه یې له ځان سره بېول غوښتل نو چې کومه یې د بولو لپاره خوښوله اختیار دده سره دی او هغه چې په کور پاتې کيږي هغه دا غوښتنه کولی شي چې

لما سره به بيا په کور کې دومره وخت تېروې
لکه څومره دې چې له دې سره په سفر کې تېر
کړو (عالمگيري)

☞ که د چا يو واده وي او بل واده کول غواړي
او پدې ډاريري چې که بل واده وکوي نو کېدای
شي بيا مساوات ونشي کولی نو بيا واده کول
ورته مکروه دي (السراجية)

☞ که بنې رضا نه وي په يو کور کې دواړه اوسول
نه دي روا بلکه دواړه به بېل بېل ځايونه
لري او که دوی رضا وي نو بيا روا دي .

مختلفي مسئلي

↪ کوم شی چې بوی لري او چې څوک یې وځوري بل انسان ترینه تنگیږي نو خاوند کولی شي خپله ښځه د هغه شي د خوراک نه منع کړي.

↪ همدارنګه سړی خپله ښځه مجبوره کولی شي چې هغه ځان جوړ کړي . (عالمگیری)

↪ هغه ښځه چې پاکه وي او مونځ نه کوي نو خاوند یې په زور دېته مجبوره کولی شي چې هغه مونځ وکوي (فتح القدیر)

↪ او که یوه ښځه مونځ نه کوي او خاوند یې هم نشي مجبوره کولی چې مونځ وکوي نو بیا یې د خاوند طلاقه کړي (عالمگیری)

↪ ښځه که د خاوند د اجازې نه بغیر د دین په زده کړې پسې بهر ته وزي نو دا ناروا ده چې خاوند یې اجازه نه ورکوي نو نه به ځي او که په دیني مسئلو کې چېرته په ضروري مسئله کې یې شک وو نو که خاوند یې په هغه مسئله خبر وو پوښتنه به ترې وکړي او که ورباندې پوه نه وو نو هغه ته به ووايي چې بیرون د عالم نه پوښتنه وکوي که هغه ورته وویل چې صحیح ده زه به درته پوښتنه وکوم نو بیا دا د وتلو اجازه نلري او که هغه انکار وکولو پدې صورت کې د پوښتنې لپاره ښځه وتلی شي (عالمگیری)

➤ که د ښځې پلار وي هغه ډېر مشر وي او خدمت ته يې څه اړتيا وي د ښځې خاوند ښځې ته اجازه نه ورکوله چې دا د خپل پلار خدمت ته ورشي نو دا بايد د هغه د اجازې نه بغير ورشي او د خپل پلار خدمت وکوي که پلار يې مومن وي که کافر او که هرڅنگه وي دا به يې خدمت ته ورځي (عالمگيري)

➤ هغه څوک چې مور يې ځوانه وي او ودونو او غمونو ته ځي خاوند يې نه وي نو زوی يې نشي منع کولی ترڅو چې دا خبره ښکاره نه شي چې دا د بد کاري لپاره وزي او کله چې دا خبره ښکاره شوه نو قاضي ته به خبره وروړي او هغه به ورته حکم کوي چې منع يې کړه بيا يې منع کولی شي (الكافي)

هغه نکاح گانې چې ځان ترې ساتل
په کار دي .

نکاح المحلل

دا هغه نکاح وي چې یو څوک خپله مېرمن په طلاق
ثلاثه (دریو طلاقونوسره) طلاقه کړي بیا یې چې
ترڅو بل خاوند نکاح نه کړي او جماع ورسره ونه
کړي نو اول خاوند ته نه روا کیږي او دا بل
کس یې چې صرف ددې لپاره په نکاح کړي چې هغه
اول خاوند ته یې حلاله کړي نو دې کس ته محلل
وايي او دې نکاح ته د تحلیل نکاح وایي الله ①
ددې نکاح په اړه فرمایي :

سورة البقرة آية ۲۳۰

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ

ترجمه : او که بیا یې طلاقه کړه نو بیا ده ته
نه صحیح کیږي ترڅو بل خاوند ورسره جماع ونه
کوي .

دا ډول نکاح مکروه ده (چې صرف ددې په نیت
یې وکوي چې بل خاوند ته یې حلاله کړي) رسول
الله ﷺ ورڅخه منع کړېده په ترمذي کې د حضرت
عبد الله بن مسعود ⑦ نه روایت شوی دی هغه فرمایي
: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ الْمُحْلَلَّ وَالْمُحْلَلَّ لَهُ (رسول الله په

حلالونکي او هغه چا چې ورته حلالیږي دواړو باندې لعنت ویلی دی)

د محرم نکاح

د هغه کس نکاح چې هغه د حج او یا عمرې لپاره په احرام کې وي ددېنه هم منع شوېده په صحیح مسلم کې د حضرت عثمان بن عفان ⁷ نه روایت دی رسول الله ﷺ فرمایي: لَا يَنْكِحُ الْمُحْرِمُ وَلَا يُنْكَحُ وَلَا يَخْطُبُ (محرم سړی به نکاح نه کوي او نه به محرمه په نکاح کیږي او نه به د نکاح پیغام ورته لېږل کیږي) نو که پدې وخت کې یې نکاح وکوله نو د احرام د وخت د تېرېدلو نه وروسته به دا نکاح له سر نه را ګرځول کیږي او له سر نه به عقد کیږي .

نکاح الشغار

➤ نکاح الشغار دیته وایي چې یو څوک خپله لور بل چاته ورکړي او دهغه کس نه د هغه لور وغواړي او دا یوه ښځه د بلې ښځې مهر شي دا نا روا ده د یو قول له مخې دا صحیح ده او شرط د مهر والي باطل دی نو دواړو ښځو ته به مهر مثل ورکول کیږي (الجوهرۃ النیره) د حنفیانو په مذهب دا نکاح صحیح ده ځکه پدې کې غلطی صرف دا شوې ده چې یوه ښځه د بلې مهر شوی دی او دا مهر کېدل صحیح نه دي نو د حنفیانو په مسلک که په نکاح کې بالکل مهر یاد نه کړل شي هم نکاح صحیح ده مهر مثل لازمیږي او که داسې څه یاد کړل شي چې هغه د مهر کېدو قابل نه وي نو بیا هم نکاح صحیح ده بیا هم مهر مثل (چې د جینې په کورنۍ کې ددې په شان جینکیانو څومره مهر رواج وي) واجبیږي . .

➤ نکاح الشغار حنفیانو ، شافعیانو او مالکیانو په مذهب (صرف د امام احمد ابن حنبل صاحب رایه بدله ده) هغه ده چې دواړه ښځې یو د بل مهر وگرځول شي او که په نکاح کې د دواړو ښځو لپاره مهر ټاکل شوی وي دا

شغار نه دی دواړو ښځو ته به د هغوی ټاکل
شوی مهر ورکول کیږي .

مِټعه په اسلام کې

﴿ مټعه موقتې نکاح ته ویل کیږي پدې سره نه
حلال والی راځي (نه سړی او ښځه یو بل ته پرې
حلالیږي) او نه ددېنه وروسته طلاق واقع کیږي
او نه د نکاح نور حقونه ورباندې مرتب کېدلی
شي (فتاوی قاضي خان)

﴿ موقته نکاح چې هرڅنګه وي په هر صورت کې نا
روا ده اگر که ددومره کلونو لپاره وي چې په
عادي حالت کې دومره وخت انسان ژوندی نه
پاتي کیږي بیا هم حرامه ده (الهدایة) (د
مثال په توګه که د نکاح په وخت کې په ایجاب
کې ورته ووايي چې ماته خپل ځان په نکاح
راکړه د زرو کلونو لپاره او هغه ورته
ووايي چې در مې کړه بیا هم حرامه ده)

﴿ امام شمس الایمة الحلواني رحمه الله فرمایي که
داسې وخت یې یاد کړو چې په يقني ډول تر هغه
وخته پورې نشي پاتي کېدلی لکه زر کلونه
اویا تر قیامت پورې یا د عیسی علیه السلام
تر نازلېدلو پورې یا د دجال تر راوتلو پورې
او داسې نور . . نو پدې صورتونو کې نکاح
صحیح ده او شرط یې لغوه دی

☞ که په موقته نکاح کې وخت هم تعین نه کړي
 بیا هم حرامه ده (یعني ووايي د یو څه وخت
 لپاره ځان ماته په نکاح راکړه او هغه ورته
 ووايي درمې کړو) . (النهر الفائق)
 او که چا نکاح کوله او په زړه کې یې دا وو چې
 د یو څه وخت لپاره به یې وساتم بیا به یې
 طلاقه کړم لکن په الفاظو کې یې ورباندې تلفظ
 ونه کولو نو نکاح صحیح ده (التبیین)

د نیکې مېرمن صفات

مسلمانان مېرمن باید په ټولو نېکو صفاتو باندې
 پوښلي وي د مثال په ډول یې یو څو خاص صفتونو
 ته ستاسې فام را گرځوم او کله چې یوه مېرمن
 غواړي چې ځان ښه مېرمن ثابته کړي نو چې ترڅو
 یې وس وي په ځان کې دې نېک صفات را جمع کړي
 او زه د نېکو صفاتو څخه یو څو مشت نمونه
 خروار ستاسې په وړاندې اېږدم .

۱. دیانت او نېک اخلاقي

تر هر څه د مخه باید مسلمانان مېرمن د دیانت او
 نېکو اخلاقو خاونده وي چې د همدې دوو شیانو له
 امله د الله ① عابده وي او په ژوند کې کوښښ کوي
 چې د الله تعالی حکمونه عملي کړي او له هغه

شیانو څخه ځان وساتي چې الله ① ورڅخه منع کړې وي نو ددې به د خاوند لپاره په دنیا کې لویه فایده دا وي چې دا ډول مېرمن به کله هم دده سره په هېڅ ډول سره خیانت نه کوي او خاوند ته به اجازه ورکوي چې پدې باندې هرډول اعتبار او اعتماد وکوي او د داسې مېرمن په غېږه کې چې کوم ماشومان تربیه کيږي د هغوی به بنیاد پوخ وي او د الله ① په نوم باندې به له ماشومتوب نه تربیه شوي وي او رسول الله ﷺ د همداسې ښځې په خوښولو باندې تاکید کړی دی د بخاري شریف په حدیث کې یو ځل مخکې هم تېر شول رسول الله ﷺ فرمایي : تَنْكُحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ : لِمَالِهَا , وَلِحَسَبِهَا , وَلِجَمَالِهَا , وَلِدِينِهَا , فَظَفَرُ بَذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ (متفق علیه) .

ترجمه : یعنی ښځه د څلورو شیانو له امله په نکاح اخستل کيږي (د نکاح لپاره خوښول کيږي) ۱. د هغې د مال له امله ۲. د هغې د جمال (ښائست) له امله ۳. د هغې د نسب له امله ۴. د هغې د دین له امله او ته په هغې باندې کامیاب شه چې د ښه دین خاونده وي لاس د په خاورو سپېره شه (ددې مطلب ښېرا نه ده بلکه مطلب یې دی چې مالدار شي ځکه مال ټول په اصل کې خاوره ده (فتح الباري))

او داسې مېرمن چې وي کله هم خپل مسلمان خاوند له هغې څخه نفرت نه کوي او که چېرته کومه غلطې تربېنه وشي هم نو دهغې ديانت او نېک اخلاق يې شفاعت کوي او خاوند مجبور کوي چې خپل نظر ښکته کړي او دهغې خطا ورته معاف کړي د حضرت ابي هريره ⁷ نه روايت دی هغه فرمايي چې رسول الله ﷺ فرمايل :

لا يفرک مؤمن مؤمنة، إن کره منها خلقاً رضی منها آخر. >رواه مسلم.
يعني مسلمان له مسلماني ښځې څخه نفرت نه کوي او د هغه سره عداوت نه کوي که يې دهغې يو خوی خوش نه شي بل يې خوشيږي .

۲. د خاوند اطاعت

نېکه ښځه هغه وي چې په ټولو داسې کارونو چې د الله ¹ معصيت پکې نه وي د خپل خاوند اطاعت کوي او د هغه خبره مني او په کوم کور کې چې تر څومره حده پورې ښځه د خاوند لپاره تابعداره وي په هغه کور کې همدومره خوشحالي وي د حضرت ابي امامه ⁷ نه روايت دی هغه وايي چې رسول الله ﷺ فرمايل ما استفاد المؤمن بعد تقوى الله - عز وجل - خيراً له من زوجة سالحة إن أمرها أطاعته، وإن نظر إليها سرتة، وإن أقسم عليها

أبرته، وإن غاب عنها نصحته في نفسها وماله. رواه ابن ماجه

ترجمه: د الله د تقوى نه بغير مسلمان تر نيکي
 ښځې غوره شي لاس ته نه دي راوړي چې امر ورته
 وکوي اطاعت يې کوي چې ورته وگوري (ليدل يې)
 خوشحال کړي، که پداسې شي باندې قسم وکوي چې
 ددې په اختيار کې وي نو له قسم نه يې خلاص کړي
 او که خاوند ترينه چېرته لار شي نو دا يې په
 کور کې د مال او ددې د ځان ساتنه کوي.

۳. د خاوند سره مينه

نېکه ښځه بايد له خپل خاوند سره تر ممکن حد
 پورې مينه ولري او همدا مينه د يوې خوشحالي
 کورنۍ د جوړولو سبب کيدای شي ښځه به له خپل
 خاوند سره داسې مينه کوي چې هغه مينه ددې سبب
 جوړ شي چې د خپل خاوند سره ژور تعلقات ولري
 او هر وخت په هر صورت کې دا په ژوند کې له
 خاوند سره تر بل هر چا نه خوشحاله وي او هر
 وخت د داسې کارونو کوښښ وکوي چې خاوند پرې
 رضا کيږي او د هغه په مخ کې مال، دولت او
 خپل ښه ژوند دې ته هېڅ نه ښکاره کيږي پدې
 اړه يو ژوندی مثال د حضرت زينب (بنت رسول الله
 ﷺ) دى قصه يې د اسلام تاريخ له پاڼو څخه په
 دريمه برخه کې تېره شوېده د هغې خاوند تر
 ډېره وخته پورې په اسلام نه وو مشرف شوى د بدر

په غزا کې ژوندی اسیر کړل شو هغه وخت چې مسلمانانو د ټولو اسیرانو څخه د فديې اخستل شروع کړل نو دې مبارکې هم د خپل خاوند د خلاصولو لپاره خپله د سرو زرو غاړکي ور ولېږله او دا هغه غاړکي (آمېل) وه چې کله دا واده کېده خپلې مهرباني مور حضرت خديجې رضی الله عنها ورکړې وه کله چې رسول الله ﷺ ته وړاندې کړل شو رسول الله ﷺ هغه غاړکي و پېژندله او د خپلې لور مجبوريټ ورباندې سخت تاثیر وکولو نو مهربان قائد خپلو صحابه وو ته وویل که تاسې ددې دا بندي بغير د فديې نه ور خلاصولی شئ نو ور خلاص یې کړئ بیا صحابه وو همداسې وکړل (د اسلامي تاریخ له پاڼو څخه دریمه برخه)

نو د حضرت زینب رضی الله عنها پدې قصه کې د خاوند سره پوره وفا او خاوند په ټولو مالونو باندې غوره کول ښکاره کیږي .

۴. د خاوند رضا کول.

د نیکی ښځې له ا خلاقو څخه یو دادی چې کله خاوند ورڅخه په څه خبره غصه شي دهغه زر د رضا کولو کوښښ کوي د حضرت انس بن مالک ⁷ نه روایت دی هغه فرمایي چې رسول الله ﷺ فرمایي : زه تاسې ته وښیم چې په جنت کې به ستاسې ښځې کومې ښځې وي؟ دوی ورته وویل هو یا رسول الله ﷺ

بيا رسول الله ﷺ و فرمايل : هغه مينه ناکي او اولاد راوړونکي ښځي وي کله چې خاوند په څه خبره ترېنه غصه او خفه شي دا ورته وايي دادی زما لاس ستا په لاس کې دی تر هغه وخته به زه سترګه پټه نه کړم (ويده به نشم) ترڅو چې ته رضا شوی نه وي (روا الطبراني)

۵. د خاوند خدمت کول

د نيکي ښځي له صفاتو څخه يو دادی چې هغه په ښه ډول د خاوند او د هغه د مېلمنو خدمت کوي د رسول الله ﷺ ټولو بيبيانو به په مينه دده ﷺ او دده ﷺ د مېلمنو زيات قدر کولو د رسول الله ﷺ لور فاطمې بي بي رضي الله عنها د خپل خاوند حضرت علي ⁷ دومره خدمت کولو چې په لاسونو کې يې فرق راغلو د ډېرې زياتې ميچن گرځولو نه سترې شوه کله چې رسول الله ﷺ ته راغله او د يو خادم غوښتنه يې ورڅخه وکوله نو رسول الله ﷺ ورته اذکار وښودل چې دا اذکار وايه تر خادم نه درته غوره دي .

۶. د خاوند د مال ساتنه کول

د نيکي ښځي له صفاتو څخه يو دا وي چې هغه د خپل خاوند د مال ساتنه په ښه توګه کوي او که

کوم لوی مصرف کوي خاوند بايد ورباندې خبر وي او د هغه مشوره پکې وي لکن په هغه صورت کې چې خاوند بخیل وي او په دوی باندې ضروري مصرف نه کوي پدې صورت کې ښځه کولی شي دهغه د علم نه بغير دومره څه دده د مال نه راواخلي چې ددې او ددې د اولاد مصرف شي رسول الله ﷺ فرمايي :
 والمرأة راعية في بيت زوجها ومسئولة عن رعيتها يعني ښځه د خاوند په کور کې د رعیت خاونده ده او په آخرت کې به ددې د رعیت د حقونو په اړه ددې نه پوښتنه کېږي او د ابن ماجه په یو حدیث کې رسول الله ﷺ د نیکې میرمن په صفاتو کې فرمايي : وإن غاب عنها نصحتها في نفسها وماله يعني که دا خاوند په کور کې نه وي دا د خاوند لپاره د هغه د مال او د خپل ځان حفاظت او ساتنه کوي .

۷. د اولاد پالنه کول .

د نیکې میرمن بل له لویو او ښکلیو صفاتو څخه دادی چې د اولاد تربیه او پالنه په ښه توګه سره کوي او هغوی ته نېک خویونه ور ښيي ځکه پلرونه اکثر په خپلو کارونو کې له کور نه بهر مصروف وي یوازې مور په کور کې وي چې په ماشومتوب کې ماشوم ته سمې خبرې اذکار و غیره ور زده کړي او هغوی سمې لارې ته برابر کړي او

دا يو د مور له مسئوليتونو څخه دى كه پدې كې مور كوتاهي وكوله په دنيا او آخرت كې يې تاوان هم مور ته رسېږي رسول الله ﷺ فرمايي : په انسانانو كې چې چاته هم څه رعيت ور په غاړه شي او پداسې حالت كې مړ شي چې د خپل رعيت سره يې خيانت كړى وي او د خپل رعيت حقونه يې نه وي ور په ځاى كړي الله ① به جنت ورباندې حرام كړي (صحيح مسلم)

۸. د خاوند د عزت ساتل

په خاصه توگه هغه وخت چې خاوند په كور نه وي نېكه مېرمن د خپل خاوند د عزت ساتنه كوي او د هغه په غياب كې په هغه پسې بد نه وايي او د هغه عيبونه خلكو ته نه ښكاره كوي بلكه كه بل څوك ددې د خاوند سپكاوى كوي نېكه مېرمن يې دفاع كوي او د خلكو په مخ كې د هغې عزت نه كموي او كوښښ كوي چې خپل خاوند د خلكو په سترگو كې لا دروند كړي او د خلكو په مخ كې د خپل خاوند پټې خبرې نه ښكاره كوي رسول الله ﷺ فرمايي : د قيامت په ورځ تر ټولو بد خلك هغه سړى دى چې خپلې ښځې ته نېږدې شي او ښځه خپل خاوند ته نېږدې شي بيا په دوى كې يو د بل سر افشاء كړي (راز يې څرگند كړي) (صحيح مسلم) .

۹. په نېکو کارونو کې د خاوند مرسته کول

د نیکې مېرمنې بل نېک صفت د خپل خاوند سره په ښو کارونو کې مرسته کول دي چې څومره نېک او د خیر کار وي که نېکه مشوره وي او که نېکه نظریه وي په هر ډول د خاوند سره مرسته کوي د ټولو مسلمانانو لپاره په زړه پورې نمونه حضرت خدیجه رضی الله عنها ده چې په هغه وخت کې یې د رسول الله ﷺ مرسته کوله چې ټولې دنیا پرېښی وو او هېچا ورسره همکاري نه کول دې مبارکې رضی الله عنها یې په ځان او مال ملاتړ وکولو نه یوازې دا چې په ټولو ښځو کې یې اول ورباندې ایمان راوړو بلکه خپل ټول دولت یې دده مبارک په اختیار کې ورکړو دده خوښه وه چې هرڅنګه یې مصرف کولو او هرچا ته یې چې ورکولو .

د صلح حدیبې تفصیلي قصه (د اسلامي تاریخ له پاڼو څخه) کتابونو کې تېره شوېده پدې وخت کې د رسول الله ﷺ مېرمن ام سلمة رضی الله عنها د رسول الله ﷺ سره د سفر ملګرې وه چې کله د مکې د کفارو سره صلح وشوه نو رسول الله ﷺ صحابه وو ته وویل چې خپلې قربانۍ همدلته حلالې کړئ او سرونه و خړیئ له همدې ځای نه بېرته ستنېږو نو صحابه وو نه غوښتل چې د عمرې نه بغیر بېرته ستانه شي نو چې رسول الله ﷺ دوی ته اواز

وکولو چې خپلې قربانۍ حلالې کړئ هېچا هم د خپل مال په حلالولو شروع ونه کوله رسول الله ﷺ خیمې ته راغلو ام سلمة رضی الله عنها ته یې ویل دې خلکو زما خبره ونه منله ... هغې مبارکې ورته وویل دوی ته څه مه وایه ته پخپله ورشه خپله قربانۍ حلاله کړه او سر خړیونکي دې را وغواړه چې ستا سر وخریږي چې کله رسول الله ﷺ همداسې وکولو ټولو صحابه وو یې متابعت وکولو دا د نیکي بي بي مشوره وه چې دخپل خاوند مرسته یې ورباندې وکوله .

۱۰. د خاوند په مشکلاتو کې قرباني ورکول.

د نیکي ښځې له صفاتو څخه یو دادی چې کله په خاوند باندې څه تکلیف راشي او ددې په لاس کې څه وي نو بې تکلیفه د خپل خاوند څخه د تکلیف د لرې کولو لپاره دهرشي قربانۍ ته تیاریږي او بغیر ددې نه چې په خپل خاوند باندې د خپل کمک احسان بار کړي په خوشحالی سره هرڅه د هغه په وړاندې اړدي په بخاري شریف کې د حضرت زینب الثقفیه رضی الله عنها (د حضرت عبد الله ابن مسعود ⑦) د مېرمن نه واقعہ نقل شوېده چې هغه فرمایي رسول الله ﷺ و فرمایل : ای ښځو صدقه ورکړئ اگر که ستاسې له زېوراتو څخه هم

وي دا فرمايي ما چې دا واورېدل نو زه کور ته راغلم حضرت عبد الله ابن مسعود ⁷ ته مې وويل : ته ورشه د رسول الله ﷺ څخه پوښتنه وکوه که زما له لوري خيرات درکول تاته صحيح کيږي نو زه به دا خپل زيورات تاته درکړم او که تاته نه صحيح کيږي بيا به يې زه بل چا ته ورکړم ؟ هغه راته وويل ددې پوښتنې لپاره ته خپله لاره شه دا فرمايي زه راغلم د رسول الله ﷺ دروازې ته چې را ورسېدم ومې ليدل چې يوه بله انصاريه ښځه هم ولاړه ده او دهغې هم همدا مسئله په کار ده لکن رسول الله ﷺ يو ډول تاثير درلود مونږ نشوای ورتلی پدې وخت کې حضرت بلال ⁷ را ووتلو مونږ ورته وويل چې ورشه د رسول الله ﷺ نه پوښتنه وکوه چې د دوی خيرات د دوی خاوندانو او د دوی په کور کې يتيمانو ته ورکول صحيح دي؟ حضرت بلال ⁷ چې ورغلو پوښتنه يې ترې وکوله رسول الله ﷺ ورڅخه وپوښتل چې دا ښځې څوک دي؟ حضرت بلال ⁷ ورته وويل يوه انصاريه ښځه ده او بله زينب ده رسول الله ﷺ ورڅخه پوښتنه وکوله چې په زينبانو کې کومه يوه ده؟ هغه ورته وويل د حضرت عبد الله بن مسعود ⁷ مېرمن . بيا رسول الله ﷺ ورته وويل (که دوی خپلو خاوندانو او خپلو يتيمانو ته صدقه ورکړي) د

دوی لپاره دوه اجرونه دي یو اجر د صدقي او بل اجر يې د خپلولی دی (صحيح البخاري)
 همدارنگه پدې ځای کې یوځل بیا د حضرت خدیجې رضی الله عنها مثال در په زړه کوم چې ټول عمر يې خپل مال او دولت له رسول الله ﷺ نه قربان کړو.

۱۱. په مشکلاتو صبر کول.

د نېکې مېرمن له صفاتو څخه دا هم دی چې د خپل خاوند سره په هرحالت کې صبر وکوي او دهغه سره ټول تکلیفونه په ورین تندي قبول کړي او هغه ته بیا بیا ور یاده نه کړي چې ستا سره د واده کولو له امله زما دا مشکلات په برخه شول بلکه باید فکر وکوي چې دا مشکلاتو زمونږ په شریکه په برخه دي او که غربت وي او که مسافري باید په ورین تندي يې له خپل خاوند سره و زغمي .

۱۲. د خپل خاوند لپاره ځان جوړول.

ښځه باید کوښښ وکوي چې کله يې هم خاوند ددې په ځان کې داسې څه ونه ويني چې دهغه زړه ترېنه بد شي او یا د هغه ترېنه کرکه وشي او هر وخت کوښښ وکوي چې د خاوند سره پداسې حالت کې مخامخ شي چې دې له مخکې نه ځان تیار کړی وي او ډېرې ښځې داسې وي چې هغوی په عام ژوند

کې ځان نه جوړوي او هغه وخت يې ځان ښائسته کولو ته ور پام شي چې بهر ته وتلو ته تياره شي او يا ورکړه نورې ښځې مېلنې راشي او پدې وخت کې د ځان جوړول ورته دومره ضروري نه دي لکه د خپل خاوند لپاره چې ځان جوړول ورباندې ضروري دي .

د نېک خاوند صفات .

کله چې ښځه د ځان لپاره او يا پلار د خپلې لور او يا ورور د خپلې خور لپاره خاوند خوښوي بايد د امام غزالي رحمه الله يوه خبر يې حتماً په ياد وي چې هغه فرمايي د ښځې لپاره د خاوند په کتلو کې د هلک لپاره د ښځې له کتلو نه زيات کوښښ کوئ ځکه که د هلک ښځه خوښه نه شي نو د هغه په لاس کې د طلاق اختيار شته او که ښځه څومره هم د خپل خاوند سره تنگه شي لکن بيا هم ددې په اختيار کې طلاق نشته .

حضرت عائشه رضی الله عنها فرمايي : په نکاح ورکول لکه د چا په ملک کې ورکول داسې دي بايد هرڅوک فکر وکوي چې خپله د عزت ټوټه چېرته ايرېدي .

نو کله چې ښځه د خپل ځان او يا کوم سړی د خپلې لور او خور لپاره خاوند خوښوي بايد کوښښ وکوي ترڅو چې کېدلی شي هغه په ټولو نېکو صفاتو باندې ښائسته شوی وي د ښه خاوند يو څو

صفات هم د نمونې په ډول ستاسې په وړاندې اېږدم .

۱. خاوند بايد دين دار وي .

الله ① فرمايي :

سورة بقره آية ۲۲۱

وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ

ترجمه : بېشکه يو مومن غلام غوره دی له يوه مشرک سړي نه .

په دين دار خاوند کې يوه خاصه خبره دا وي چې که خپله ميرمن يې خوښه شي نو عزت يې کوي او که يې خوښه نه وي هم نو ظلم ورباندې نه کوي . په صحيح ترمذي کې د حضرت ابي هريره ⑦ يو حديث

نقل شوی دی رسول الله ﷺ فرمايي :

إِذَا أَتَاكُم مِّن تَرْضَوْنَ خُلُقَهُ وَدِينَهُ فَرَوْجُوهُ إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ عَرِيضٌ.

ترجمه : کله چې تاسې ته داسې څوک راشي چې دهغه اخلاق او ديانت ستاسې خوښ وي نو تاسې هغه ته واده ورکړئ او که داسې ونه کوئ نو دا به په زمکه کې فتنه او لوی فساد شي .

دين دار خاوند چې په قهر شي ظلم نه کوي او چې څه لويه خبره نه وي نو هغه غصه نه کوي او د خپلې مېرمن په معامله کې هېڅ ډول ظلم نه کوي

او کوشښ کوي چې په ژوند کې د رسول الله ﷺ دا حديث عملي کړي چې ابن ماجه نقل کړی دی رسول الله ﷺ فرمايي :

خيرکم خيرکم لأهله وأنا خيرکم لأهلي
ترجمه : په تاسې کې غوره کس هغه دی چې د خپل اهل لپاره غوره وي او زه په تاسې کې د خپل اهل لپاره غوره یم .
نو که ښځه د ځان لپاره خاوند گوري يا څوک د خپلې لور او خور لپاره خاوند خوښوي نو بايد تر هرڅه د وړاندې يې د ديانت په اړه لتون وکوي .

۲. په قران کریم باندې پوهه

خاوند بايد څه نا څه په قران کریم باندې علم ولري او څه نا څه يې بايد ياد وي په بخاري شريف کې د حضرت سهل بن سعد الساعدي ⁷ حديث دی هغه فرمايي :

رسول الله ﷺ ته يوه ښځه راغله ويل يې زه ددې لپاره راغلم چې خپل ځان رسول الله ﷺ ته هبه کړم .

رسول الله ﷺ ورته وکتل او بيا يې لږ ساعت ورته کتل بيا يې سر (په نهی) سره ورته و ښورولو کله چې ښځه پوه شوه چې رسول الله ﷺ زه قبوله نه کړم نو هغه کېناسته د صحابه وو څخه يو کس

را پاڅېدو ويل يې : يا رسول الله ﷺ که تاسې ته نه وي په کار نو ماته يې په نکاح کړئ.

رسول الله ﷺ ورته وويل : لتا سره څه شی شته؟ صحابي ورته وويل : نه يا رسول الله ﷺ.

رسول الله ﷺ ورته وويل : څه کور ته د لار شه وگوره چې که څه د پيدا کړل بېرته راغلو وي ويل : نه رسول الله ﷺ هېڅ مې پيدا نه کړل .

رسول الله ﷺ ورته وويل : ورشه وگوره اگر که يوه د وسپنې گوتمه دې پيدا کړه هم صحيح ده .

هغه بېرته راغلو ويل يې : هېڅ شی مې پيدا نه کړل يا رسول الله ﷺ حتی چې يوه د وسپنې گوتمه مې هم پيدا نه کړه .

بيا يې وويل : دا زما لنگ دی (حضرت سهل 7 فرمايي چې څادر يې نه درلود) دا به زه ورکړم .

رسول الله ﷺ ورته وويل : ته به پدې لنگ څه وکړې که ته يې واغوندي نو هغې ته به ددې هېڅ نه رسيږي او که هغه يې واغوندي تاته څه ترېنه نه پاتې کيږي .

سړی کېناستلو چې مجلس لږ اوږد شو سړی پاڅېدو روان شو چې رسول الله ﷺ وليدو چې روان وو شا يې مجلس لوري ته کړې وه رسول الله ﷺ امر وکولو چې را ويې گرځوئ چې راوستل شو رسول الله ﷺ ورڅخه

وېوښتل : د قران كريم نه درسره څه شى شته؟
(څه شى د ياد دي)

صحابي وويل : زما سره دا دا سورتونه دي او
رسول الله ﷺ ته يې ورشمار كړل .

رسول الله ﷺ ورته وويل : دا ته په يادو ويلى
شي؟

هغه صحابي ورته وويل : هو

رسول الله ﷺ ورته وويل : ځي لار شى دا ماتاته په
هغه څه دركړه چې لتا سره دي له قران نه .

۳. خاوند بايد غيرتمن وي .

خاوند بايد داسې څوك وي چې غيرت او عزت د هغه
په خټه كې ګډ شوى وي او ترڅو چې خاوند غيرتمن
نه وي هغه نشي كولى ښه ژوند جوړ كړي او يا
خوشحاله او د عزت نه ډكه كورنى ولري رسول الله
ﷺ فرمايي : خلك هم داسې خزانې دي لكه د سرو
او سپينو خزانې هغه كسان چې په جاهليت كې
غوره وو هغوى په اسلام كې هم غوره دي چې يوځل
پوه شي . (صحيح مسلم)

۴. خاوند بايد نېك اخلاق وي .

كوم خاوند چې نېك اخلاق ولري دهغه مېرمن كولى
شي له هغه سره په خوشحالى كې ژوند وكوي او
هغه خاوند چې اخلاق يې خراب وي د مختلفو

اړخونو نه ده ته خپله او هغه کسان چې دده سره يې تعلق وي هغوی ته د مشکلاتو لامل گرځي حضرت فاطمه بنت قيس رضي الله عنها فرمايي : ماته مې خاوند طلاق راکړو رسول الله ﷺ راته وويل چې کله د عدت تېر شو نو بيا ما خبره کړه چې کله مې خبر کړو نو دريو کسانو زما نه د واده مطالبه وکوله .

حضرت معاويه 7 ، ابو جهم 7 او اسامه بن زيد 7 رسول الله ﷺ ماته ويل : حضرت معاويه 7 پدې وخت کې يې لاس خالي دی څه شی ورسره نشته او ابو جهم د ښځې وهونکى دی (خپله ښځه وهي) لکن اسامه بن زيد دې ويل اسامه بن زيد اسامه بن زيد ..

رسول الله ﷺ ورته وفرمايل : د الله او دهغه د رسول اطاعت ستا لپاره غوره دی دا فرمايي بيا مې د زيد سره واده وکولو.

نو دا ښځه رسول الله ﷺ د ابو جهم سره د نکاح کولو څخه منع کړه ځکه چې هغه ښځه وهونکى سړى دی .

۵. خاوند به د شريعت تابع وي

کوم خاوند چې د شريعت تابع وي او هره ورځ د شريعت د مسئلو د زده کړې په کوښښ کې وي له هغه سره د مېرمن وخت په اسانه تېرېږي ځکه چې

په کور کې کوم مشکل راشي نو ښځه او خاوند دواړه دهغې د حل لپاره قران اسلام او شريعت ته مخه کړي نو مشکل حل دی او ښکاره خبره ده چې قران کریم د هرچا په حق کې سمه او د انصاف فيصله کوي.

۶. خاوند باید مخلص وي .

خاوند باید داسې کس وي چې ښځې ته کومه خبره په خوله باندې کوي په زړه یې هم هماغه خبره وي زړه او خوله یې یو له بل سره بدل نه وي د خپلې مېرمن سره منافقت نه کوي .

۷. خاوند باید د مېرمن له حقونو خبر وي .

خاوند باید داسې څوک وي چې پدې پوه وي چې دده د مېرمن په ده باندې څه حقونه دي او دهغې حقونو پوره کول خپله ذمه واري و گڼي .

۸. ښه خاوند هغه وي چې د دنیا مینه یې په زړه کې کمه او د آخرت غم یې په زړه کې زیات وي داسې خاوند د خپلې مېرمن لپاره ښه ملگری ، ښه استاذ او ښه پالونکی کېدلی شي .

۹. ښه خاوند هغه وي چې د وخت قېمت پېژني او هروخت کوښښ کوي چې خپل وخت یې هم ضائع نشي او

د مېرمن د وخت هم قدر ورسره وي او ساتنه يې کوي .

۱۰. خاوند بايد پاک وي يعنې په ظاهر او باطن کې يې پاکي خوښه وي چې په ښکاره سره د پاک لباس پاک خوراک خوښونکى وي او په باطن کې يې هم رذيل او ذليل کارونه نه خوښيږي .

۱۱. ښه خاوند شکر کونکى وي چې کله يې مېرمن د کور په کارونو کې او دده په حقونو کې ښه وظيفه اجراء کړي نو خاوند يې شکرپوه وکوي ترڅو هغې ته نوره هم د ښو کارونو حوصله په لاس ورشي .

۱۲. ښه خاوند د خپلولي ساتونکى وي د خپلوانو سره ښه تعلق ساتي په خاصه توگه د ښځې له لوري يې چې کوم خپلوان دي چې د هغوى سره ښه تعلق ساتي پدې سره مېرمن خوشحاليږي او په کور کې د مينې او الفت د فضاء په را پيدا کولو کې مرسته کوي .

په ښځه باندي د خاوند حقوق

۱. د خاوند مرتبه منل

ښځه بايد تر هرڅه د وړاندي دا ومني چې د خاوند مرتبه په کور کې تر ښځې نه لوړه ده الله ① پدې اړه فرمايي :

سورة النساء آية ۳۴

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ

ترجمه : سړي په ښځو مسلط کړل شوي دي ددې امله چې الله ځينې مخلوق په ځينې باندي غوره کړی دی او بل دا چې هغوی ددې ژوند په جوړولو کې مال مصرف کړی دی (مهر او داسې نور...))

۲. د خاوند احترام کول

ښځه بايد د خاوند قدر او احترام وکوي رسول الله ﷺ په ښځه باندي د خاوند د احترام د لازموالي په اړه فرمايي :

لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِأَحَدٍ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا

ترجمه : که ما چا ته امر کولی چې چاته د سجده وکوي نو ښځې ته به مې امر کړی وو چې خپل خاوند ته سجده وکوي .

حضرت حصین بن محسن ⁷ فرمایي زما عمه ماته قصه کوله چې د څه کار لپاره رسول الله ﷺ ته ورغلم هغه راته وفرمایي : ای خاوند د شته؟ ما ورته وویل هو بیا رسول الله ﷺ راڅخه وپوښتل : ته د هغې لپاره څنگه یې؟ ما ورته وویل : ترڅو مې چې وس وي دومره اطاعت یې کوم بیا رسول الله ﷺ راته وویل چې خپل ځان ته وگوره چې ته هغه ته څومره نېږدې او که لرې یې دا ستا اور او جنت دی . (یعني که اطاعت او احترام یې کوي جنت ته نېږدې کېږي او که نا فرماني یې کوي نو اور ته) . (صحيح الترمذي)

رسول الله ﷺ فرمایي :

المرأة إذا صلت خمستها ، وصامت شهرها ، وأحصنت فرجها ، وأطاعت زوجها ، فلتدخل من أى أبواب الجنة شئت

ترجمه : زنانه چې خپل پنځه وخته مونځ وکوي د روژې میاشت یې روژه ونیسي ، خپله شرمگاه د گناه څخه وساتي ، د خپل خاوند اطاعت وکوي بیا یې چې له کومې دروازې نه خوښه وي جنت ته د ننوزي (حدیث حسن اخرجه ابو نعیم)

۳. د خاوند سره به په نېک کار کې مرسته کوي

۴. چې څوک يې د خاوند نه وي خوښ هغه ته به اجازه نه ورکوي چې د خاوند کور ته يې را ننوزي.

۵. د خاوند خدمت به کوي

لکه خاوند چې بهر ته وزي او د خپلې مېرمن لپاره کار کوي داسې مېرمن هم بايد د خپل خاوند لپاره کار وکوي او د خاوند خدمت وکوي
الله ① فرمايي :

سورة البقرة آية ۲۲۸

وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ

ترجمه : او د دوی لپاره په خاوندانو باندې همدومره حقونه دي څومره چې په دوی باندې د خاوندانو دي او د سړيو لپاره په دوی باندې يوه درجه (بهترې) شته .

۶. د خاوند دکور نه بهر خپله پرده ساتل

ښځه به کوشښ کوي چې د خپل خاوند له کور نه بهر به خپلې جامې له خپل ځان څخه نه لرې کوي

پدې اړه رسول الله ﷺ خاصه منع فرمايلي ده رسول
الله ﷺ فرمايي :

مَا مِنْ امْرَأَةٍ تَضَعُ ثِيَابَهَا فِي غَيْرِ بَيْتِ زَوْجِهَا إِلَّا هَتَكَتِ السُّتْرَ
بَيْنَهَا وَبَيْنَ رَبِّهَا

ترجمه : هره ښځه چې كېږدي (له خپل ځان څخه)
جامې د خپل خاوند د كور نه بغير په بل كور كې
دې د خپل رب او خپل ځان په مينځ كې پرده ماته
كړه . (روا)

۷. چې خاوند يې په کور کې وي مېرمن به نفلي روژه نه نيسي

پدې اړه پوره تفصيل ددې سلسلې په څلورم کتاب کې په ممنوع روژو کې تېر شوی دی رسول الله ﷺ فرمايي :

لَا يَحِلُّ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَصُومَ وَزَوْجُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَلَا تَأْذَنَ فِي بَيْتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ الْحَدِيث

ترجمه : ښځې ته روا نه دي چې دا روژه ونيسي او خاوند يې په کور کې وي مگر دده په اجازه سره او دځاوند کور ته به چاته د راتلو اجازه نه ورکوي مگر دده په اجازه سره (رواه البخاري و مسلم)

۸. ترڅو چې خاوند اجازه نه وي کړې دده له مال نه به خيرات نه کوي .

ښځه به صرف دومره خيرات کوي چې خاوند ورته اجازه کړې وي او په خپل سر به د خاوند له مال څخه خيراتونه نه کوي پدې اړه رسول الله ﷺ فرمايي :

لَا تُتْفِقُ امْرَأَةٌ شَيْئًا مِنْ بَيْتِ زَوْجِهَا إِلَّا بِإِذْنِ زَوْجِهَا قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا الطَّعَامُ قَالَ ذَاكَ أَفْضَلُ أَمْوَالِنَا

ترجمه : ښځه به نه نفقه کوي د خپل خاوند له کور نه هېڅ شی مگر د خاوند په اجازه . له رسول الله ﷺ نه پوښتنه وشوه چې یا رسول الله ﷺ طعام هم نه؟ رسول الله ﷺ ورته و فرمایل دا خو زمونږ په مالونو کې بهترین مال دی . (صحیح الترمذی)

امام بغوي رحمه الله فرمایي : علماوو پدې اجماع کړېده چې د ښځې لپاره روا نه دي چې دا د خپل خاوند له کور نه څه خیرات کړي مگر د هغه په اجازه سره او که یې کومه ښځه وکوي نو دېته ورباندې گناه ورکول کیږي ثواب نه ورکول کیږي .

۹. د خاوند په فقر به صبر کوي.

په ښځه باندې د خاوند حق دی چې هغه به له ده سره دده په فقر باندې صبر کوي او د مسلماني ښځې په وړاندې د رسول الله ﷺ د کور ښکلی مثال پروت دی چې حضرت عائشه رضی الله عنها حضرت عروۍ ۷ ته فرمایل : د رسول الله ﷺ په کور کې به کله تر دوو میاشتو پورې اور نه بلېدو دی فرمایي ما ورته وویل : ای ترورې نو بیا مو گذاره په څه کوله؟ دې رضی الله عنها راته وویل : په دوو تورو شيانو اوبو او خورما او د رسول الله ﷺ څه گاونډیانو انصار وو د هغوی گډې (مېړنې) وې

نو رسول الله ﷺ ته به يې شوي را لېږلي او رسول الله ﷺ به بيا مونږ ته راکولي (متفق عليه)

۱۰. د خاوند سپکاوی به نه کوي

ښځه په خپلو الفاظو او خپلو کارونو د خاوند سپکاوی نه کوي بلکه ترڅو يې چې په وس پوره وي هغه ته به قدر ورکوي رسول الله ﷺ فرمايي: کله چې په دنيا کې يو نېک مسلمان ته خپله ښځه ضرر رسوي نو دجنت حوره يې ورته وايي: ضرر مه ورکوه الله ① د مړه کړه دا خو ستا سره صرف مېلمه دی زړه چې له تا څخه به مونږ ته را بېل شي (فتح الباري)

۱۱. خاوند يې چې کله خپلې بسترې ته وغواړي دا به ورځي .

ښځه که هرڅومره غصه وي او که هرڅو يې زړه له خاوند نه خفه وي چې هغه يې خپلې بسترې ته ور وغواړي دا به ورځي او د ورځې نورې مسئلې به شاته پرېږدي حضرت ابي هريره ⑦ روايت کړی دی هغه وايي چې رسول الله ﷺ فرمايل: إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيْهَا لَعَنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ

ترجمه : کله چې يو سړي خپله ښځه خپلې بستري ته ور وغوښته او دې له ورتلو څخه انکار وکولو نو خاوند په دې باندې په غصه شو او په همدې غصه کې يې شپه تېره کړه تر سبا پورې ملائکې پدې ښځه باندې لعنت وايي (صحيح الترمذي)

۱۲. خاوند ته حوصله ورکول

کله چې خاوند په تکليف کې وي دا به په خپلو الفاظو سره هغه ته حوصله ورکوي او هغه ته به ور په زړه کوي چې الله ① مالک دی او ټولې خزانې د هغه سره دي هغه به مونږ نه خرابوي او هغه به هرو مرو له مونږ سره مرسته وکوي

په خاوند باندې د مېرمن حقونه

۱. مېرمن ته ښونه كول .

د مېرمن په حقونو کې تر ټولو لمړی او مهم حق دی که چېرته مېرمن په ديني مسئلو کې او د الله ① د حقونو په پېژندلو د شريعت په مسئلو کې کمزورې وه نو خاوند به هغې ته درس ورکوي او هغه به د دين په فرائضو باندې پوه کوي .

الله ① فرمايي :

سورة التحريم آية ٦

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ
وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ.

ترجمه : ای مومنانو وساتي ځانونه او خپل اهل له داسې اور نه چې خاشاک به يې خلک او کاني وي په هغوی باندې سختې ملائکې ولاړې وي هغه ملائکې دا الله نا فرماني نه کوي او هغه څه کوي چې دوی ته يې امر کيږي .

په بل ځای کې الله ① فرمايي :

سورة طه آية ١٣٢

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا

ترجمه : خپل اهل ته په مانځه باندي امر كوه او په همدې باندي قائم اوسه .

نو پدې كې لويه فايده دا وي چې كله ښځه د الله ① په حقونو باندي پوه شوه بيا به د خاوند حقونه هم و پېژني او په كومه جامعۀ كې چې خلك او يا په كوم كور كې چې غړي يو د بل حقونه و پېژني او ساتنه يې وكوي هلته ژوند خوندور وي .

رسول الله ﷺ فرمايي :

رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّى ثُمَّ أَيْقَظَ امْرَأَتَهُ فَصَلَّتْ فَإِنْ أَبَتْ نَضَحَ فِي وَجْهِهَا الْمَاءَ وَرَحِمَ اللَّهُ امْرَأَةً قَامَتْ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّتْ ثُمَّ أَيْقَظَتْ زَوْجَهَا فَصَلَّى فَإِنْ أَبَى نَضَحَتْ فِي وَجْهِهِ الْمَاءَ. (ابو الداود و النسائي)

ترجمه : الله ① د رحم وكوي په هغه سړي باندي چې د شپې را پاڅيري مونځ وكوي او بيا خپله ښځه هم د مانځه لپاره را ويښه كړي او كه هغه د پاڅېدو نه انكار وكوي نو مخ ته يې اوبه ور وشيندي الله ① دې رحم وكړي په هغه ښځه باندي چې د شپې را پاڅيري مونځ وكوي او بيا خاوند هم را ويښ كړي او كه هغه د پاڅېدو نه انكار وكوي نو مخ ته يې اوبه ور وشيندي .

۲. خاوند که له ښځې نه خفه کيږي نو د کور نه به بل چېرته نه ځي چې دا په کور کې ددې امله پرېږدي چې دی ورته غصه شوی دی او که چېرته ورته غصه وو نو په کور کې د ننه دې اوسېږي دا په کور کې د ننه هجران په اړه الله ① فرمايي :

سورة النساء آية ۳۴

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا
حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِى
الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا.

ترجمه : سړي په ښځو باندې مسلط شوي دي ددې امله چې الله ① ځينې په ځينو باندې غوره پيدا کړي دي او همدارنگه ددې امله چې هغوى خپل مالونه مصرف کوي پس نېکې ښځې د خاوند په امر تلونکې وي او د خاوند په غياب کې د هغه د مال او د خپل عزت ساتونکې وي او هغه چې تاسې ورباندې پوه شئ چې هغوى سرکشي کوي نو نصيحت ورته وکوئ که په نصيحت سمې نه شوې نو په بستره کې ترينه جدا شئ وهل ورکړئ که يې ستاسې متابعت وکولو نو بيا ورسره د جنگ لپاره

بھانہ مه لتوئ بېشكه الله ① تر هرچا لور او لوى
ذات دى .

همدارنگه رسول الله ﷺ فرمايى :

وَلَا تَهْجُرْ إِلَّا فِي الْبَيْتِ

يعنى هجران او بېلتون مه كوه مگر په كور كې .
نو كه په څه خبره باندې مېړه خپلې بڼې ته غصه
وي نو په كور كې دې له يوې كوتې نه بلې ته لاړ
شي .

د مېرمن ددې حق له امله هغه كسان ملامت دي چې
هغوى هروخت د خپلو ملگرو سره بهر په بازار كې
او يا پاركونو كې او يا په حجرو كې ناست وي
او مېرمن يې په كور كې يوازې پرېښي وي دوى
بيا د شپې ناوخته كور ته ځي او هلته داسې
بڼكاره كوي چې دى زيات غصه دى او هېچاته اجازه
نه وركوي چې له ده څخه پوښتنه وكوي ته چېرته
وي؟ .

۳. د مېرمن سره د كور په كار كې
مرسته مستحب ده .

د حضرت عائشې رضی الله عنها په يو حديث كې د
رسول الله ﷺ په اړه هغه مبارکه رضی الله عنها
فرمايى رسول الله ﷺ به چې په كور كې وو نو د
اهل په كوم كار كې به اخته وو تردې چې اذان
به وشو بيا به مانځه ته لاړو په بل روايت كې

حضرت عائشه رضی الله عنها فرمایي رسول الله به په کور کې کارونه کول خپلې جامې به یې ګنډلې د حضرت عائشې رضی الله عنها په بل روایت کې دي چې رسول الله ﷺ ستاسې په شان یو بشر وو خپلې جامې به یې پیوند کولې خپله ګډه (مېړه) به یې لوشله او د خپل ځان خدمت به یې کولو (رواه احمد)

نو چې خاوند په خپل کور کې د مېرمن سره د کور په کارونو کې مرسته وکوي طعام تیار کړي ، شربت جوړ کړي که مېرمن یې جوړه وي او که بېماره وي نو د کور په کارونو کې ورسره مرسته کول مستحب دي .

٤. د ښځې سره نرمي کول

خاوند باید په ښځه باندې مهربان وي اود ښه زړه خاوند وي د ښځې په وړاندې نرم وي او که د هغې نه کومه غلطې کیږي ښځه انسان وګڼي او غلطې ورته معاف کړي رسول الله ﷺ د خپلو مېرمنو سره همداسې نرم وو کله کله به د بشریت د تقاضا مطابق هغوی ورته سختې خبرې وکولې لکن رسول الله ﷺ به هغوی ته هېڅ نه ویل او مېرمن به یې عاجز مخلوق ګڼلو او معاف کولې به یې یو وخت چې د حضرت عائشې رضی الله عنها او د رسول الله ﷺ په مینځ کې یوه خبره راغلې وه نو د

دواړو په مينځ کې يې فيصلې ته د حضرت عائشې رضی الله عنها والد حضرت ابو بکر صديق ⁷ راغوښتي وو نو معنی يې دا وه چې رسول الله ﷺ خپلې مېرمن ته په مينه سره قناعت ورکول غوښتل او خپله خبره يې په هغه باندې نه تحميل کوله چې کله د خبرو وخت شو رسول الله ﷺ ورته وويل : ته خبره کوي او که يې زه وکوم؟ دې رضی الله عنها ورته ويل ته خبره وکوه لکن رښتيا به وايي! حضرت ابو بکر صديق رضی الله عنه په مخ داسې خپېړه ورکړه چې په خوله کې يې وينې را پيدا شوې او ورته يې وويل اې د ځان دښمني نو ولې رسول الله ﷺ به رښتيا نه وايي؟ دې مبارکې زر رسول الله ﷺ ته ور توپ کړل او هغه صلی الله عليه وسلم ته يې له خپل پلار نه پناه وروړه او دهغه صلی الله عليه وسلم تر شاه کېناسته . رسول الله ﷺ ورته وويل : ته مونږ ددې لپاره نه يې را غوښتي او دا مو لتا څخه نه غوښتل (رواه البخاري)

سره ددې چې پدې وخت کې يې د رسول الله ﷺ سره يو ډول دعوه روانه وه لکن چې پلار يې غصه شو نو بېرته يې پناه رسول الله ﷺ ته وروړه ځکه دا مبارکه رضی الله عنها پوهېده چې رسول الله ﷺ بيا هم په دې باندې څومره مهربان دی .

۵. خاوند به بیا بیا ښځې ته طلاق نه یادوي .

اکثر مېړونه چې غصه شي نو ډېر زر خپلې مېرمن ته وایي گوره پرېږدم دې ، د پلار کره به د ولېږم ، بې کوره کوم دې او یا ورته وایي طلاق به درکړم نو ددې بد اثر دا وي چې ښځه پدې کور کې خپل ځان د کور مالکه نشي گڼلی ځکه د هغې په دماغو کې د خبره ځای ونیسي چې کله هم زما خاوند وغواړي نو ما لدې کور څخه بې برخې کولی شي او بل هغه کسان چې په خوله کې طلاق لفظ ډېر اړوي را اړوي نو کله د هغه څخه واقع کېدلی هم شي مسلمان او نېک خاوند باید ژبه ددې ټکي څخه وساتي چې نه د ټوکي په رقم او نه د غصې په حالت کې دده په ژبه راشي .

۶. کوم حقونه چې د خاوند په مېرمن دي هغه ټول حقونه د مېرمن په خاوند هم دي پدې اړه الله فرمایي :

سورة البقرة آية ۲۲۸

وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

ترجمه : بېشکه د دوی (ښځو) لپاره په تاسې باندې دومره حق دی لکه ستاسې چې په هغوی

باندي دی او د سړيو لپاره په دوی باندي لوړه درجه ده الله ① غالب او د حکمت خاوند دی .
 نو چې کومې تقاضې سړی له خپلې ښځې نه کوي همداسې تقاضې هغه هم له خپل خاوند څخه لري او ما هسې د نمونې په ډول یو څو حقونه د مېرمن او یو څو حقونه د خاوند له اړخ نه ذکر کړل دا ټول نه دي ...

طلاق

د طلاق تعريف

طلاق په لغت کې خلاصولو ته وايي د قيد لرې کولو ته وايي عرب وايي اطلقت الاسير (بندې مې خوشې کړو) او په اصطلاح کې د نکاح د عقد ختمول او د ښځې او خاوند په مینځ کې د ښځې والي او خاوند کېدلو رابطه پای ته رسول دي یا په صریحو الفاظو سره (ته طلاقه یې، دده ښځه طلاقه ده، ده خپله ښځه طلاقه کړه، ما ته طلاقه کړې او داسې نور) او یا په کنایي الفاظو سره چې نیت د طلاق ورسره وي.

تاسې ولوستل چې طلاق د ښځې او خاوند په مینځ کې د نکاح د عقد ختمولو ته وايي لکن مخکې ددې چې د طلاق په مسئلو کې ور ننوزم دلته یوه یادونه کول ضروري بولم هغه دا چې ځینې خلک اوس هم پدې نظر دي چې د طلاق مشروعیت د ښځې د حقونو سلب کول دي او له هغې سره زیاتې دې پدې اړه ویل غواړم چې طلاق د هغه قادر او عالم ذات له لوري روا کړل شوی دی چې هغه د هر نفس په هر حرکت ښه پوهیږي او هغه یوازې هغه ذات دی چې د خپل مخلوق په اړه داسې فیصله کولی شي چې له هره اړخه د مصلحتونو سره برابره وي په اسلام کې چې طلاق روا گڼل شوی دی دا روا والی د ډېرو فسادونو مخه نیسي ډېر ځله په یوه کورنۍ

کې ۲۴ ساعته د جنگ او لانجې نه بغير نور څه نه چليري او ددې جنگونو له امله د ښځې او خاوند او د کورنۍ د نورو غړو ژوند لکه د بنديځانې داسې وي نو د داسې مشکلاتو د ختمولو لپاره الله ① ښکلي لار طلاق را پيدا کړې ترڅو دا کورنۍ د داسې حالت نه وباسي او بيا هم طلاق په خپله نه واقع کيږي اختيار يې د کورنۍ د غړي (خاوند) په لاس کې دی چې کله هغه ضرورت محسوس کړي نو طلاق به واقع کړي پدې اړه څو نکتو ته ستاسې پام را گرځوم.

د طلاق د روا والي حکمت

۱. اسلام طلاق په دريو مرتبو تقسيم کړی دی او په يو ځل نه واقع کيږي تردې چې خاوند اول ځل طلاق واچوي په شخړه او لانجه کې شريک دواړه طرفونه (ښځه او خاوند) پوه شي چې مونږ څه کوو؟ او که دا شخړه همداسې روانه وساتو انجام به يې څه وي نو په خپلو خطاگانو به دوهم نظر وکوي او د اصلاح کولو کوښښ به يې وکوي او ددې اول طلاق نه وروسته چې خاوند خپلې ښځې ته په قول او يا عمل سره رجوع وکوي نو خبره ختمه شي که بيا هم د کور مشکلات روان وي نو خاوند چې دوهم طلاق واچوي نو بيا هم د ښځې او خاوند په مينځ کې صرف د عقد او نکاح نوي کول په کار وي نو چې يو ځل دواړه سره جدا شي نو کېدای شي

بيا دواړه طرفونه په خپلو نقصانونو باندې پوه شي او دواړه به رضا شي او نکاح به له سر نه کړي الله ① ددې طلاق په اړه فرمايي :

سورة الطلاق آية ۲۲۹

الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ

ترجمه : طلاق دوه ځلې دی بيا يا په ښه توگه ساتل دي او يا په ښه توگه پرېښودل دي .

يعني طلاق صرف د مشکلاتو د حل لپاره داسې دی لکه انسان چې د بيماري نه د ځان خلاصولو په موخه يوه ډېره ترخه او بد خونده دوا خوري داسې ترخه او بد خونده دوا چې د انسان څو پورې وس وي دهغې نه ځان ساتي او چې پوه شي چې ددينه بغير مې بل حل نشته نو بيا همدا دوا وخوري او د بيماري نه ځان خلاص کړي مخکې ددې چې ددې بيماري اثر په ټول بدنې کې خپور شي .

نو الله ① په څومره مهربان شکل ويلي دي چې يا په ښه توگه د خپلې مېرمن ساتل او يا په ښه توگه چې ظلم ورسره نه وي او يو پر بل زياتی نه وي پرېښودل دي .

۲. شريعت په هغه الفاظو کې چې طلاق واقع کوي تقسيم کړی دی صريحو او کنايو الفاظو ته نو هغه چې صريح دي هغه يو څو الفاظ دي او نور کنايي الفاظ د مثاله په ډول څه د پلار کور ته د لاره شه ، څه چېرته چې د زړه غواړي هلته لاره شه او داسې نور طلاق نه واقع کوي ترڅو تلفظ

کونکی ونه وایي چې پدې سره زما نیت د طلاق وو او ترڅو چې دده ورسره د طلاق نیت نه وي نو طلاق واقع نه دی .

۳. تجربې ثابته کړېده چې انساني طبیعتونه ټول په یوه ډول نه دي ډېر فرق وي پکې او چې د دوو کسانو طبیعتونه سره برابر نشي دوی په یو ځای ژوند نشي کولی د دوی په مینځ کې به ټول عمر مشکلات وي نو که چېرته شریعت د دوی په مینځ کې لاره نه وای پرېښودې نو دوی به پخپله ځان ته تردې نه خطرناکه لاره غوره کوله چې یا به یې سرحد خیانت ته رسېدو ښځې به له خاوند سره تر خپلې وسې خیانت کولو دده په عقد کې به وه او دده په کور کې به وه له ده سره به یې خیانت کولو او یا به یې دده سره لوی خیانت کولو دده د علم نه بغیر به له بل چا سره تله یا به خاوند ددې ښځې د ساتلو سره له بل چا سره تعلقات ساتل او له خپلې مېرمن سره به یې خیانت کولو او یا به ددې مشکلاتو سرحد دېته رسېدو چې خاوند به مجبور کېدو چې مېرمن یې قتل کړي وای او یا ښځې خاوند قتل کړی وای ځان یې یو له بل نه خلاص کړی وای نو شریعت ددې خطرناکو لارو ته د ضرورت د نه پیدا کېدو لپاره دا د امن نه ډکه لاره روا کړه چې طلاق دی کله چې دوی سره تنګ شي او دوی پوه شي چې مونږ په شریکه ژوند نشو کولی نو یو بل به پرېږدي .

٤. د طلاق نه مخکې د واده په کېدلو کې شریعت خو مرتبې جوړې کړې دي ددې لپاره چې خاوند په هره مرتبه د تېرېدلو په وخت کې فکر وکوي چې آیا مخکې لارشم او کنه ، ددې مېرمن سره زه وخت تېرولی شم او کنه شریعت اول خطبه ایښې ده خاوند به د مېرمن کور ته د واده پیغام ور لېږي نو ددې پیغام لېږلو نه وړاندې به خاوند پوره فکر کوي چې آیا دا د نکاح پیغام لېږل زما لپاره ښه خبره ده او کنه مناسب کار دی او کنه ددېنه وروسته یې د نکاح د تړلو مرتبه په مخ کې شته او که چېرته د د پیغام په لېږلو پېښېمان وو نو اوس به لږ نور فکر هم وکوي چې کله یې یقین وو چې دا کار غوره دی نو اوس به عقد وکوي بیا شریعت ورته د دواړوو خواوو نه حقوق تعین کړي دي چې د نکاح د بحث په آخر کې مونږ مختصره اشاره ورته وکوله چې ښځه او خاوند دواړه د یو بل حقونه وپېژني او مراعات یې وکوي بیا هم د طلاق واقع کېدو تصور له مینځه ځي او بیا لکه مخکې چې تېر شول اول ځل طلاق چې واقع شي نو هېڅوک د کور نه بهر ورباندې نه خبریږي او په دوهم ځل لږ سخت شي چې نوې نکاح ته پکې ضرورت شي او دریم ځل یې ډېره وروستنی مرتبه ده چې ښځه او خاوند په مکمله توګه سره بېل شي .

٥. کله چې خاوند اول ځل طلاق واچوي نو تر اوسه پورې د خاوند پکې مکمل حق شته داسې حق

چې څوک يې هم په زور د خاوند څخه نشي اخستلی او چې خاوند ورته په قول يا عمل سره رجوع وکوي نو ټول مشکلات ختم شول الله ① فرمايي :

سورة البقرة آية ۲۲۸

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا
وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ

ترجمه : طلاقې شوې ښځې به انتظار کوي تر دريو
حيضونو پورې او که چېرته دوی په الله ① او د
قيامت په ورځ ايمان لري نو دوی ته روا نه دي
چې دوی هغه څه پټ کړي چې الله ① د دوی په رحمونو
کې پيدا کړي دي او د دوی خاوندان ډېر مستحق
دي کچېرته دوی د اصلاح اراده لري او د دوی
لپاره په خاوندانو باندې همدومره حقونه دي
لکه د خاوندانو چې په دوی باندې دي او شته
سړيو ته په دوی باندې (د بهتري) يوه درجه او
الله ① غالب او د حکمت خاوند دی.

۶. د اسلام دين د دينونو په مينځ کې يوه
متوسطه لاره ده نه پکې مطلق پاتې دی لکه په

یهودیت کې او نه پکې حرام دی لکه په عسائیت کې بلکه روا کړل شوی دی .

۷. څرنگه چې نارینه په واده باندې مصرفونه کړي وي مهر او نور مالي مصارف یې برداشت کړي وي او که چېرته ددې ښځې سره د نکاح تعلق ختم کړي نو ورته اسانه به نه وي چې بله پیدا کړي او بیا چې پیدا یې کړي هم هغې ته به مهر ورکوي او نور مصارف به ورباندې کوي نو ددې امله به سړی ډېر کوښښ کوي چې د نکاح تعلق له موجوده ښځې سره وساتي ددې امله د طلاق حق سړي ته په لاس کې ورکړل شوی دی او ښځه څرنگه چې هرځل نکاح کوي نو دا به مهر اخلي او داسې نورې تحفې به اخلي نو که هغې ته په لاس کې د طلاق حق ورکړل شوی وای کېدای شي هغې زر واقع کړی وی همدارنگه تجربې ثابته کړېده چې ښځه تر سړي نه د لږ صبر خاونده وي او په احساساتو کې زر راځي او د ښځې په نسبت سړي تر ډېره حده پورې برداشت او حوصله لري نو سړي ته په لاس کې د طلاق اختیار ورکول د مصلحت سره برابر دي .

۸. کله کله طلاق ته د ښځې ضرورت کیږي هغه له خاوند نه غواړي چې دېته طلاق ورکړي او کله قاضي د دوی په مینځ کې طلاق واقع کوي او یا د خاوند څخه غواړي چې دېته طلاق ورکړي کل چې هغه په څه ډول د مېرمن د حقونود پوره کولو نه عاجز او قاصر وي .

۹. لږ وروسته به راشي چې طلاق داسې عام هم نه دی پاتې هر ډول طلاق د شریعت له نگاه نه غوره کړل شوی عمل هم نه دی طلاق په مختلف ډوله دی او اصل په طلاق کې حرمت دی ترڅو چې ضرورت ورته نه وي نو حرام دی لکن وروسته شریعت داسې حالتونه بیان کړي دي چې دهغې حالتونو له امله کله مباح، کله مستحب او کله بیا مکروه وي نو چې کله هم روا کيږي د حالاتو د تقاضا له امله روا کيږي .

۱۰. د طلاق نه وروسته هم شریعت دهغې د عدت تر تېرېدلو پورې عزت ورکړی دی خاوند به ورباندې مصرف کوي که ماشوم یې په غېږ کې وو دېته به دهغې په خدمت هم پیسې ورکول کيږي او هغه ماشوم ته چې شودې ورکوي د خاوند نه د هغې په بدل کې هم پیسې غواړي او خاوند یې د شریعت له نگاه نه مجبور دی چې هغه مصرف ومني او وريې کړي.

د طلاق حکم .

ترڅو پورې چې ورته ضرورت نه وي د طلاق د اچولو نه منع شوېده ځکه په دې کې یو نفس (د زوجې نفس) ته بې‌غیر د کومې خطايې نه ضرر ور رکول دي او شریعت کله هم د داسې کار اجازه نه ورکوي .

همدارنگه مخکې تېر شول چې نکاح د الله ① له نعمتونو څخه ده او بغير د ضرورت نه طلاق ددې نعمت کفران او نا شکري ده کومه چې د اسلام له نظره حرامه ده .

د طلاق ارکان

د طلاق رکنونه درې دي :

۱. طلاق اچونکی

دا به مکلف انسان وي .

۲. هغه بڼه چې طلاق ورته اچول کېږي .

۳. د طلاق صریح لفظ او یا کنایې لکن د طلاق د

نیت سره به موجود وي .

د طلاق قسمونه

طلاق په دوه ډوله دی

۱. سني

۲. بدعي

طلاق سني په دوه ډوله دی .

۱. طلاق سني احسن

طلاق سني احسن دادی چی خپله مېرمن په یو طلاق په داسې طهر کې (د حیض نه په وروسته پاکي کې) طلاقه کړي چې ده ورسره د حیض نه وروسته جماع نه وي کړې او بیا یې پرېږدي چې عدت یې تېر شي او یا حامله وي چې حمل یې ښکاره شوی وي .

۲. طلاق سني حسن

هغه طلاق دی چې خپلې ښځې ته په داسې طهر (دحیض نه وروسته پاکي) کې یو طلاق ورکړي په بل طهر کې بل ورکړي او په بل طهر کې بل طلاق ورکړي چې درې پوره شي ښځه په کامله معنی ددې خاوند څخه اجنبیه شي (محیط السرخسي)
طلاق بدعي هم په دوه ډوله دی

۱. بدعي د شمار له امله

۲. بدعي د وخت له امله .

۱. بدعي د عدد له امله هغه طلاق وي چې په يو طهر کې په يو وخت کې په يو ځل په يوه جمله ورته درى طلاقونه ورکړي او يا ورته په يو ځای په د ريو جملو ويلو سره ورته درى طلاقونه ورکړي او يا په يو طهر کې ورته دوه طلاقونه په يو ځای ورکړي نو چې داسې وکوي طلاق يې واقع دی او طلاق اچونکى گنهگار دی .

۲. دوهم ډول بدعي هغه طلاق دی چې داسې ښځه چې ده ورسره جماع کړې وي د حيض په حالت کې او يا په داسې طهر کې چې ده ورسره جماع کړې وي طلاقه کړي نو که داسې يې وکول هم طلاق واقع دی لکن بيا هم دده لپاره مستحب ده چې رجوع ورته وکوي بلکه ورباندې واجب ده چې رجعت وکوي (الكافي)

د چا طلاق واقع کيږي؟

⇐ هر خاوند چې عاقل او بالغ وي طلاق يې واقع کيږي نو د ماشوم طلاق نه دی صحيح او همدارنگه د ليوني طلاق نه واقع کيږي .

⇐ که څوک په توکه کې او يا په مسخرو کې طلاق ورکړي نو طلاق واقع کيږي همدارنگه که د چا نه خبر غلطه شوه (ده يو څه ويل او مېرمن ته

يې په خوله راغلل چې ته طلاقه يې) بيا يې هم طلاق واقع دی (محيط السرخسي)

 همدارنگه که چا ښځې ته په عربي وويل (انت طالق) يعني ته طلاقه يې او دی ددې خبرې په معنی نه پوهېدو بيا هم طلاق واقع دی همدارنگه که په هره ژبه يې ورته وويل او دی د هغې ژبې ددې جملې په معنی نه پوهېدو نو دا نه پوهه د طلاق واقع کېدل نه منع کوي (عالمگيري)

 د ماشوم طلاق نه واقع کيږي اگر که هغه هرڅو هوښيار هم وي ، همدارنگه د ویده سړي طلاق ، د لېوني طلاق او د هغه کس طلاق چې هغه بې هوشه وي او نه پوهېږي چې څه وايي نه واقع کيږي (فتح القدیر)

 که په خوب کې څوک غږېدل او ښځې ته يې طلاق ورکړو بيا چې را وېښ شو ښځې ته يې ويل په خوب کې مې طلاقه کړې بيا يې هم طلاق نه دی واقع او که يې ورته وويل چې هماغه د خوب طلاق مې صحيح دی او يا يې ورته وويل چې هماغه طلاق زه عملي کوم نو بيا طلاق واقع دی . (عالمگيري)

 که ماشوم طلاق ورکړو نو طلاق نه دی واقع او چې کله بالغ شو اوس يې وويل چې هماغه د ماشوم توب طلاق واقع کوم نو نه طلاقيږي ترڅو يې د بلوغ نه وروسته بيا طلاقه نه کړي .

⇨ د طلاق لپاره وکیل نیول هم صحیح دي چې څوک وکیل ونیسي چې دده ښځه طلاقه کړي او هغه یې طلاقه کړي نو طلاق واقع دی او که څوک د طلاق لپاره ماشوم وکیل کړي او هغه ماشوم طلاق واقع کړي نو دا طلاق صحیح دی (التارخانیة)

⇨ هغه کس چې د شرابو یا بل کوم مخدر شي د خوراک یا څښاک نه نشه شوی وي دهغه طلاق واقع کیږي (محیط)

⇨ هغه کس چې مجبور کړل شي او په زور باندې شراب ورباندې وڅښل شي او بیا نشه شي طلاق واچوي پدې کې اختلاف دی لکن صحیح خبره داده لکه په ده چې حد لازم نه دی نو همداسې یې طلاق او نور تصرفات نافذ نه دي (فتاوی قاضي خان)

⇨ هغه کس چې په سر باندې ضربه وخوري او ددې سره یې عقل کار پرېږدي پدې وخت کې یې که طلاق واچولو طلاق یې نه واقع کیږي (فتاوی قاضي خان)

د طلاق واقع کېدل

لکه مخکې چې تېر شول د طلاق لپاره دوه ډوله الفاظ دي یو ډول صریح الفاظ دي چې هغه په هر صورت کې طلاق واقع کوي او بل ډول کنایي الفاظ دي د هغوی سره چې د طلاق نیت ملگری نه شي طلاق نه واقع کوي .

د طلاق صريح الفاظ

↪ صريح الفاظ د مثال په ډول لکه چې ورته ووايي : ته طلاقه يې ، اې طلاقې، ما ته طلاقه کړې پدې الفاظو سره يو رجعي طلاق واقع کيږي ددې لفظ سره نيت کار نه کوي اگر که ده د ډېرو نيت کړی وو بيا هم صرف يو طلاق واقع کيږي .

↪ که يې ورته وويل ته طلاقه يې ، ته طلاقه يې ، ته طلاقه يې نو پدې سره درې طلاقه واقع کيږي او ښځه په مکمله توگه جدا کيږي او که يې وويل چې په اول طلاق سره زما مطلب طلاق وو او په دوو نورو سره زما مطلب صرف دا وو چې دا په ښه توگه پوه کړم او په هغو وروستنيو دوو سره مې د بل طلاق اراده نه وه کړې نو که په قضاء کې دعوه وه نو قاضي دده خبره نه مني او دده او د الله ① په مينځ کې يې دا خبره کار کوي .

↪ هغه مېرمن چې نکاح ورسره شوې وي او جماع ورسره نه وي شوې نو د هغې په حق کې يو طلاق طلاق بائن دی او هغه په يوه طلاق سره له خاوند څخه جدا کيږي .

↪ که چا وويل ددې کلي ښځې ټولې طلاقې دي او دده ښځه هم په همدې کلي کې وه نو دده ښځه

طلاقه ده همدارنگه که یې د کلي په ځای ښار
او یا ملک یاد کړو (فتاوی قاضي خان)
☞ که خاوند خپلې ښځې ته وویل : طلاق دې
درواخله هغې ورته وویل وامي خستو نو طلاق
واقع دی . (عالمگیری)

☞ که چا خپلې ښځې ته ویل غوښتل (ته طلاقه یې
په دریو طلاقونو سره) نو صرف دومره یې وویل
ته طلاقه یې مخکې ددې چې ووايي (په دریو
طلاقونو سره) نو چا یې په خوله لاس ور کېښود
او منع یې کړو نو صرف یو طلاق واقع کیږي .
(محیط السرخسي)

☞ که یې ورته وویل چې ته سبا ته طلاقه یې نو
چې کله سحر را وخیږي نو ښځه طلاقه کیږي او
که یې وویل چې زما مطلب دا وو چې د سبا په
آخر کې نو دده دا نیت به منل کیږي .
(عالمگیری)

☞ که یې ورته وویل چې د ېکشنبې په ورځ طلاقه
یې نو راتلونکې یکشنبې به ترېنه مراد کیږي
.

د طلاق کنایي الفاظ

☞ کنایي الفاظ هغه دي چې نیت ورسره وي طلاق
ورباندې واقع کیږي د مثال په ډول چې ورته
ووايي ستا واک ستا په خپل لاس کې دی نو که
یې نیت د طلاق وو پدې جمله سره طلاق واقع

کیري او که یی نیت د طلاق نه وو نو بیا نه واقع کیري .

⇐ همدارنگه ورته ووايي ته خپل عدت تېر کړه ،
لما څخه بهر شه ، لما څخه پاڅېږه ، ټکری په
سر کړه ، لما څخه پرده وکوه ، حرامې ، لما
څخه بائنه شوې دا ټول الفاظ که پداسې حالت
کې ورته ووايي چې دواړه په ښه سم د خوشحالی
په حالت کې وي نو ترڅو چې نیت ورسره نه شي
نو طلاق نه واقع کیري .

په ليک کې طلاق

☞ که په ليک کې ښځې ته طلاق ور ولېږي نو هم طلاق واقع کيږي او ددې دوه صورتونه دي يو دا چې په خط کې صرف ورته وليکي (ته لما څخه طلاقه يې) نو د کومې ورځې نه چې دا خط لېکل شوی دی ښځه طلاقه شوېده او د همدې ورځې نه به خپل عدت شماري او که يې ورته وليکل (کله چې زما دا خط تاته ورسېږي نو ته طلاقه يې) پدې صورت کې ترڅو چې دېته خط نه وي رسېدلی دا طلاقه نه ده او چې کله خط ورته ورسېږي نو د هغې ساعت نه دا طلاقه ده او عدت يې هم له همدې ساعت نه حسابيږي . (عالمگيري)

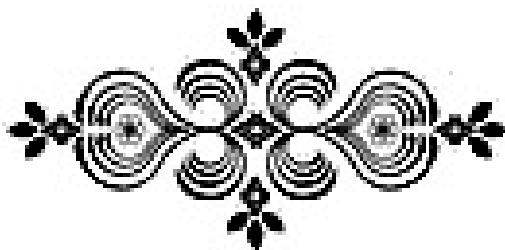
☞ او که په ليک کې يې ورته وليکل (ته طلاقه يې ان شاء الله) نو طلاقه ده او که يې ان شاء الله ترېنه جدا ليکلي وو بيا طلاقه نه ده . (عالمگيري)

☞ که يې په خط کې ورته ليکلي وو چې کله زما دا خط تاته ورسېږي نو ته طلاقه يې دا خط د ښځې پلار ته ورسېدو او هغه دا خط وشکولو که د ښځې پلار د ښځې د ټولو کارونو متصرف وو او د هغې لپاره يې کار کولو نو طلاقه ده او که هغه ددې د کارونو متصرف نه وو نو بيا نه ده طلاقه .

◀ او که یې پلار د کارونو متصرف نه وو لکن د شکولو نه وروسته یې خط دېته ورورو نو که هغه خط لوستل کېدو نو بیا هم دا طلاقه ده او که نه لوستل کېدو بیا طلاقه نه ده (فتاوی قاضي خان)

◀ که څوک مجبور کړل شو چې طلاق واچوي نو د امام ابي حنیفه رحمه الله په مذهب بیا هم طلاق واقع کیږي لکن که چا څوک مجبور کړل ولیکه دا چې فلانی د فلانی لور زما فلانی د فلانی له زوی نه طلاقه ده نو ده دهغه زور له امله ولیکل نو ښځه ورباندې طلاقه نه ده (فتاوی قاضي خان)

◀ که چا یو خط ولیکلو او په هغه کې یې خپلې مېرمن ته ولیکل چې ته طلاقه یې بیا یې بل چاته وویل چې ددې نه یو بل نقل راته ولیکه نو هغه کس پدې خط کې ټول الفاظ په بل خط کې هم نقل کړل او دواړه یې بېل بېل ښځې ته را ولېږل نو چې کله دا دواړه مېرمن ته را ورسېدل نو مېرمن په دوو طلاقونو سره طلاقه شوه په قضاء کې به همداسې فیصله کیږي .

مېرمن ته د طلاق حق ورکول

☞ که چا خپلې مېرمن ته وویل ته خپل ځان طلاق کړه نو پدې سره طلاق نه واقع کیږي لکن صرف دومره خبره ده چې د طلاق حق اوس بشخې ته ورکړل شو او هغه مخکې لدې چې ددې مجلس څخه پاڅیږي د خپل ځان د طلاقلو حق لري اگر که دا مجلس یوه ورځ او یا دوه ورځې اوږد شي بیا هم د طلاق حق اوس د مېرمن په لاس کې دی او د خاوند لپاره دا حق هم نشته چې اوس دا حق له مېرمن څخه بېرته واخلي همدارنگه که خاوند له مجلس څخه پاڅېدو لکن بشخه تراوسه په مجلس کې وه بیا هم دا چې ترڅو پورې ناسته ده د طلاق اختیار یې په لاس کې دی (الجوهرۃ النيرة)

☞ او که ددې مجلس نه پاڅېده او یا یې په کوم کار کې شروع وکوله د سر گمنځ کول یې شروع کړل ، خوراک یې شروع کړو ، ویده شوه له دې مجلس نه په کوم کار پسې پاڅېده نو دا اختیار یې له لاس نه ووتلو (السراج الوهاج)

☞ که په دې مجلس کې یې اوبه وڅښلې نو بیا یې هم صرف د اوبو په څښلو دا حق د طلاق له دې څخه نه ساقط کیږي د طلاق حق یې تر اوسه پورې لا پاتې دی همدارنگه که یې لږ شی کومه میوه او یا بل شی وخورل نو تر اوسه پورې یې اختیار ساقط نه دی (التبيين)

که دې وویل چې زما گواهان په کار دي ورشه گواهان راوله او یا مې پلار راته راوله چې زه ورسره مشوره وکوم او دا کېناسته چې هغوی راشي انتظار یې ویسته نو بیا هم تر اوسه پوې ددې اختیار په لاس کې دی همدارنگه که ناسته وه تکیه یې وکوله او یا په کېناستو باندې ویده شوه نو پدې کارونو باندې یې اختیار له لاسه نه وزي (عالمگیری)

ایلاء

ایلاء دېته وایي چې څوک د خپلې مېرمن څخه قسم وکوي چې دی به هغې ته نه ور نېږدې کیږي نو که تر څلورو میاشتو پورې ور نېږدې نه شو نو د دوی په مینځ کې یو طلاق واقع شو او که پدې څلورو میاشتو کې ور ته نېږدې شو نو طلاق نه واقع کیږي لکن دی په قسم کې حانث شو د قسم کفاره به ورکوي چې لسو مسکینانو ته خوراک ورکول او یا درې روژې نیول او یا یو غلام ازادول دي .

الله ① د ایلاء په اړه په قران کریم کې فرمایي :

سورة البقرة آية ۲۲۶ و ۲۲۷

لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ .

ترجمه : هغه کسان چې خپلو مېرمنو ته د
نزدیکت نه قسم وکوي په هغوی باندې د انتظار
د څلورو میاشتو که پدې زمانه کې د خپل قسم نه
رجوع وکوي نو الله ① بشونکی او مهربان دی او که
یې د طلاق اراده وکوله نو بیا هم الله ① اوري او
پوهیږي .

د ایلاء لپاره هم الفاظ دي د مثال په توګه
ورته یې وویل والله زه تاته نه درنېږدې کیرم ،
زه لتا سره جماع نه کوم ، زه تا نه وطی کوم ،
زه لتا نه د جنابت غسل نه کوم ، زه ستا بکارت
له مینځه نه ورم نو پدې ټولو الفاظو سره
ایلاء کیږي (محیط السرخسي)

خلع

خلع هم د نکاح ختمول دي لکن پدې ختمولو کې د خلع لفظ استعمال شوی وي او خلع دېته وایي چې ښځه له خاوند څخه وغواړي چې دېته طلاق ورکړي او چې خاوند طلاق ته رضا نه وي نو هغه د مېرمن څخه څه شی وغواړي او د هغې په بدل کې مېرمن ته طلاق ورکړي او هغه دده څخه ازاده شي په خلع سره داسې طلاق واقع کیږي چې دهغې نه وروسته ښځه او خاوند یو له بل نه جدا وي یعنې خاوند نشي کولی د خلع نه وروسته مېرمن ته رجوع وکوي ترڅو چې هغه رضا نه وي چې له ده سره بېرته نکاح وکوي.

الله ① د خلع په اړه په قران کریم کې هم فرمایلي دي چې کله ښځه او خاوند پدې پوه شي چې زمونږ ژوند نه تیريږي نو بیا گناه نشته که ښځه د خاوند څخه وغواړي چې دې ته طلاق ورکړي او خاوند له مېرمن څخه څه مال وغواړي او دواړه اړخونه په یو خاص شي او یا مبلغ باندې سره رضا شي .

الله ① فرمایي :

سورة البقرة آية ۲۲۹

فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُؤَيِّمََا حُدُودَ اللَّهِ ۖ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ ۖ
تِلْكَ حُدُودُ

اللَّهُ فَلَا تَعْتَدُوا بِآءٍ وَ مَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
(۲۲۹)

ترجمه : که تاسې و ډار شوی چې تاسې به د الله ① حدود قائم نشي کړلی نو بیا په تاسې گناه نشته په هغه څه کې چې مېرمن یې خاوند ته ورکوي (د ځان د ازادولو لپاره) ① دا د الله ① حدونه دي تاسې ددې څخه تجاوز مه کوئ څوک چې د الله ① د حدونو څخه تجاوز وکوي هغوی ظالمان دي .
په خلع کې به مېرمن خاوند ته څه شی ورکوي؟
کوم شی چې د بڼې مهر صحیح کېدلی شي هغه په خلع کې هم ورکول کېدلی شي (الهدایة)

په مال باندي طلاق

که چېرته خاوند مېرمن ته وېل چې زه به تاته دومره مال درکړم او تا به طلاقه کړم نو دا طلاق هم صحيح دی او خومره مال چې ددې لپاره یاد کړل شوی وو هغه به ورکوي او طلاق هم طلاق بائن دی (الهدایة)

ظهار

ظهار دېته وايي چې خوک د خپلې مېرمن ټول ځان او يا کوم مهم اندام چې کله کله هغه یاد کړل شي مراد ترېنه ټول بدن وي د داسې چا سره مشابه کړي چې هغه دې سړي ته په حرمت ابدي سره حرامه وي که هغه نسبي حرمت وي او يا رضاعي او يا د خسرګنۍ حرمت وي (فتح القدیر)

د ظاهر په اړه الله ① فرمايي :

سورة المجادلة آية ۲.

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَائِهِمْ مَا بُنِ أُمَّهَاتِهِمْ ۖ إِنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِلَّا إِلَىٰ وَلَدْنِهِمْ ۖ وَ إِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَ زُورًا ۖ وَ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ (۲) وَ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ۖ ذَلِكُمْ تُوَعِّظُونَ بِهِ ۖ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (۳) فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

مُتَتَابِعِينَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامَ سِتِّينَ
مِسْكِينًا ۖ ذَلِكَ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۖ وَ
لِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۴)

ترجمه : هغه کسان چې ظاهر کوي له خپلو مېرمنو
څخه دا مېرمنې د دوی مورانې نه دي بېشکه د
دوی مورانې هغه دي چې دوی يې زېږولي دي بېشکه
دوی داسې خبره کوي چې هغه د عقل نه لرې ده او
درواغ دي او الله ① معاف کونکی او بښونکی دی
هغه کسان چې له خپلو ښځو څخه ظاهر کوي او بيا
بېرته له خپلې خبرې نه ګرځي نو مخکې ددې چې
خپلې مېرمن ته نېږدې شي يو غلام به ازادوي دا
داسې خبرې دي چې تاسې ته يې نصيحت کيږي الله ①
په هغه څه چې تاسې يې کوئ ښه خبر دی او که چا
يو غلام پيدا نه کړو (او يا يې دومره پيسې نه
درلودې چې يو غلام ورباندې واخلي) نو بيا
شپېتو مسکينانو ته خوراک ورکول دي دا حکم
تاسې ته ددې لپاره کيږي چې تاسې د الله ① او د
هغه د رسول متابعت وکوئ او د الله ① تعين کړل
شوي حدونه دي د کافرانو لپاره دردناک عذاب دی

☞ په ښځه کې دا شرط دی چې دا به د ظاهر کونکي
سړي مېرمن وي او په سړي کې دا شرط دي چې
هغه به ذمي، ماشوم او لېونی نه وي (فتح
القدیر)

➤ ظاهر صرف هلته صحيح کيڙي ڇي د بڻڻي تشبيه د داسي بڻڻي سره ورکري ڇي هغه په ده باني د ټول عمر لپاره حرامه وي لکه نسبي مور، خور لور يا رضاعي لکه رضاعي خور يا مور او يا د خسر گني له وجي محرمه لکه خواشني ... او که د داسي ڇا سره يي تشبيه ورکړه ڇي هغه په ده باندې ابدي حرامه نه وه بلکه موقته ورباندې حرامه وه لکه د مېرمن خور او داسي نور نو بيا دا ظاهر نه دی .

➤ د ظاهر رکن هغه جمله ده ڇي په کومي سره ظاهر کيږي د مثال په ډول خپلي مېرمن ته يي وويل :

ته په ما باندې لکه زما د خپلي مور شا داسي يي او يا ديتته ورته جمله يي استعمال کړه (النهاية)

➤ که يي ورته وويل ڇي ستا سر په ما باندې لکه زما د مور شا داسي ده يا ستا مخ په ما باندې لکه زما د مور شا داسي ده يا ستا غاړه يا ستا فرج نو پدې ټولو جملو سره ظاهر کيږي .

د ظهار كفاره

نو چې كله ظهار واقع شي نو بيا د خاوند لپاره دوه لارې دي .

۱. دا ښځه به نوره په ده باندې حرامه وي دی به هغې ته نيزديکت نشي کولی نو پدې صورت کې صرف همدا خبره ده چې ښځه ورته حرامه شوه نور ورباندې کوم شی واجب نه دي .

۲. دوهم صورت يې دادی چې دی نه غواړي خپله ښځه پریردي نو چې كله دې خپلې ښځې ته ور نېږدې کېدل غواړي نو د ظهار كفاره به ورکوي او که د كفارې څخه نه وو خبر بيا چا ورته وويل چې اوس خو په تا باندې كفاره واجب ده نو بيا يې عزم وکولو چې نه ور نېږدې کيږم نو بيا هم ورباندې كفاره نشته .

د ظهار كفاره يو غلام ازادول که ددې وس نه وي بيا دوه مياشتې مسلسلې روژه نيول او که ددې وس يې نه وي بيا شپېتو مسکينانو ته خوراک ورکول دي او دا هرڅه تر جماع وړاندې لازم دي .

لعان

لعان دېته وايي چې څوک له ځان سره گواه ونلري او په خپله مېرمن باندې د زنا تور ولگوي نو بيا به دهغې سره يو ځای ته حاضرېږي او دواړو ته به قسم ورکول کيږي .

الله ① د لعان په اړه فرمايي :

سورة النور آية ۶-۹

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ (۶) وَ الْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَذَّابِينَ (۷) وَيَذَرُوا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذَّابِينَ (۸) وَ الْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۹)

ترجمه : هغه کسان چې په خپلو مېرمنو د زنا تور ولگوي او بيا د خپل ځان نه بغير ورسره بل گواه نه وي نو هغه يو به څلور ځله د الله ① د نوم سره ددې گواهي ورکوي چې دی پدې تور کې رېشتونی دی او پنځم ځل به وايي چې که دی درواغجن وي په ده دې د الله ① لعنت وي او دده مېرمن به هغه وخت د زنا له حد نه

خلاصیږي چې هغه څلور ځله د الله ① د نوم سره گواهي ورکړي چې ددې خاوند درواغ وایي او پنځم ځل گواهي ورکړي چې که ددې خاوند رشتیا وایي نو په دې باندې دې ا الله غضب وي .

↪ چا چې څو ځله په خپله مېرمن باندې تور ولگولو نو بیا هم صرف یو ځل لعان ورسره کول دي هغه ورسره نه تکرار کیږي (المبسوط)

↪ که څوک په اجنبی ښځه باندې د زنا تور ولگوي نو بیا به یا گواهان وړاندې کوي چې ثابته کړي هغې ښځې زنا کړېده او کنه نو په ده باندې به د قذف حد جاري کیږي نو چې څوک په خپله مېرمن دا تور ولگوي نو له هغې سره به لعان ته حاضرېږي .

↪ که خاوند یې په ښځه د داسې زنا تور ولگولو چې په کونکي یې حد نه واجب کیږي نو هلته لعان هم نه کیږي لکه ورته یې وویل چې ته په شبهه سره وطی شوې وې او داسې نور ..

↪ که یې ورته وویل ای زانېي.. تا خو زنا کړېده .. ما ته ولیدې چې تا زناه کوله او داسې نور صریح الفاظ نو د دوی په مینځ کې به لعان کیږي .

↪ د امام ابي حنیفه رحمه الله په مذهب چې کله لعان وشي دهغه نه وروسته به ښځه او خاوند

سره بېل کړل شي او دا لعان د دوی په مینځ کې بائن طلاق دی . (البدائع)

↪ او قاضي به هغه وخت پدې معامله کې دخل کوي چې کله دعوه وشي او که خاوند ښځې ته ویل چې ته زانیه یې لکن ښځې یې قاضي ته دا مسئله پورته کړې نه وه نو قاضي به په خپل صلاحیت دوی لعان ته نه راغواړي .

↪ که خاوند لعان ته د حاضرېدلو څخه انکار وکولو نو حکومت به یې تر هغه وخت پورې بندي کړي چې یا د خپل ځان تکذیب وکوي او ووايي چې ما درواغ ویل او یا له خپلې مېرمن سره لعان ته حاضر شي . (الهدایة) نو که خاوند وویل چې ما درواغ ویل نو په ده باندې به د قذف حد (اویا ۷۰) دورې) اجراء کړل شي (السراج الوهاج)

↪ او که ښځې د لعان څخه انکار وکول او سړي لعان وکولو نو دا به بندي کړله شي ترڅو لعان کولو ته حاضر شي او یا ووايي چې هو ما زنا کړېده زما خاوند رښتیا وایي نو پدې صورت کې به ورباندې د زنا حد جاری کیږي .

↪ د ښځې لپاره غوره خبره داده چې دا خبره قاضي ته پورته نه کړي او کله یې چې قاضي ته پورته کړي هم غوره خبره داده چې قاضي ورته ووايي چې ددې خبرې نه تېره شه که دې وویل چې صحیح ده ترېنه تېره یم نو خبره ختمه شوه او که یې وویل تېره یم لکن بېرته یې وویل

چې نه زه ترېنه نه تېرېږيم بيا هم ددې حق شته چې يو ځل د تېرېدلو نه وروسته بېرته لعان ته را وگرځي گناه ورباندې نشته .

لعان به څنگه كيږي ؟

لږ مخکې يې په تفصيل سره د آيت په ترجمه کې طريقه تېره شوه يوځل يې بيا په ساده ټکو کې را تکرار کوم .

لعان به اول د خاوند نه شروع کيږي هغه به څلور ځله گواهي ورکوي او په هر ځل کې به وايي :

زه په الله ① گواهي ورکوم چې ما ددې په اړه ويلي چې دا زانيه ده زه پدې خبره کې رښتونی یم .
او په پنځم ځل به وايي : که زه به په دې پسې درواغ وایم پر ما د الله ① لعنت وي . په هر ځل گواهي کې به ښځې ته اشاره کوي .
بيا به ښځه څلور ځله ووايي :

زه په الله ① گواهي ورکوم چې ده په ما باندې د زنا تور لگولی دی درواغ وایي .

او په پنځم ځل به ووايي چې په دې باندې د الله

① غضب وي که به هغه رښتیا وایي . (الهدایة)

د لعان په وخت کې به ښځه او خاوند دواړه هلته حاضر وي او مسح ده چې ښځه ولاړه وي واجب نه ده (البدائع)

چې كله لعان وشي نو قاضي به د دوی دواړو په مینځ کې په جدایي فیصله وکوي او که دوی بیا هم له قاضي نه غوښتل چې دی د نه سره جدا کوي نو قاضي به د دوی خبره نه مني او سره بېل به یې کړي او همدا به د دوی په مینځ کې طلاق شي .

العنین

عنین هغه کس وي چې د کوم عذر یا عمر زیات والي له امله د خپلې مېرمن جنسي حق نشي ور پوره کولی او په جماع باندې نه توانيږي او یا د ځینو ښځو سره په جماع قادر او ځینو سره نه وي او یا د کونډو سره په جماع قادر او د پېغلو سره نه وي ددې لامل پیدائشي هم کېدای شي کوم ډول کمزوري هم کېدای شي د عمر زیاتوالی هم او د څه سحر او جادو اثر هم کېدلای شي لکن چې دی کومو ښځو ته په نزدېکت قادر نه وي د هغه مېرمنو په حق کې دی عنین دی (النهاية)

هغه کس چې خاص اندام یې پرې شوی وي نو چې کوم پاتې وي دهغه دخول ورباندې لازم دی که هغه داخليږي نو بیا هم عنین نه دی او چې د کوم سري حشفه (د ذکر سر) داخليږي نو دا هم په عنین کې نه حسابيږي (البحر الرائق)

↪ هغه مېرمن چې خاوند يې عنین وي هغه دعوه کولی شي قاضي به دا له خپل خاوند څخه جدا کوي او طلاق به ورته ترینه اخلي .

↪ کله چې د عنین مېرمن دعوه وکوي قاضي به يې د خاوند نه پوښتنه کوي چې آیا تا دې مېرمن ته نېزدېکت کړی دی؟ که ده اقرار وکولو چې دده مېرمن رشتیا وایي ما دېته نږدېکت نه دی کړی قاضي به ده ته د یو کال مهلت ورکړي (ځکه کله انسان په مختلفو فصلونو کې بدلېږي او د گرمۍ او یخۍ تاثیر ورباندې راځي نو پرېږده چې یو کال پرې تېر شي څلور واړه فصلونه به تجربه کړل شي) نو که بیا هم په جماع قادر نشو نو قاضي به د دوی په مینځ کې بېلتون اعلان کړي او دا بېلتون طلاق دی .

↪ او که چېرته هغه انکار وکولو او ویي ویل چې نه زما مېرمن درواغ وایي ما له دې سره جماع کړېده نو بیا به ښځه وکتل شي چې باکره ده او که ثیبه که هغه ثیبه وه نو دی به قسم کوي له قسم سره دده خبره منظوره ده (البدائع)

↪ او که ده له قسم کولو نه انکار وکولو نو بیا به هم د یو کال مهلت ورکړي .

↪ که ښځې دعوه وکوله چې زه تراوسه پېغله یم نو نورې ښځې (یوه هم صحیح ده لکن دوه غوره دي) به راوستل شي هغوی ته به اجازه ورکړل شي چې دا ښځه وگوري که هغوی وویل چې دا

پېغله نه ده نو خاوند به قسم کوي چې دا نيزديکت ما ورته کړی دی نو بيا د قسم سره دده قول معتبر دی.

❧ او که چېرته ښځو وويل چې هو دا مېرمن تر اوسه پورې پېغله ده نو بيا به د يو کال مهلت ورکړي چې بيا هم جماع ورسره ونه کوي نو قاضي به د دوی بېلتون اعلان کړي .

❧ دا کار صرف قاضي کولی شي که ښځې دا مسئله کومې جرگې يا نورو خلکو ته يوره هغوی نشي کولی دا وخت ورکړي او يا د دوی په مينځ کې جدايي راولي .

عدت

عدت د يوې خاصې مودې انتظار دی چې په ښځه باندې لازميږي د نکاح د زوال نه وروسته ، د شبه د جماع نه وروسته ، د خاوند د مرگ نه وروسته .

که يو سړي د يوې ښځې سره روا نکاح وکوله او د دخول نه يا د خلوت صحيحه (چې مېرمن او خاوند دواړه په يو ځای کې سره جمع شي او هلته له جماع نه هېڅ ډول مانع موجود نه وي) نه وروسته يې طلاقه کړه نو دا به عدت تېروي (فتاوی قاضي خان)

که جماع نه وي شوې او تر جماع وړاندې طلاق واقع شي بيا عدت نشته الله ① فرمايي :

سورة احزاب آية ٤٩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا (٢٩)

ترجمه : ای مومنانو چې تاسې مومنانې په نکاح کړې او بیا مو د جماع نه وړاندې طلاق ورکړو په هغوی باندې د عدت تېرول ضروري نه دي دوی ته متعه ورکړئ او په ښه توګه یې رخصت کړئ .
او که چېرته نکاح فاسده وه او د قاضي په حکم دوی سره جدا کړل شول نو که د جماع نه وروسته سره بېل کړل شول نو بیا عدت ورباندې لازم دی او که د جماع نه وړاندې سره جدا کړل شول بیا ورباندې عدت نشته (الظهيرية)

عدت څومره وي؟

⤵ کله په وضع د حمل سره وي .
هغه مېرمن چې حامله وي نو دهغې عدت هغه وخت ختمیږي چې کله یې ماشوم پیدا شي که زر وو او که وروسته وو دلیل یې لږ وروسته راځي .

⤵ عدت کله په حیضونو سره وي .
هغه اصیله (چې وینزه نه وي) ښځه چې حیض ورته راځي هغه که طلاقه شوه نو عدت یې درې حیضونه

دي كه مسلماننه وي او كه له اهل كتابو څخه وي .

الله ① پدې اړه فرمايي :

سورة البقرة آية ۲۲۸

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ

ترجمه : هغه ښځې چې طلاقې كړل شي هغوی به انتظار كوي درى حيضونه
 ↪ عدت كله په مياشتو سره وي .

هغه ښځه چې حيض ورته نه راځي يا ماشومه وي او يا ډېره بوډی وي نو دهغې عدت درى مياشتې دی او كومې زنانه چې حاملې وي د هغې عدت د حمل وضع كول (د ماشوم پيدا كېدل) دي الله ① پدې اړه فرمايي :

سورة النساء آية ۶۵

وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ

ترجمه : هغه زنانه چې اوس د حيض د راتلو څخه نا اميده شوې وي (زړې شوې وي او حيض اوس ورته نه راځي) كه ستاسې پكې شك شو نو د هغوی عدت درى مياشتې دی او همدارنگه هغه چې تر اوسه ورته لا حيض نه راځي او هغه چې حاملې وي د هغوی عدت د حمل وضع كول (ماشوم پيدا كېدل دي)

⤵ که چا خپله مېرمن په حیض کې طلاقه کړه دا حیض یې په عدت کې نه شمارل کیږي عدت به یې له بل حیض نه شروع کیږي اوپه مکمله توګه درې حیضونه به تېر شي بیا به ددې عدت پوره شي .

⤵ او هغه ښځه چې خاوند ترینه وفات شي عدت یې څلور میاشتې او لس ورځې دی که جماع ورسره شوې وي او که نه که دا ښځه مسلمانې وي او که کتابیة وي چې د مسلمان تر نکاح لاندې وي که دا لویه وي او که ماشومه وي پدې اړه الله ① فرمایي :

سورة البقرة آية ٢٢٤

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا

ترجمه : هغه کسان چې لتاسې څخه وي او وفات کیږي او هغوی خپلې ښځې پریږدي نو ښځې به یې په ځان صبر کوي تر څلورو میاشتو او لسو ورځو پورې .

⤵ که چېرته یو خاوند په سفر تللی وو څوک راغلل او دوی ته یې په ټینګ ډول خبر ورکړو چې هغه کس هلته په سفر کې وفات شو دوی غمرازي وکوله او ټولې کورنۍ ټول هغه کارونه وکول چې د مړي نه وروسته کیږي (فاتحه اخستل، ژړا کول، میراث تقسیم کول او داسې

نور ...) نو ښځې عدت تېر کړو او د عدت نه وروسته يې د بل خاوند سره نکاح وکوله بيا بل کس راغلو هغه ورته وويل چې ستا خاوند خو ژوندی دی ما په فلاني ځای په فلاني وخت وليدو نو دوی اوس نشي کولی چې ددې سړي تصديق هم وکوي او دده په خبر اوس نکاح بېرته ماته کړي بلکه همدا دوهمه نکاح به روانه ساتي (التارخانية / البحر الرائق)

↪ عدت د طلاق او د وفات نه وروسته متصل شروع کيږي او که مېرمن په طلاق او وفات نه وه خبره او په همدې بې خبري کې د عدت موده تېره شوه نو عدت تېر شوی دی (الهداية)

د عدت احكام

↪ هغه ښځه چې خاوند ترېنه وفات شي او دا د وفات عدت تېروي نو د عدت په شپو کې به ځان نه ښايسته کوي ، رانجه به نه پورې کوي ، نکريزې به نه لگوي ، عطر به نه لگوي ، تيل به نه لگوي ، د ښه بوی لرونکې جامې به نه آغوندي (التارخانه)

↪ داسې جامې به نه آغوندي چې دا پکې ښه ښکاره شي او نوې وي همدارنگه هېڅ ډول قيمتي جامې به نه آغوندي او که دا جامې زړې شوې وي بيا يې په آغوستلو پروا نشت (محيط السرخسي)

↪ که سر د نظافت په نيت گمنځ کوي نو خير دی او که پداسې ډول يې گمنځ کوي چې ښه ښکاره شي نو مکروه دی (فتاوی قاضي خان)

↪ او هغه چې ماشومه وي ، يا ذهني بيماري ولري، يا له اهل کتابو څخه وي او يا د طلاق عدت تېروي په هغوی باندې ضروري نه ده چې ددې شيانو څخه په عدت کې ځان وساتي . (بدائع)

↪ په عدت کې ښځه له چا سره نکاح نشي کولی او نه به څوک ورته د نکاح پيغام ليري او هغه ښځه چې د وفات عدت تېروي نو که پدې عدت کې چا ورته په اشارو کې د نکاح خبرې کولې نو روا ده په اشارو کې د نکاح خبرې دا معنی چې د مثال په ډول ورته ووايي (ستا په شان

مېرمني ډېرې کمې پيدا کيږي زه هم واده کول
 غواړم د داسې ښځې سره چې په هغې کې دا صفت
 وي هغه صفت به ورته ووايي کوم چې په دې کې
 موجود وي او داسې نور). السراج الوهاج

➤ هغه مېرمن چې د طلاق عدت تېروي هغه به د
 ضرورت لپاره د کور څخه نه وزي لکن د خپل
 کور نه بغير به په بل ځای کې نه پاتې کيږي
 بېرته به خپل کور ته راځي (الهداية)

➤ عدت به په هغه کور کې تېريږي په کوم کې چې
 دا مېرمن د طلاق په وخت او يا د مرگ په وخت
 کې اوسېده (الكافي)

➤ که په دې کور کې د کوم شي څخه ډارېده نو
 کولی شي دا کور پرېږدي او داسې ځای ته لاړ
 شي چې هلته دېته امن ښکاره کيږي (البدائع)

➤ هغه مېرمن چې د طلاق عدت تېروي د عدت په وخت
 کې يې نفقه او هستوگنځی په خاوند دي .

د مېرمن نفقه

☞ په سړي باندې د خپلې ښځې نفقه لازمه ده که مېرمن غريبه وي او يا مالداره وي جماع ورسره شوې وي او که نه وي ورسره شوې که دا ماشومه وي (چې جماع ورسره کيږي) او که لويه په ټولو صورتونو کې په خاوند باندې نفقه لازمه ده (فتاوی قاضي خان)

☞ هغه ماشومه چې د جماع قابله نه وي نفقه يې په خاوند لازمه نه ده تردې چې هغه د جماع حد ته ورسېږي که د خاوند په کور کې وي او که د پلار په کور کې (محیط)

☞ هغه مېرمن چې نکاح يې تړل شوې وي او واده يې نه وي شوی يعني تر اوسه د پلار په کور کې وي هغه هم د خپل خاوند څخه نفقه او مصرف غوښتلی شي لکن که خاوند ورته وويل چې زما کور ته به راځې نو دا به بيا راځي او که دې د خاوند کور ته له راتلو نه انکار کولو که انکار يې ددې امله وو چې دې له خاوند نه خپل حق غوښتو د مثال په ډول ورته ويل يې ماته خپل مهر راکړه چې زه ستا کور ته درشم او د خاوند په لاس کې اوس مهر موجود نه وو نو پدې صورت کې هم نفقه په خاوند لازمه ده او که په خاوند يې څه حق پاتې نه وو يا يې ورته مهر ورکړی وو او يا مهر مؤجل وو نو بيا چې د راتلو څخه انکار وکوي په خاوند

باندي لازمه نه ده چې د پلار په کور کې خپلې
ښځې ته نفقه ورکړي . (محیط)

↪ او کومه ښځه چې په بد اخلاق سره د خاوند له
کور نه لاړه شي د پلار په کور کې کينې او چې
خاوند يې خپل کور ته راغواړي هغه نه راځي
نو ددې ښځې لپاره نفقه نشته . (عالمگيري)

د مېرمن لباس (جامه)

↪ همدارنگه د مېرمن جامه چې په عادي ډول د
مېرمن کفايت ورباندې کيږي يعنې د ژمي د
يخنۍ او د اوړي د گرمۍ لپاره پوره جامه
ولري دا هم په خاوند لازمه ده (التتارخانية
)

↪ دا جامه به د خاوند د مالي لحاظ په نسبت وي
که چېرته خاوند مالدار وو نو دېته به اعلى
جامه کوي او که غريب وو نو دهغه د وس مطابق
همدارنگه د مېرمن د کوتې فرش په همدې ډله
کې په خاوند لازم دی (السراج الوهاج)

د مېرمن مسکن (هستوگنځی)

☞ د مېرمن د اوسېدنې لپاره ځای هم په خاوند لازم دی او په خاوند باندې لازمه ده چې خپله مېرمن په داسې کور کې و اوسوي چې په هغه کې دده نور کور واله نه وي او که دې د خاوند له کور واله سره په یو ځای ژوند کولو ددې اختیار دی. (العيني شرح الكنز)

☞ که ښځې نه غوښتل چې د خاوند د کورنۍ له نورو غړيو سره په یوځای ژوند وکوي نو دا کولی شي له خپل خاوند څخه وغواړي چې ماته د اوسېدلو لپاره بېل ځای راکړه او که په یوه کور کې ډېرې کوټې وي او خاوند ښځې ته داسې کوټه ورکړه چې دې په خپل اختیار هغه بندولی او خلاصولی شوی نور دا د شکایت حق نلري (الظهيرية)

☞ که خاوند ورته ویل ستا مور خپلوان به زما کور ته نه راځي نو هغه کولی شي لکن مور او پلار یې له راتلو نشي منع کولی مور پلار یې حق لري چې په هفته کې یو ځل د خپلې لورلېدلو ته راشي اگر که د خاوند رضا هم نه وي او خاوند هم نشي کولی مور پلار یې له راتلو څخه منع کړي او دا کولی شي چې مور پلار یې دده په کور کې له اوسېدلو څخه منع کړي (فتاوی قاضي خان)

↪ پاتې شول نور محارم خپلوان يې د يو قول له مخې په مياشت کې يو ځل او د يو قول له مخې په کال کې يو ځل هغوی هم حق لري چې ددې ښځې ليدلو ته راشي (د يو کال قول خوښ کړل شوی دی) (عالمگيري)

د ماشومانو نفقه

↪ هغه ماشومان چې تراوسه بلوغ ته نه وي رسېدلي د ټولو نفقه په پلار ده او هېڅوک ورسره شريک نه دي (الجوهرۃ النيرة)

↪ ماشوم چې شودې خوري او ددې ماشوم مور تراوسه ددې ماشوم د پلار په نکاح کې وي او هغه ته د خپلې مور او د پردې ښځې فرق نه وي د دواړو شودې خوري نو مور يې مجبوره نه ده چې خامخا به دې ماشوم ته شودې ورکوي او که ماشوم د بلې ښځې شودې نه خوړلې نو بيا مور مجبوره ده چې دې ماشوم ته به شودې ورکوي .

↪ که دې ماشوم ته بله ښځه پيدا کول کيږي چې شودې ورکړي نو دهغې مزدوري يې په پلار لازمه ده او که ددې ماشوم خپل مال وو نو دده د مال نه به هغه ښځې ته مزدوري ورکول کيږي چې ده ته شودې ورکوي . (محيط)

↪ هغه ښځه چې په پيسو ماشوم ته شودې ورکوي که د هغې سره په لمړي قرارداد کې شرط شوي نه وو نو په هغې لازمه نه ده چې په هغه ځای کې

شودې ورکړي په کوم ځای کې چې ددې ماشوم مور وي بلکه ددې خوښه ده که په خپل کور کې يې ورکوي او که دلته او که په قرارداد کې يې ورسره تعين کړي وو چې دلته به زموږ په ځای کې شودې ورکوي نو بيا ورباندې لازمه ده او که هغې ښځې بل څوک پيدا کړل چې ددې په ځای ماشوم ته شودې ورکړي نو کولی شي (السراج الوهاج)

↪ نارينه اولاد چې دومره شي چې کار کولی شي پلار يې کولی شي په هغوی کار وکوي او د هغوی د مزدوري حاصل په هغوی مصرف کړي (الخلاصة)

↪ او هغه مزدوري چې دده زامن يې کوي څومره چې مصرف کيږي هغه به په دوی مصرف کوي او نور چې اضافه کيږي هغه به د دوی آينده ته ساتي تردې چې دوی بالغان شي او که چېرته پلار اسراف کولو او د خپلو ماشومانو د مزدوريو د پيسو ساتنه يې په سمه توگه نه کوله قاضي به دا اختيار دده له لاس نه واخلي او يو امين به ورته مقرر کړي چې ددې ماشومانو پيسي ورته وساتي او څومره چې په دوی مصرف کيږي هغه ورباندې مصرف کړي چې کله بالغان شي بيا به د دوی مال دوی ته حواله کړي (محيط)

↪ د لورانو نفقه تر هغه وخته پورې په پلار لازمه ده ترڅو چې هغه واده شوې نه وي لکن که د لورانو خپل مال وو بيا يې نفقه په پلار لازمه نه ده (الخلاصة)

د مجبور و خپلو انو نفقه

↪ زوی چې په مالي لحاظ ښه وي د خپلو بي وسه مور او پلار نفقه به ورکوي او پدې سره به دی د قاضي له لوري نه مجبور کول کيږي او هېڅوک مجبور نه دي چې د هلک د مور او پلار په نفقه کې له هلک سره شريکان شي (العتابية)

↪ که د سري زامن وي نو نفقه يې په هغوی ټولو باندې په يو شان لازمه ده او که چېرته د سري زامن او لوراني وي او هغوی ټول مال ولري نو بيا په ټولو باندې په يو شان لازمه ده چې د مور او پلار مصارف برداشت کړي که د يو سري يو زوی مسلمان او بل يې اهل کتاب وو نو بيا هم نفقه په دواړو باندې په يو شان لازمه ده (فتاوی قاضي خان)

↪ که چېرته د زامنو په مالداري کې لږ فرق وو نو بيا به دواړه په يو شان د مور او پلار نفقه ورکوي او که د دوی په مينځ کې په مالداري کې ډېر فرق وو نو بيا به په نفقه کې فرق راځي مالدار به يې د خپل مال په اندازه ورکوي او غريب د خپل غربت په اندازه چې هرڅو فيصده ور رسيږي (الذخيرة)

↪ که قاضي فيصله وکوله چې دواړه وروڼه به په شريکه د مور پلار نفقه ور پوره کوي په دوی کې يوه ورور انکار وکولو نو قاضي به بل

ورور ته ووايي چې ته يې نفقه ورکوه او
 خومره مصرف چې کيږي نيم په ده پسې حسابوه .
 ➤ که نيکه او نيا غريبان وو او خپل مصارف يې
 نشوای پوره کولی او زامن يې نه وو نو په
 لمسي باندې د هغوی نفقه هم لازمه ده
 (المحيط)

➤ همدارنگه هر محرم خپلوان چې ماشوم وي يا
 غريب وي يا زنانه وي چې خپل مال ونلري يا
 شل وي ، يا ړوند وي نفقه يې په هغه محرم
 خپلوان لازمه ده چې په مالي لحاظ يو څه ښه
 وي او چې ډېر خپلوان يې ژوندي وي نو د
 ميراث د حق د حساب له مخې به په خپلوانو دا
 مصر تقسيموي او په شريکه به ددې مجبورو
 خپلوانو مصارف ورکوي (الهداية)

➤ هغه نارينه کسان چې په صحت کې يې هم څه
 مشکل نه وي د هغوی لپاره به نفقه په نورو
 خپلوانو نه لازمه کيږي بلکه دوی به مجبور
 کول کيږي چې کار وکوي او زنانه چې غريبانې
 وي او څوک د پالنې ونلري نو خپلوان به تر
 هغه وخته پورې دوی ته نفقه ورکوي ترڅو چې
 دوی واده شوې نه وي (الذخيرة)

ماخذونه

• المبسوط للسرخسي

- شرح الوقاية
- حاشية ابن عابدين (رد المحتار على الدر المختار)
- غمز عيون البصائر في شرح الأشباه والنظائر
- العناية شرح الهداية
- فتاوى قاضيخان
- التتارخانية
- محيط السرخسي
- الهداية
- الكتاب
- اللباب في شرح الكتاب
- حاشية طحطاوي على المراقي
- فقه العبادات (حنفي)
- الاشباه و النظائر
- مراقي الفلاح
- الفتاوى الهندية (عالمگیری)
- تحفة الملوك
- البحر الرائق شرح كنز الدقائق

- جامع الرموز
- إرشاد أهل الملة إلى اثبات الأهله
- المحيط البرهاني في الفقه النعماني
- الجامع الصغير
- شرح رائف الفرائض
- بدائع الصنائع
- تبين الحقائق شرح كنز الدقائق
- المبسوط
- الإنتصار والترجيح للمذهب الصحيح
- مجمع الأنهر شرح ملتقى الأبحر
- النافع الكبير
- نور الإيضاح
- منية المصلي

ح

د مؤلف چاپ شوي آثار

1. د حضرت محمد ﷺ د نبوت معجزې
پښتو
2. ږنگه ځاله
پښتو
3. آشيانه سوخته
فارسي
4. په اسلام کې د انسان حقوق
انګليسي
5. دين يې دام دی ددنيا په لار کې اېښی
پښتو
6. فرار از کزار
فارسي
7. له کزاره تېښته
پښتو
8. زور دين نوی مسلمان
پښتو
9. دم ډمکو جي او ليکوال
پښتو

10. ادیان پشت در
فارسي
11. له دروازې تر شا دینونه
پښتو
12. د انصاف او اعتدال لاره
پښتو
13. کفري الفاظ
پښتو
14. کل بچه
فارسي
15. معلومات عمومي
فارسي
16. د حج لارښود
او انگليسي
17. محمد رسول الله ﷺ سیرت اخلاق او
پېژندنه پښتو
18. د اسلامي تاريخ له پاڼو څخه اول
پښتو
19. د اسلامي تاريخ له پاڼو څخه دوهم
پښتو
20. د اسلامي تاريخ له پاڼو څخه دريم
پښتو

21. د اسلامي تاريخ له پاڼو څخه څلرم
پښتو
22. د اسلامي تاريخ له پاڼو څخه پنځم
پښتو
23. د اسلامي تاريخ له پاڼو څخه شپږم
پښتو
24. د اسلامي تاريخ له پاڼو څخه اوم
پښتو
25. د اسلامي تاريخ له پاڼو څخه آتم
پښتو
26. د اسلامي تاريخ له پاڼو څخه نهم
پښتو
27. د اسلامي تاريخ له پاڼو څخه لسم
پښتو
28. د فقهي كتابونو له پاڼو څخه اول
پښتو
29. د فقهي كتابونو له پاڼو څخه دوهم
پښتو
30. د فقهي كتابونو له پاڼو څخه درېم
پښتو
31. د فقهي كتابونو له پاڼو څخه څلورم
پښتو

32. د فقهي ڪتابونو له پاڻو څخه پنځم
ستاسي په لاس ڪي

33. د علم حديث مطالعه
او انگليسي